DZIENNIK RZĄDOWY

dla

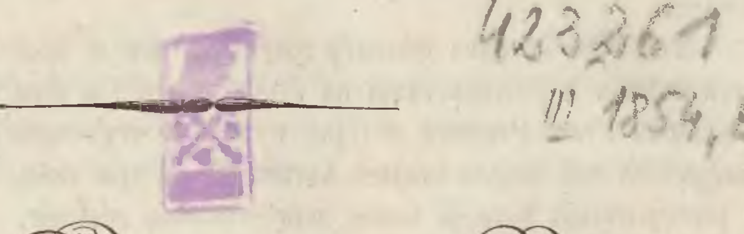
okręgu administracyjnego Namiestnictwa we Lwowie.

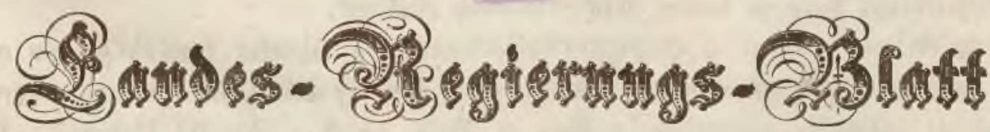
Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część XXXVIII.

Wydana i rozesłana dnia 3. Listopada 1854.

für das

Verwaltungs-Gebiet der Statthalterei in Lemberg.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

XXXVIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 3. November 1854.

209.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 16 Czerwca 1854,

(Dziennik Praw Państwa, część LIX. Nr. 165, wydana dnia 8 Lipca 1854),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

mocą którego wydaje się instrukcya o wewnętrznem działaniu urzędowém, i o porządku czynności władz sądowych w sprawach karnych.

W skutku upoważnienia, otrzymanego od Jego C. K. Apostolskiéj Mości w dniu 29 Lipca 1853 r., i wykonując trzeci ustęp cesarskiego Patentu z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *), Ministeryum Sprawiedliwości uznało za potrzebne, wydać następującą instrukcyę, tyczącą się wewnętrznego działania urzędowego i porządku czynności władz sądowych w sprawach karnych.

Moc obowiązująca takowéj rozpocznie się w tych krajach koronnych, w których ustawa o postępowaniu na drodze karnéj z dnia 29 Lipca 1853 r. Nr. 151 Dziennika Praw Państwa **) już weszła w wykonanie, z dniem ogłoszenia, we wszystkich zaś innych krajach koronnych w tym dniu, w którym rzeczona ustawa o postępowaniu karném tamże zaprowadzoną zostanie.

Jak dalece ustawa o postępowaniu karném i obecna instrukcya nie obejmują szczegółowych przepisów, zachowywać należy także w sprawach karnych podane w patencie cesarskim z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa przepisy o zewnętrznem urządzeniu, i porządku czynności władz sądowych, które z natury swojéj nie wyłącznie tylko na sprawy sądownictwa cywilnego zastósowane być mogą.

Rozdział piérwszy.

Przepisy ogólne o sposobie postępowania ze sprawami karnemi, i o czynnościach urzędowych osób sądowych przy takowych.

§. 1.

Obowiązki ogólne sądów karnych.

Sądy, którym powierzoném jest sądownictwo w sprawach karnych, jako téż ich organa, obowiązane są wypełniać wiernie powołanie swoje z niezmordowaną gorliwością w odkrywaniu karygodnych występków i prześladowaniu sprawcy, przez

---

*) Dziennik rządowy rok 1853, Oddź. I., cz. XXII. Nr. 104.

**) Tamże rok 1853, Oddź. I., cz. XXXIV. Nr. 152.

209.

Verordnung des Justizministeriums vom 16. Juni 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte LIX. Stück, Nr. 165, ausgegeben am 8. Juli 1854),

wirksam für alle Kronländer mit Ausnahme der Militärgrenze,

womit eine Instrukzion über die innere Amtswirksamkeit und die Geschäftsordnung der Gerichtsbehörden in strafgerichtlichen Angelegenheiten erlassen wird.

In Folge der mit Allerhöchster Entschließung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 29. Juli 1853 erhaltenen Ermächtigung und in Vollziehung des dritten Absatzes des kaiserlichen Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *), hat das Justizministerium über die innere Amtswirksamkeit und die Geschäftsführung der Gerichtsbehörden in strafgerichtlichen Angelegenheiten die nachstehende Instrukzion zu erlassen befunden.

Die Wirksamkeit derselben beginnt in denjenigen Kronländer, in welchen die Strafprozeß-Ordnung vom 29. Juli 1853, Nr. 151 des Reichs-Gesetzblattes **), bereits in Anwendung getreten ist, mit dem Tage der Kundmachung, in allen übrigen Kronländern aber mit dem Tage, an welchem diese Strafprozeß-Ordnung daselbst in Kraft gesetzt werden wird.

In soweit die Strafprozeß-Ordnung und die gegenwärtige Instrukzion keine besonderen Bestimmungen enthalten, sind die in dem kaiserlichen Patente vom 3 Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *), über die innere Einrichtung und die Geschäftsordnung der Gerichtsbehörden gegebenen Vorschriften, welche nach ihrer Beschaffenheit nicht bloß auf zivilrechtliche Angelegenheiten anwendbar erscheinen, auch in strafgerichtlichen Angelegenheiten zu beobachten.

Erstes Hauptstück.

Allgemeine Anordnungen über die Behandlung der strafgerichtlichen Angelegenheiten und die Amtsverrichtungen der Gerichtspersonen bei denselben.

§. 1.

Allgemeine Pflichten der Strafgerichte.

Die Gerichte, welchen die Strafgerichtsbarkeit anvertraut ist, und deren Organe haben durch unermüdeten Eifer in der Erforschung der strafbaren Handluugen und Verfolgung der Thäter, durch zweckmäßiges Verfahren, Genauigkeit und Strenge in der

*) Landes-Regierungsblatt Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

**) Ebendaselbst, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXXIV. Stück, Nr. 152.

postępowanie odpowiednie, dokładność i surowość w śledztwie, oszczędzanie ile możności obwinionego, przez sprawiedliwe zastósowanie ustaw karnych, i przyspieszanie obowiązkowe wszystkich czynności urzędowych, ażeby utrzymać prawa w swéj mocy, i odjąć występcy nadzieję, iż ujdzie bezkarnie.

Wolne od namiętności i uprzedzenia, powinny używać prawnych tylko i starannie obmyślanych środków do odkrycia i przekonania winowajcy, a tym sposobem zapobiegać złym następstwom, które z dowolnego i niestósownego użycia swéj władzy urzędowéj na pojedyncze osoby i na dobro ogólne spłynąć mogą.

§. 2.

Sądy karne każdéj godziny muszą być gotowemi załatwiać nagłe czynności urzędowe, w szczególności przyjmować donoszenia o występkach popełnionych, tudzież ścigać i przytrzymywać winowajców, będących w podejrzeniu o ucieczkę.

Czynności urzędowych, które bez szkody odkładać się na późniéj nie dadzą, nawet w Niedziele i Święta ani odkładać, ani przerywać nie wolno.

Dla tego przełożony sądu winien jest zarządzić tak, aby potrzebna illość urzędników kolejno także w Niedziele i Święta obecną była.

§. 3.

O przyspieszaniu czynności sądów karnych.

Czynności sądowe karne w powszechności przed wszystkiemi innemi czynnościami urzędowemi załatwiać należy.

W szczególności należy przyspieszać:

Wszelkie czynności urzędowe, odnoszące się do zbadania istoty czynu i jego śladów widocznych, lub do zbadania, schwytania i przekonania sprawcy, jeżeli skutek tychże czynności urzędowych stałby się daremnym przez zniszczenie śladów, przez ucieczkę sprawcy, lub w innym sposobie; śledztwa takich występków, które sprawiły zgorszenie, lub publiczną uwagę zwróciły na siebie, albo téż takich, które łatwo daléj szérzyć się mogą, nakoniec takie czynności urzędowe, od których zawisło uwolnienie uwięzionego z więzienia, lub osądzenie uwięzionego, który tylko na karę krótkiego więzienia ma być skazanym.

Za wszelkie zwłoki nieuzasadnione winny podlega karze. Może on nawet według okoliczności być zmuszonym powrócić skarbowi Państwa szkodę przez zwłokę zrządzoną, i wynagrodzić obwinionemu stósownie za niepotrzebne przedłużenie więzienia.

Untersuchung, mögliche Schonung des Beschuldigten, gerechte Anwendung des Strafgesetzes und pflichtmäßige Beschleunigung aller Amtsverrichtungen, ihren Beruf getreu zu erfüllen, damit die Kraft des Gesetzes aufrecht erhalten und dem Gesetz-Uibertreter die Hoffnung auf Straflosigkeit benommen werde.

Sie sollen frei von Leidenschaften oder vorgefaßter Meinung, nur gesetzliche und mit Uiberlegung gewählte Mittel zur Entdeckung und Uiberführung der Schuldigen anwenden, und dadurch die schweren Folgen eines willkürlichen und zweckwidrigen Gebrauches ihrer Amtsgewalt für den Einzelnen und das allgemeine Wohl verhüten.

§. 2.

Die Strafgerichte müssen zu jeder Stunde bereit sein, dringende Amtsgeschäfte zu besorgen, insbesondere Anzeigen über strafbare Handlungen anzunehmen und Beschuldigte, die der Flucht verdächtig sind, zu verfolgen und zur Haft zu bringen.

Dienstverrichtungen, die sich nicht ohne Nachtheil verschieben lassen, dürfen auch an Sonn- und Feiertagen nicht abgelehnt oder unterbrochen werden.

Zu diesem Ende hat der Gerichtsvorsteher zu verfügen, daß die erforderliche Anzahl von Beamten wechselweise auch an Sonn- und Feiertagen im Amte erscheine.

§. 3.

Beschleunigung der strafgerichtlichen Geschäfte.

Strafgerichtliche Geschäfte sind in der Regel vor anderen Amtsgeschäften vorzunehmen.

Insbesondere sind zu beschleunigen:

Alle Amtshandlungen, welche sich auf die Erhebung der Beschaffenheit der That und deren sichtbare Spuren, oder auf die Erforschung, Ergreifung und Uiberweisung des Thäters beziehen, in soweit der Erfolg dieser Amtshandlungen durch Vertilgung der Spuren, durch die Flucht des Thäters, oder auf andere Weise vereitelt werden könnte; Untersuchungen wegen strafbaren Handlungen, welche allgemeines Aufsehen oder Ärgerniß verursacht haben, oder welche leicht größere Ausbreitung erlangen könnten, endlich diejenigen Amtshandlungen, von welchen die Befreiung eines Verhafteten aus dem Gefängnisse, oder die Aburtheilung eines Verhafteten, der nur eine kurze Freiheitsstrafe zu erwarten hat, abhängt.

Jede schuldbare Verzögerung ist an dem Schuldtragenden zu ahnden. Auch kann derselbe nach Umständen verhalten werden, die durch die Verzögerung verursachten Kosten dem Staatsschatze zu ersetzen, und dem Beschuldigten wegen unnöthiger Verlängerung der Haft eine angemessene Entschädigung zu leisten.

§. 4.

Dozór przełożonego sądu nad tokiem czynności: *a)* w trybunałach.

Przełożony każdego trybunału winien jest mieć staranie o spieszne i prawne prowadzenie czynności w takowym. Zatém w szczególności winien czuwać nad tém, ażeby na wszelkie doniesienia, przychodzące do sądu, niezwłocznie następowały prawnie przepisane czynności urzędowe.

Oprócz tego winien jest, z nieprzerwaną uwagą na bieg wiszących rozpraw ciągły mieć i nieprzerwany przegląd takowych, winien przeglądać od czasu do czasu akta śledcze, i zanotować w dzienniku, iż uczynił rewizyę takowych, czasem być obecnym przy śledztwie, baczyć przytém na postępowanie sędziego śledczego, i udzielić mu w razie potrzeby uwag swoich w tym przedmiocie, jednakże nie w obecności innych osób.

Wszelkiéj zwłoce i rozwlekłości powinien się starać natychmiast zapobiédz.

§. 5.

W czynnościach urzędowych z prokuratorstwem przełożony trybunału winien jest czuwać nad tém, ażeby stósunek oparty na wzajemném poważaniu, i dążący do wzajemnego pomagania sobie do dobra służby, nigdy nie był zakłóconym. Gdyby jednakże spostrzegł, iż prokurator przekracza granice urzędowego zakresu swego, lub że wywiera wpływ szkodliwy na tok czynności, winien jest udzielić o tém wiadomości nadprokuratorowi, i prosić aby temu zaradził.

§. 6.

Dla dokładnego przeglądu wszystkich spraw karnych wiszących winien jest przy trybunałach przełożony utrzymywać rejestr główny co do wszystkich uczynionych sądowi doniesień o występkach według formularza Nr. I. bez względu na to, czyli w skutku doniesienia śledztwo było rozpoczętém, czyli téż nie, i czuwać nad tém, ażeby do tegóż rejestru doniesienia wcześnie i dokładnie zamieszczanemi były.

Rzeczony rejestr powinien być także każdéj chwili przystępnym do przeglądania prokuratorowi i sędziom śledczym.

§. 7.

O wszelkiém wprowadzeniu śledztwa zbrodni stanu, obrazy majestatu, obrazy Członków Domu cesarskiego i zakłócenia spokoju publicznego, przełożony trybunału winien jest przy przedstawieniu istoty czynu donieść do wiadomości Prezydenta sądu krajowego wyższego, ten zaś do wiadomości Ministra Sprawiedliwości.

§. 8.

b) w sądach śledczych.

W sądach śledczych czuwanie nad tokiem czynności jest obowiązkiem bezpośrednim przełożonego nad czynnościami sądowemi.

§. 4.

Der Vorsteher jedes Gerichtshofes hat für die schnelle und gesetzmäßige Führung der Geschäfte bei demselben Sorge zu tragen. Er hat daher insbesondere darüber zu wachen, daß über alle Anzeigen, die bei dem Gerichte einlangen, ohne Aufschub die gesetzlich vorgeschriebenen Amtshandlungen vorgenommen werden.

Er hat sich ferner durch ununterbrochene Aufmerksamkeit auf den Gang der anhängigen Verhandlungen in beständiger genauer Uebersicht derselben zu erhalten, von Zeit zu Zeit die Untersuchungsakten durchzugehen, und die geschehene Revision in Tagebuche anzumerken, zeitweise bei den Verhören zu erscheinen, das Benehmen der Untersuchungsrichter hierbei zu beobachten, und diesen nöthigenfalls seine Bemerkungen darüber, jedoch in Abwesenheit anderer Personen, mitzutheilen.

Jeder Verzögerung oder zwecklosen Weitläufigkeit hat er sogleich entgegen zu wirken.

§. 5.

In dem Verkehre mit der Staats-Anwaltschaft hat der Vorsteher jedes Gerichtshofes darüber zu wachen, daß das der gegenseitigen Achtung entsprechende und auf wechselseitige Unterstützung zum Besten des Dienstes gerichtete Verhältniß stets ungestört erhalten werde. Sollte er jedoch wahrnehmen, daß der Staatsanwalt die Grenzen seiner Amtswirksamkeit überschreitet, oder einen nachtheiligen Einfluß auf den Geschäftsgang nimmt, so hat er hievon dem Ober-Staatsanwalte Nachricht zu geben und um Abhilfe zu ersuchen.

§. 6.

Zur genauen Uebersicht aller anhängigen Straffachen hat bei Gerichtshöfen der Vorsteher über alle an das Gericht gelangenden Anzeigen strafbarer Handlungen, es möge über dieselben eine Untersuchung eingeleitet werden oder nicht, nach dem Formulare Nr. I. ein Hauptregister führen zu lassen, und darüber zu wachen, daß die Eintragungen in dasselbe rechtzeitig und richtig vorgenommen werden.

Dieses Register muß auch dem Staatsanwalte und den Untersuchungsrichtern stets zur Einsicht bereit liegen.

§. 7.

Jede Einleitung einer Untersuchung wegen Verbrechens des Hochverrathes, der Mäjestäts-Beleidigung, der Beleidigung von Mitgliedern des kaiserlichen Hauses und Störung der öffentichen Ruhe, hat der Vorsteher des Gerichtshofes unter Darstellung der Beschaffenheit der That dem Präsidenten des Ober-Landes-Gerichtes, und dieser dem Justizminister anzuzeigen.

§. 8.

Bei den Untersuchungsgerichten.

Bei den Untersuchungsgerichten liegt die Ueberwachung des Geschäftsganges zunächst dem Vorsteher der gerichtlichen Geschäftsführung ob.

Jak dalece także przełożeni urzędów powiatowych (stolcowych), w których kierunek czynności sądowych odbywa się pod przewodnictwem osobnych urzędników, winni są mieć dozór nad tokiem i przyspieszaniem spraw karnych, ustanowioném będzie w osobnym przepisie.

W każdym przypadku przełożony urzędu powiatowego obowiązanym jest, urzędnikowi, który ma sobie polecone sprawowanie czynności sądowych, dodać indywiduów potrzebnych do prowadzenia protokółów śledztwa i rozprawy, tudzież do załatwiania innych prac podrzędnych, i starać się o to, ażeby rozwiązania, tyczące się spraw karnych, wydawane i doręczane były z pośpiechem w ustawie nakazanym.

§. 9.

Przegląd toku czynności w sądach śledczych utrzymywaném będzie wykazami miesięcznemi, przepisanemi w §. 62. ustawy o postępowaniu na drodze karnéj, co do stanu spraw karnych wiszących, tyczących się tak zbrodni, jako też wykroczeń.

Takie wykazy powinny być urządzone według formularza Nr. II., i przedłożone być mają trybunałowi najdaléj w ciągu dni 8 po upływie każdego miesiąca.

§. 10.

Zakres urzędowy sędziów śledczych.

Sędziowie śledczy przy trybunałach postępować będą według własnego zdania, o ile według przepisów postępowania karnego nie są związani obowiązkiem uprzednio wysłuchać prokuratora, lub uchwałą trybunału.

Jednakże nie jest im zabroniono, w wypadkach wątpliwych, chociaż ustawa procesu karnego tego wyraźnie nie przepisuje, uzyskać uprzednio uchwałę trybunału.

Przyzwania, polecenia i noty, mające tylko za przedmiot uskutecznienie czynności urzędowych, leżących w ich zakresie, mogą wydawać z własnéj mocy w imieniu sądu. Relacye do władz wyższych winni są zawsze oddawać pod naradę i uchwałę trybunału.

§. 11.

Sędziowie śledczy przy sądach śledczych szczegółowych (§. 10. lit. *c)* ustawy o procesie karnym) winni są uzyskać przyzwolenia przełożonego spraw sądowych we wszystkich tych przypadkach, w których sędzia śledczy przy trybunale obowiązanym jest postępować zgodnie z prokuratorem (§. 63. ustawy o procesie karnym). Wszelkie relacye i noty do władz innych, i wszelkie wystósowania, tyczące się jakiegokolwiekbądź rozstrzygnienia lub ogłoszenia takowego, obowiązani są, jeżeli nie jest zwłoka niebezpieczną, poddać pod zatwierdzenie onegóż. Udzielenie przyzwolenia i zatwierdzenia należy uczynić widocznem, unikając

In wieferne auch die Vorsteher der Bezirksämter (Stuhlrichterämter), bei welchen die gerichtliche Geschäftsführung von einem eigenen Beamten selbständig versehen wird, die Aufsicht über den Gang und die Beschleunigung der strafgerichtlichen Geschäfte zu pflegen haben, wird durch eine besondere Vorschrift festgesetzt werden.

In jedem Falle ist der Vorsteher des Bezirksamtes verpflichtet, dem mit der gerichtlichen Geschäftsführung beauftragten Beamten die zur Führung der Untersuchungs- und Verhandlungs-Protokolle, und zur Besorgung der übrigen untergeordneten Arbeiten nöthigen Individuen zuzuweisen und dafür zu sorgen, daß die Erledigungen in Strafsachen mit der durch das Gesetz angeordneten Beschleunigung ausgefertigt und zugestellt werden.

§. 9.

Die Uibersicht des Geschäftsganges bei den Untersuchungsgerichten wird durch die im §. 62 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebenen monatlichen Ausweise über den Stand der anhängigen Strafverhandlungen über Verbrechen und Vergehen erhalten.

Dieselben sind nach dem Formulare Nr. II. einzurichten, und längstens binnen 8 Tagen nach Ablauf jeden Monates dem Gerichtshofe vorzulegen.

§. 10.

Wirkungskreis der Untersuchungsrichter;

Die Untersuchungsrichter an den Gerichtshöfen haben bei der Untersuchung, in soweit sie nach den Bestimmungen der Strafprozeß-Ordnung nicht an die vorläufige Einvernehmung des Staatsanwaltes oder an den Beschluß des Gerichtshofes gebunden sind, nach eigener Einsicht zu verfahren.

Es ist ihnen jedoch unbenommen, auch im Falle eines Zweifels in Fällen, rücksichtlich deren es die Strafprozeß-Ordnung nicht ausdrücklich vorschreibt, vorläufig den Beschluß des Gerichtshofes einzuholen.

Vorladungen, Aufträge und Ersuchschreiben, welche bloß den Vollzug in ihrem Wirkungskreise gelegener Amtshandlungen zum Gegenstande haben, können sie aus eigener Macht im Namen des Gerichtes erlassen. Berichte an höhere Behörden haben sie stets der Berathung und Schlußfassung des Gerichtshofes vorzulegen.

§. 11.

Die Untersuchungsrichter bei bloßen Untersuchungsgerichten (§. 10, lit. c. der Strafprozeß-Ordnung) haben in allen Fällen, in welchen Untersuchungsrichter am Gerichtshofe im Einvernehmen mit dem Staatsanwalte vorzugehen pflegen (§. 63 der Strafprozeß-Ordnung), die Zustimmung des Vorstehers der gerichtlichen Geschäftsführung einzuholen. Alle Berichte und Ersuchschreiben an andere Behörden, und alle Ausfertigungen, welche was immer für eine Entscheidung oder die Bekanntmachung einer solchen betreffen, sind sie, sofern keine Gefahr am Verzuge obwaltet, der Genehmigung desselben zu unterziehen verpflichtet. Die ertheilte Zustimmung und Genehmigung ist in den

wszelkiéj rozwlekłości. Jeżeli sędzia śledczy uważa za potrzebne, w przypadkach ważnych lub wątpliwych uzyskać uchwałę trybunału, winien jest swoje wątpliwości zakomunikować przełożonemu oddziału sądowego, który wyłącznie ma prawo prosić trybunału o skazówkę.

§. 12.

W jakim sposobie sędzia śledczy winien zachować się, przygotowując postępowanie;

Sędzia śledczy obowiązanym jest przygotować się należycie do każdego wysłuchania rozważając starannie okoliczności czynu i stósunki, na które skierowane być musi śledztwo stósownie do prawnego pojęcia występku w mowie będącego, i do celu postępowania karnego (§§. 60 i 66. ustawy o procesie karnym), ażeby uniknąć wszelkich badań nie potrzebnych do rzeczy, i nie pominąć żadnych okoliczności ważnych.

§. 13.

przy spisywaniu protokółów;

Wszelkie czynności, służące do celu śledztw karnych, spisane być powinny w protokóle, w którym sąd, uskuteczniający czynność urzędową, wyrazić winien miejsce i godzinę zaczęcia, osoby obecne, powód czynności urzędowéj i dalszych kroków zarządzonych w ciągu onéjże, nakoniec czas zakończenia, lub jeżeli protokół był przerywanym, przyczynę tych przerw, jako téż czas dalszego ciągu i ukończenia protokółu.

Wszelki protokół powinien być w obecności osób, które były przytomne przy słuchaniu, odczytanym i przez takowe podpisanym.

Protokóły składające się z więcéj arkuszy powinny być zeszyte.

Końce nici przewleczonéj przytwierdzone być powinny pieczęcią sądową.

§. 14.

przy otrzymanych doniesieniach;

Na każde słowne, a jeżeli okoliczności wymagają, także na każde piśmienne doniesienie nastąpić powinno wysłuchanie donosiciela, w nagłych przypadkach nawet wtedy, gdyby sąd stósownie do przepisów postępowania sądowego nie był właściwym do czynności śledczych, co do występku, co do okoliczności, pod któremi był popełnionym, i co do okoliczności wiadomego lub domniemanego sprawcy, a to w takim sposobie, ażeby dalsze czynności urzędowe z potrzebną pewnością mogły być uskutecznione.

Jeżeli doniesienie jest tego rodzaju, iż chwycić się wypada kroków nie cierpiących zwłoki, i albo nakazać należy uwięzić lub wysłuchać pewne osoby, zrobić rewizyę w domu, opatrzenie na miejscu lub inne dochodzenia zarządzić; te czynności urzędowe powinny być uskutecznione niezwłocznie, a jeżeli nagłość rzeczy tego wymaga, nawet jeszcze przed spisaniem protokółu na doniesienie ustnie otrzymane.

Untersuchungsakten, mit Vermeidung jeder Weitläufigkeit, ersichtlich zu machen. Hält der Untersuchungsrichter für nothwendig, in wichtigen oder zweifelhaften Fällen die Schlußfassung des Gerichtshofes einzuholen, so hat er sein Bedenken dem Vorsteher der gerichtlichen Geschäftsführung mitzutheilen, welchem allein zusteht, bei dem Gerichtshofe um eine Weisung einzuschreiten.

§. 12.

Benehmen des Untersuchungsrichters: bei der Vorbereitung des Verfahrens;

Zu jeder Erhebung hat sich der Untersuchungsrichter durch sorgfältige Uiberlegung der Thatsachen und Verhältnisse, worauf die Untersuchung nach dem gesetzlichen Begriffe der in Frage stehenden strafbaren Handlung und dem Zwecke des Strafverfahrens (§§. 60 und 66 der Strafprozeß-Ordnung) gerichtet werden muß, gehörig vorzubereiten, damit zur Sache nicht gehörige Nachforschungen vermieden, und keine wesentlichen Umstände übergangen werden.

§. 13.

bei Aufnahme von Protokollen;

Uiber alle zum Zwecke strafgerichtlicher Untersuchungen dienende Akte muß ein Protokoll aufgenommen werden, worin das Gericht, von welchem die Amtshandlung vorgenommen wird, Ort und Stunde des Beginnes, die anwesenden Personen, die Veranlassung zur Amtshandlung und zu den im Verlaufe derselben etwa vorgekehrten weiteren Schritten, endlich der Zeitpunkt des Abschlusses, oder wenn Unterbrechungen stattfinden, die Ursachen derselben und die Zeit der Fortsetzung und Beendigung aufzuführen sind.

Jedes Protokoll ist in Gegenwart der Personen, welche bei der Verhandlung gegenwärtig waren, vorzulesen und von denselben zu unterfertigen.

Protokolle, welche aus mehreren Bogen bestehen, sind zu heften.

Die Enden des durchgezogenen Fadens sind mit dem Gerichtssiegel zu befestigen.

§. 14.

bei vorkommenden Anzeigen;

Uiber jede mündliche, und wenn es die Umstände erfordern, auch über schriftliche Anzeigen, ist der Anzeiger, und zwar in dringenden Fällen, selbst dann, wenn das Gericht nach den Bestimmungen der Strafprozeß-Ordnung zum Untersuchungsverfahren nicht zuständig wäre, über die strafbare Handlung, die Umstände, unter welchen sie verübt worden ist, und über die Verhältnisse des bekannten oder muthmaßlichen Thäters auf solche Art einzuvernehmen, daß die weiteren Amtshandlungen mit der nöthigen Sicherheit eingeleitet werden können.

Ist die Anzeige so beschaffen, daß unaufschiebbare Maßregeln zu ergreifen, und entweder die Einziehung oder Vernehmung bestimmter Personen, eine Hausdurchsuchung, ein Augenschein, oder andere Erhebungen zu veranlassen sind; so müssen diese Amtshandlungen ohne Verzug, und wenn es die Dringlichkeit erfordert, selbst noch vor Aufnahme eines Protokolls über die mündlich erhaltene Anzeige vorgenommen werden.

§. 15.

przy podaniach, nie będących podpisane własnoręcznie;

Donoszenia i prośby, szczególnie prośby o łaskę, nie powinny być odrzucane jedynie dla tego, że nie są podpisane własnoręcznie przez donosiciela lub proszącego, lub dla tego, iż dodany znak ręki nie jest poświadczonym.

Donoszenia tego rodzaju podlegają postępowaniu według przepisu ustawy o procesie karnym (§§. 73, 74 i 141), co do innych podań należy w razie potrzeby piérwéj dochodzić, czyli pochodzą od osób na nich wyrażonych.

§. 16.

przy wysłuchaniu obwinionego;

Gdy obwiniony stawionym będzie przed sąd, względem którego jeszcze nie było wytoczone śledztwo przygotowawcze, przełożony sądu winien jest natychmiast zarządzić, żeby obwiniony wprawdzie był tymczasowo oddany pod areszt, lecz wysłuchanym natychmiast, tudzież żeby prawnie zbadaną została istota czynu, ażeby z jak największym pośpiechem można powziąć uchwałę, czyli obwiniony ma być pozostawionym w areszcie tymczasowym, czyli téż oddanym do więzienia śledczego, czyli puszczonym na wolność, czyli odstawionym do władzy innéj.

Jeżeli obwinieni dostawieni będą wraz z aktami śledztwa, których odczytanie wymaga czasu dłuższego, przełożony sądu wprawdzie powinien nakazać, żeby obwiniony tymczasowo był przyaresztowanym, lecz wraz ściśle czuwać nad tém, żeby sędzia śledczy natychmiast akta odczytał, i następnie daléj według ustawy postąpił.

§. 17.

Jeżeli dla wielkiéj liczby obwinionych stawionych przed sąd do śledztwa, wysłuchanie ich przez jednego sędziego śledczego nie może się odbyć z potrzebnym pospiechem (§. 153 ustawy o postępowaniu karném), w szczególności zaś jeżeli w przypadku §. 154 ustawy o postępowaniu karném obawiać się należy, iż rozstrzygnienie, które z pomiędzy osób przytrzymanych w więzieniu śledczém pozostać mają, w trzech dniach nie będzie mogło nastąpić, wówczas sędzia śledczy każe, o ile to być może, prowadzić śledztwa kilku urzędnikom, mającym przymioty prawne do pełnienia urzędu sędziego.

§. 18.

w razie przyzwania świadków i innych osób;

Świadków sądowych biegłych, i inne osoby mające być wysłuchanemi, sędzia śledczy powinien przyzwać wcześnie, i mieć przytém wzgląd na oddalenie ich miejsca pobytu od siedziby urzędowéj.

Izraelici nie będą przyzywani przed sąd w dni świąteczne swego wyznania, wyjąwszy w przypadkach nagłych. Do dni świątecznych nie należą wszakże dni pokutne.

§. 15.

Schriftliche Anzeigen und Gesuche, insbesondere Gnadengesuche, dürfen aus dem Grunde allein, daß sie von dem Anzeiger oder Bittsteller nicht eigenhändig gefertiget sind, oder das beigefügte Handzeichen nicht weiter bestätiget ist, nicht verworfen werden.

bei Eingaben ohne eigenhändige Unterschrift;

Mit Anzeigen dieser Art ist nach der Vorschrift der Strafprozeß-Ordnung (§§. 73, 74 und 141) vorzugehen, rücksichtlich anderer Eingaben aber nöthigenfalls vorläufig zu erforschen, ob dieselben von der bezeichneten Person herrühren.

§. 16.

Wird ein Beschuldigter vor das Gericht gestellt, ohne das eine Voruntersuchung aufgenommen worden ist, so hat der Gerichtsvorsteher sogleich die Verfügung zu treffen, daß der Beschuldigte zwar einstweilen in Verhaft genommen, jedoch sogleich vernommen, und der Thatbestand gesetzmäßig erhoben werde, um mit möglichster Beschleunigung den Beschluß fassen zu können, ob der Beschuldigte in der einstweiligen Verwahrung zu belassen, oder in die Untersuchungshaft zu übernehmen, in Freiheit zu setzen, oder an eine andere Behörde abzuliefern sei.

bei Vernehmung des Beschuldigten;

Werden Beschuldigte mit Untersuchungsakten eingeliefert, deren Durchlesung längere Zeit erfordert, so hat der Gerichtsvorsteher zwar die einstweilige Verwahrung der Beschuldigten zu verfügen jedoch strenge darüber zu wachen, daß von dem Untersuchungsrichter die Akten sogleich durchgelesen, und sohin weiter nach dem Gesetze verfahren werde.

§. 17.

Kann wegen der großen Anzahl der in einer Untersuchung vor Gericht gestellten Beschuldigten, die Vernehmung derselben durch einen einzigen Untersuchungsrichter nicht mit der erforderlichen Schnelligkeit geschehen (§. 153 der Strafprozeß-Ordnung), und ist insbesondere in dem Falle des §. 154 der Strafprozeß-Ordnung zu besorgen, daß die Entscheidung, welche der angehaltenen Personen in Untersuchungshaft zu bleiben haben, nicht binnen drei Tagen werde erfolgen können, so hat der Untersuchungsrichter die Verhöre, soweit es zuläßig erscheint, von mehreren mit den Erfordernissen zur Ausübung des Richteramtes versehenen Beamten vornehmen zu lassen.

§. 18.

Die Vorladung von Gerichtszeugen, Sachverständigen und anderen einzuvernehmenden Personen hat der Untersuchungsrichter stets rechtzeitig zu veranlassen, und hierbei auf die Entfernung ihres Aufenthaltsortes von dem Gerichtssitze Rücksicht zu nehmen.

bei der Vorladung der Zeugen und anderen Personen;

Israelitische Glaubensgenossen sind an ihren Festtagen, dringende Fälle ausgenommen, nicht vor Gericht zu laden. Unter den Festtagen sind jedoch bloße Bußtage nicht begriffen.

§. 19.

Przyzwani lub dobrowolnie przed sądem stawający poszkodowani, świadkowie lub biegli, szczególniéj osoby w oddaleniu mieszkające, powinni być wysłuchani ile możności natychmiast; ci ostatni nawet wtenczas, gdy się stawią nie w tym czasie, który im był wyznaczony, lecz w innym, również należy unikać niepotrzebnych powtarzań w przyzywaniu przez dokładne przyzwanie piérwsze.

§. 20.

Świadków sądowych należy przyzywać ile możności w pewnym porządku, ażeby jednych nie trudzić więcéj jak drugich.

Jednakże należy unikać zmiany świadków w jednéj i téj saméj sprawie karnéj.

Świadków sądowych nie należy pozbawiać niepotrzebnie czasu przez odraczanie lub odkładanie czynności urzędowéj, przy któréj powinni być obecnymi.

Zaś od tych, którzy przez opuszczenie terminu oznaczonego odwlékają uskutecznienie czynności urzędowéj, lub wcale się nie stawią, nie uczyniwszy w należytym czasie doniesienia o zaszłéj trudności sędziemu śledczemu, sąd zażądać powinien usprawiedliwienia, i nałożyć na nich stósowną karę pieniężną do funduszu miejscowego ubogich, zostawując im wolną drogę rekursu do sądu krajowego wyższego, który powinien być podanym w przeciągu dni cztérnastu.

§. 21.

przy przedsiębraniu czynności urzędowych zewnątrz siedziby sądu.

Czynności urzędowe mogące być uskutecznionemi w siedzibie sądu bez szkody dla śledztwa, nie powinny być przedsiębrane zewnątrz onegoż.

Jeżeli cel postępowania śledczego tego wymaga rzeczywiście, ażeby sędzia śledczy lub inny urzędnik przedsiębrał czynność urzędową na drodze karnéj zewnątrz siedziby sądowéj, natenczas, wyjąwszy przypadki nadzwyczajnéj nagłości, należy w trybunałach uzyskać przyzwolenie przełożonego, w sądach śledczych przyzwolenie przełożonego czynności sądowych, zaś w innych urzędach powiatowych przyzwolenie przełożonego powiatu.

§. 22.

Sędziowie śledczy, którzy zaniedbają uzyskać przyzwolenia swego przełożonego, wymaganego w §. 21, lub przełożeni czynności sądowych w sądach śledczych, przedsiębiorący zewnątrz siedziby sądu czynności urzędowe, któreby bez szkody dla śledztwa w téjże siedzibie uskutecznionemi być mogły, powinni być według okoliczności pozbawieni prawa do kosztów podróży i dyet, i skazani na zwrót kosztów innych, które Państwo bez potrzeby ponieść musiało.

§. 19.

Vorgeladene oder freiwillig bei Gericht erscheinende Beschädigte, Zeugen oder Sachverständige, insbesondere aber entfernt wohnende Personen, sind nach Thunlichkeit sogleich; letztere, wo möglich, auch wenn sie zu einer anderen als der festgesetzten Zeit erscheinen, zu vernehmen und unnöthige Wiederholungen von Vorladungen durch Vollständigkeit der ersten Vernehmung zu vermeiden.

§. 20.

Die Gerichtszeugen sind, soweit es thunlich ist, nach einer bestimmten Reihenfolge beizuziehen, damit nicht einige mehr als andere in Anspruch genommen werden.

In einer und derselben Strafsache ist jedoch der Wechsel der Gerichtszeugen möglichst zu vermeiden.

Den Gerichtszeugen darf durch Aufschieben oder Verlegen der Amtshandlung, welcher sie beiwohnen sollen, kein unnöthiger Zeitverlust verursacht werden.

Dagegen sind diejenigen, welche durch Versäumung der festgesetzten Frist die Vornahme der Amtshandlung verzögern, oder gar nicht erscheinen, ohne von dem eingetretenen Hindernisse dem Untersuchungsrichter zu gehöriger Zeit die Anzeige zu erstatten, von dem Gerichte zur Rechtfertigung zu ziehen, und mit einer angemessenen Geldstrafe zu dem Lokal-Armenfonde, unter Freilassung des Rekurses an das Oberlandesgericht, welcher binnen vierzehn Tagen zu überreichen ist, zu bestrafen.

§. 21.

bei Vornahme von Amtshandlungen außerhalb des Gerichtssitzes

Amtshandlungen, welche ohne Nachtheil für die Untersuchung an dem Gerichtssitze vorgenommen werden können, sollen nicht außerhalb desselben vorgenommen werden.

Wenn der Zweck des Untersuchungsverfahrens wirklich erfordert, daß der Untersuchungsrichter oder ein anderer Beamte eine strafgerichtliche Amtshandlung außerhalb des Gerichtssitzes vornehme, so ist hiezu, Fälle der äußersten Dringlichkeit ausgenommen, bei den Gerichtshöfen die Zustimmung des Vorstehers, bei den Untersuchungsgerichten die Zustimmung des Vorstehers der gerichtlichen Geschäftsführung, und bei anderen Bezirksämtern jene des Bezirksvorstandes einzuholen.

§. 22.

Untersuchungsrichter, welche die nach §. 21 erforderliche Zustimmung ihres Vorgesetzten einzuholen unterlassen, oder Vorsteher der gerichtlichen Geschäftsführung bei den Untersuchungsgerichten, welche Amtshandlungen, die ohne Nachtheil für die Untersuchung im Gerichtssitze vorgenommen werden könnten, außerhalb desselben vornehmen, sind nach Beschaffenheit der Umstände des Anspruches auf die Reisekosten und Diäten verlustig zu erklären, und zum Ersatze der dem Staate ohne Noth verursachten übrigen Kosten zu verurtheilen.

Za zwrot kosztów odpowiedzialnymi są także ci przełożeni sądu, którzy do przedsiębrania czynności urzędowych zewnątrz siedziby sądowéj udzielili przyzwolenia swego bez dostatecznéj przyczyny.

§. 23.

Sposób znoszenia się z prokuratorem.

Obecność prokuratora przy oglądaniach naocznych, rewizyach domowych i innych czynnościach śledczych, względem których protokół był spisanym, powinna być uwidocznioną w takowym.

Aby uprzednio zawiadomić prokuratora o czynnościach urzędowych tego rodzaju, dostateczném jest, gdy sędzia śledczy na akcie zanotuje zamierzone uskutecznienie takowych z dołożeniem czasu i miejsca, i akt ten zakomunikuje prokuratorowi do przejrzenia i do podpisu.

W razie zawiadomienia słownego żądane być może od prokuratora potwierdzenie na piśmie uczynionego zawiadomienia, które do aktów załączoném być powinno.

§. 24.

Koncepta wniosków i wystósowań, które sędzia śledczy uprzednio prokuratorowi zakomunikować zamierza, przesłane być powinny ostatniemu w krótkiéj drodze, ażeby tenże swoje przyzwolenie lub odmienne zdanie swoje na akcie zakomunikowanym, albo na osobnym arkuszu wyraził.

Ażeby porozumienie się przyprowadzić do skutku, można dalsze punkta umówić słownie, i zanotować skutek tego na zakomunikowanym koncepcie.

Jeżeli tylko akta zakomunikowane będą prokuratorowi, należy to zanotować w dzienniku (§. 155).

§. 25.

Prowadzenie dziennika.

Sędzia prowadzący śledztwo, winien jest względem każdego śledztwa, bądź że sprawca jest wiadomym, bądź niewiadomym, bądź że uszedł, prowadzić dziennik według wzoru Nr. III., i zachowywać takowy wraz z należącemi do tego aktami w izbie sądowéj.

Wszelkie zapisanie do dziennika powinno następować natychmiast, zatém nie wolno jest dopiéro wtenczas rozpoczynać dziennik, lub uzupełniać takowy, kiedy już więcéj aktów jeden po drugim nadeszło, lub jeżeli śledztwo ma być zamkniętém.

Jak skoro śledztwo ukończone przysłane zostanie do trybunału w celu stanowienia uchwały, referent przy trybunale ustanowiony, winien daléj dziennik prowadzić (§§. 191 i 192 ustawy o postępowaniu karném).

Für den Ersatz der verursachten Kosten sind auch diejenigen Gerichtsvorsteher verantwortlich, welche zur Vornahme von Amtshandlungen außerhalb des Gerichtssitzes ohne hinreichenden Grund ihre Zustimmung ertheilen.

§. 23.

Art des Geschäftsverkehrs mit dem Staatsanwalte.

Die Anwesenheit des Staatsanwaltes bei Augenscheinen, Hausdurchsuchungen und anderen Untersuchungshandlungen, über welche ein Protokoll aufgenommen wird, ist in dem letzteren ersichtlich zu machen.

Zur vorläufigen Verständigung des Staatsanwaltes von Amtshandlungen dieser Art genügt es, wenn der Untersuchungsrichter auf dem Aktenstücke die beabsichtigte Vornahme derselben mit Beifügung der Zeit und des Ortes anmerkt, und das Aktenstück dem Staatsanwalte zur Einsicht und Fertigung mittheilt.

Im Falle einer bloß mündlichen Eröffnung ist nöthigenfalls von dem Staatsanwalte eine schriftliche Bestätigung über die erfolgte Verständigung zu verlangen und den Akten beizuschließen.

§. 24.

Die Konzepte der Anträge und Ausfertigungen, welche der Untersuchungsrichter vorläufig dem Staatsanwalte mitzutheilen findet, sind dem Letzteren im kurzen Wege zur Anmerkung seiner Zustimmung oder seiner abweichenden Ansicht auf dem mitgetheilten Aktenstücke, oder auf einem beigelegten Bogen zu übergeben.

Zur Bewirkung eines Einverständnisses kann die weitere Rücksprache auch mündlich gepflogen, und der Erfolg auf dem mitgetheilten Entwurfe angemerkt werden.

Die bloße Mittheilung von Akten an den Staatsanwalt ist im Tagebuche anzumerken (§. 55).

§. 25.

Führung des Tagebuches.

Der Untersuchungsrichter hat über jede Untersuchung, der Thäter mag bekannt, unbekannt oder flüchtig seyn, ein Tagebuch nach dem Formulare Nr. **III.** zu führen, und dasselbe sammt den dazu gehörigen Akten im Gerichtszimmer zu verwahren.

Jede Eintragung in dasselbe muß sogleich geschehen, und es ist daher nicht gestattet, das Tagebuch erst dann anzulegen oder zu vervollständigen, wenn schon mehrere Akten nach und nach eingelangt sind, oder die Untersuchung geschlossen werden soll.

Das Tagebuch ist, sobald die geschlossene Untersuchung zur Fällung des Beschlusses an den Gerichtshof gelangt, von dem daselbst bestellten Referenten fortzusetzen (§§. 191 und 192 der Strafprozeß-Ordnung).

§. 26.

W dzienniku należy zamieszczać wszelkie w pewnéj sprawie karnéj wniesione podania, rozporządzenia władz wyższych, spisane protokóły, uczynione wnioski i koncepta wystósowań w porządku chronologicznym, a pojedyncze akta liczbami bieżącemi w porządku naznaczyć należy.

Również należy alegata i podalegata pojedynczych aktów, jako téż przedmioty zbrodni, lub inne należące do śledztwa rzeczy (§. 102. ustawy o postępowaniu karném) spisać w dzienniku, i takowe naznaczyć liczbą dziennika tego aktu, do którego należą.

Jeżeli następnie akt jaki wyłączony zostanie, należy to zanotować w dzienniku przy wyrażeniu liczby protokółu, z powodu któréj nastąpiło wyłączenie.

Jeżeli akt jaki został wyjęty tylko na czas niejaki, należy to zanotować na karcie która w miejsce onegóż ma być włożoną.

§. 27.

Jeżeli dziennik osobno prowadzony stanie się następnie częścią dziennika, z powodu innego występku prowadzonego, (§§. 39, 41, 50. ustawy o procesie karnym), należy zamknąć takowy, i przyłączyć takowy wraz ze wszystkiemi należącemi do tego aktami do dziennika ostatniego śledztwa, jako jeden akt.

§. 28.

Jeżeli nie można równocześnie przesłać do sądu krajowego wyższego lub do innego sądu aktów, tyczących się wszystkich spólników występku, wówczas należy dołączyć do aktów odpis dziennika obejmującego całe śledztwo, i wyrazić w tym, jakie akta do dalszego ciągu postępowania przeciw spólnikom zatrzymanemi zostały.

§. 29.

Na doniesienia, które bez dalszych dochodzeń odrzuconemi być powinny, tudzież na takie doniesienia przestępstw, względem których sąd, bez dalszych dochodzeń wstępnych po wysłuchaniu donosiciela natychmiast rozpocznie badanie według §. 419. ustawy o procesie karnym, nie jest potrzebne prowadzenie dziennika. Jednakże w przypadkach na ostatku wspomnionych, należy na wstępie protokółu rozprawy słownéj (§. 419. ustawy o procesie karnym) przytoczyć doniesienie lub protokół spisany przy wysłuchaniu donosiciela, i załączyć go do aktu.

§. 30.

Wykazy tabularne zasądzonych.

Co się tyczy wystósowania wykazów tabularnych, przepisanych w §. 324. ustawy o procesie karnym, i dalszego z niemi postępowania, należy w przy-

§. 26.

In das Tagebuch sind alle in einer Strafsache einlangenden Eingaben, Erlässe höherer Behörden, aufgenommenen Protokolle, gestellten Anträge und Konzepte von Ausfertigungen in chronologischer Ordnung einzutragen, und die einzelnen Aktenstücke mit fortlaufenden Zahlen zu bezeichnen.

Auch die Beilagen und Unterbeilagen der einzelnen Aktenstücke, und die Gegenstände des Verbrechens oder andere zur Untersuchung gehörige Sachen (§. 102 der Strafprozeß-Ordnung) sind in dem Tagebuche zu verzeichnen und mit der Tagebuch-Zahl des Aktenstückes, zu welchem sie gehören, zu versehen.

Wird ein Aktenstück später ausgeschieden, so ist dieß im Tagebuche mit Anführung der Geschäftszahl, aus deren Anlaß die Ausscheidung erfolgt ist, anzumerken.

Wird ein Aktenstück nur auf einige Zeit herausgenommen, so ist dieses auf einem an die Stelle desselben zu legenden Blatte anzumerken.

§. 27.

Wird ein abgesondert angelegtes Tagebuch in der Folge Bestandtheil des Tagebuches über eine andere Untersuchung (§§. 39, 41, 50 der Strafprozeß-Ordnung), so ist es abzuschließen, und sammt allen dazu gehörigen Akten dem Tagebuche dieser letzteren Untersuchung, als ein einziges Aktenstück, beizulegen.

§. 28.

In Fällen, wo die Einsendung der Akten an das Oberlandesgericht oder an ein anderes Gericht nicht rücksichtlich aller Mitschuldigen gleichzeitig geschehen kann, muß den Akten eine Abschrift des Tagebuches über die ganze Untersuchung angeschlossen und darin bemerkt werden, welche Aktenstücke zur Fortsetzung des Verfahrens gegen die Mitschuldigen zurückbehalten worden sind.

§. 29.

Ueber Anzeigen, welche ohne weitere Erhebungen zu verwerfen sind, und über diejenigen Anzeigen bloßer Uebertretungsfälle, über welche das Gericht ohne weitere Vorerhebungen nach allenfälliger Vernehmung des Anzeigers, sogleich die Verhandlung nach §. 419 der Strafprozeß-Ordnung einzuleiten findet, ist die Führung eines Tagebuches nicht erforderlich. Doch ist in den zuletzt erwähnten Fällen, im Eingange des Protokolles über die mündliche Verhandlung (§. 419 der Strafprozeß-Ordnung) die Anzeige oder das Protokoll über die Einvernehmung des Anzeigers anzuführen und dem Akte beizulegen.

§. 30.

Auskunftstabellen über Abgeurtheilte.

In Bezug auf die Ausfertigung der im §. 324 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebenen Auskunftstabellen, und die weiteren Vorkehrungen mit denselben, sind die

szłości powszechnie zachowywać przepisy, wydane dla niektórych krajów koronnych w rozporządzeniu Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 5 Marca 1853 r. Nr. 44 Dziennika Praw Państwa *), z następującemi zmianami:

Udzielanie wykazów tabularnych władzy bezpieczeństwa, które na mocy §§. 2 i 7 wspomnionego rozporządzenia było obowiązkiem prokuratorów, należeć będzie według §§. 324 i 429, ustawy o procesie karnym do obowiązków władz sądowych.

Jeżeli zasądzony jest poddanym Państwa obcego, wówczas należy dokumenta do dowodu przeciw niemu służące, załączyć do wykazu tabularnego w odpisie wierzytelnym.

Wykazy tabularne tych zasądzonych, na których wykonaną ma być kara więzienia w tym sądzie, które wydał wyrok w pierwszéj instancyi, oddać należy dozorcy więzień, który winien zapisać takowe w sposobie wspomnionym w §. 3. rzeczonego przepisu, i przedłożyć je sądowi przed ukończeniem kary, i z potrzebnemi uwagami do dalszego ich komunikowania. Jest również obowiązkiem dozorcy więzień (§. 89.) wystósowywać i przedkładać sądowi wykazy kwartalne, przepisane w §. 6. wspomnionego rozporządzenia.

§. 31.

Obowiązek władz sądowych dopomagania sobie wzajemnie.

Władze sądowe winny są dodawać sobie wzajemnéj pomocy, potrzebnéj do osiągnienia celu swoich czynności urzędowych, i komunikować sobie potrzebne do tego akta w oryginale lub w odpisie.

Szczególniéj powinny udzielać sobie wiadomości otrzymane o miejscach, w których się osoby dla publicznego bezpieczeństwa szkodliwe przechowują, lub schodzą, gdzie przechowują, lub sprzedają przedmioty pochodzące od występku, gdzie każą przysposabiać, lub ukrywają narzędzia do popełnienia występków, tudzież wiadomości o umówionych znakach, szczególnych wynalazkach, fortelach i innych środkach do łatwiejszego wykonania występków.

§. 32.

Jeżeli okoliczności przyniesione do wiadomości są tego rodzaju, iż w skutku nich zdaje się być potrzebném wydać ogólne rozporządzenia do władz jednego lub więcéj okręgów sądowych, natenczas należy Sądowi krajowemu wyższemu o tém dać wiadomość, ażeby w razie potrzeby poczynione zostały kroki wymagane, w porozumieniu się z władzą polityczną kraju, lub z władzą policyjną.

Według okoliczności należy zarządzić, żeby potrzebne udzielenie ogłoszoném było przez dziennik Policyi centralnéj, wydawany przez najwyższą Władzę Policyjną.

*) Dziennik rządowy, r. 1853, Oddź. I. cz. XII. Nr. 45.

in der Verordnung des Justizministeriums vom 5. März 1853, Nr. 44 des Reichs-Gesetzblattes, *) für einige Kronländer enthaltenen Vorschriften mit folgenden Abänderungen künftig allgemein zu beobachten:

Die in den §§. 2 und 7 der bezogenen Verordnung den Staatsanwälten auferlegte Mittheilung der Auskunftstabellen an die Sicherheitsbehörde, ist nach Maßgabe der §§. 324 und 429 der Strafprozeß-Ordnung von den Gerichtsbehörden zu besorgen.

Ist der Abgeurtheilte ein Unterthan eines fremden Staates, so sind die zum Beweise darüber dienenden Urkunden der Auskunftstabelle in beglaubigter Abschrift beizuschließen.

Die Auskunftstabellen über diejenigen Verurtheilten, gegen welche die Freiheitsstrafe bei dem Gerichte zu vollziehen ist, welches das Urtheil in erster Instanz erlassen hat, sind dem Kerkermeister zu übergeben, welcher dieselben auf die im §. 3 der erwähnten Vorschrift angeführte Art einzutragen, und vor dem Ende der Strafzeit, mit den erforderlichen Bemerkungen versehen, dem Gerichte zur weiteren Beförderung vorzulegen hat. Auf gleiche Weise liegt die Verfassung und Vorlage der im §. 6 der erwähnten Verordnung vorgeschriebenen Quartals-Ausweise an das Gericht, dem Kerkermeister ob (§. 89).

§. 31.

Pflicht der Gerichtsbehörden, sich gegenseitig zu unterstützen.

Die Gerichtsbehörden haben sich gegenseitig allen zur Erreichung des Zweckes ihrer Amtsverrichtungen dienlichen Beistand zu leisten, und die hiezu erforderlichen Amtsakten in Urschrift oder Abschrift mitzutheilen.

Insbesondere haben sie die erhaltenen Nachrichten über Orte, wo der öffentlichen Sicherheit gefährliche Personen ihren Aufenthalt oder Zusammenkünfte haben, von strafbaren Handlungen herrührende Gegenstände verwahren oder veräußern, Werkzeuge zur Verübung strafbarer Handlungen anfertigen lassen oder verbergen, ferner die Nachrichten über verabredete Zeichen, besondere Erfindungen, Kunstgriffe und andere Mittel zur leichteren Ausführung von Uebelthaten, mitzutheilen.

§. 32.

Sind die in Erfahrung gebrachten Umstände so beschaffen, daß dadurch allgemeine Verfügungen an die Behörden eines oder mehrerer Gerichtsbezirke nöthig erscheinen, so ist dem Oberlandesgerichte die Anzeige zu erstatten, damit nöthigenfalls im Einvernehmen mit der politischen Landes- oder Polizeibehörde die erforderlichen Maßregeln getroffen werden.

Nach Beschaffenheit der Umstände ist die Kundmachung der erforderlichen Mittheilungen durch das von der obersten Polizeibehörde ausgegebene Zentral-Polizeiblatt zu veranlassen.

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XII. Stück, Nr. 45.

§. 33.

Zawiadomienia władz zagranicznych

Również należy także właściwym władzom zagranicznym w procesie karnym dodawać wszelkiéj żądanéj pomocy, o ile się temu nie sprzeciwiają szczegółowe rozporządzenia; jeżeli zaś powstaną wątpliwości, należy się zapytać u sądu krajowego wyższego, który oczekiwać będzie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w tym razie, gdy wątpliwości sądu niższego uzna za zasadne.

Akta tyczące się badania zbrodni stanu, obrazy majestatu, obrazy Członków Domu cesarskiego, zakłócenia spokoju publicznego, fałszowania publicznych papiérów kredytowych i fałszowania monet, wydane być mogą władzom zagranicznym tylko za pozwoleniem Ministra Sprawiedliwości.

Rozdział drugi.

O wykonywaniu dozoru nad sądownictwem karném przez sądy wyższe.

§. 34.

Do kogo ten dozór należy.

Dozór, który na mocy §§. 90, 91 i 92 patentu z dnia 3 Maja 1853 r., Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *), wykonywać mają władze wyższe nad sądami piérwszéj instancyi, rozciąga się także na czynności tychże w sprawach karnych, tudzież na utrzymanie porządku w więzieniach, podlegających sądom. Winny są zatém w szczególności czynić rewizye przepisane w §. 93. wspomnionego patentu, tażke względnie wykonywania sądownictwa karnego.

Nad sądami śledczemi, ustanowionemi w obrębie każdego trybunału piérwszéj instancyi, winien również przełożony trybunału pełnić dozór nad tokiem czynności w sprawach karnych, tyczących się zbrodni i wykroczeń.

§. 35.

Przy rewizyi sądu powinna przeznaczona do tego komisya porównać postępowanie jego w całości, jako też co do pojedynczych przypadków z przepisami ustaw; tym końcem powinna przejść dzienniki śledztw wiszących, przejrzeć akta śledztwa i rozprawy już ukończonych spraw karnych, rozpoznać dokładność półrocznych tabeli czynności, przekonać się o manipulacyi prawnéj w protokóle podawczym i w registraturze, zważać na postępowanie przy badaniu i przy rozprawach końcowych słownych, nakoniec oglądać więzienia i w nieobecności osób sądowych zapytać uwięzionych, jak są zaopatrywani, i jak się z nimi obchodzą, tudzież jak spiesznie śledztwo postępuje.

*) Dziennik rządowy, rok 1853, Oddz. I. cz. XXVI. Nr. 104.

§. 33.

Mittheilungen an ausländische Behörden

Auch den zuständigen ausländischen Behörden ist im Strafverfahren jede angesuchte Unterstützung, in soferne besondere Verordnungen nicht entgegenstehen, mit Willfährigkeit zu leisten; wenn jedoch Bedenken eintreten, bei dem Oberlandesgerichte anzufragen, welches, wenn es die Bedenken des unteren Gerichtes gegründet findet, die Weisung des Juistzministers einzuholen hat.

Akten über Verhandlungen wegen Hochverrathes, Majestätsbeleidigung, Beleidigung der Mitglieder des kaiserlichen Hauses, Störung der öffentlichen Ruhe, Verfälschung öffentlicher Kreditspapiere und Münzverfälschung, dürfen ausländischen Behörden nur mit Bewilligung des Justizministers mitgetheit werden.

Zweites Hauptstück.

Von der Aufsicht der Obergerichte über die Verwaltung der Strafgerichtsbarkeit.

§. 34.

Zuständigkeit der Aufsicht.

Die nach den §§. 90, 91 und 92 des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *), den höheren Behörden zukommende Oberaufsicht über die Gerichtsbehörden erster Instanz, erstreckt sich auch auf deren Thätigkeit in Strafsachen und auf die Erhaltung der Ordnung in den Gefängnissen, welche den Gerichten unterstehen. Sie haben daher insbesondere die im §. 93 des angeführten Patentes vorgeschriebenen Untersuchungen auch in Beziehung auf die Strafgerichtspflege vorzunehmen.

Uiber die im Sprengel jedes Gerichtshofes erster Instanz bestellten Untersuchungsgerichte hat überdieß auch der Vorsteher des ersteren die Aufsicht in Bezug auf die Geschäftsführung in Strafsachen wegen Verbrechen und Vergehen zu führen.

§. 35.

Bei der Untersuchung eines Gerichtes hat die dazu bestimmte Kommission das Benehmen desselben sowohl im Ganzen, als auch in Beziehung auf einzelne Fälle mit der Vorschrift der Gesetze zusammenzuhalten; zu diesem Ende die Tagebücher über die anhängigen Untersuchungen durchzugehen, einige Untersuchungs- und Verhandlungsakten über bereits geendigte Strafsachen einzusehen, die Richtigkeit der halbjährigen Geschäfts-Tabellen zu prüfen, sich von der gesetzmäßigen Manipulazion im Einreichungs-Protokolle und in der Registratur zu überzeugen, das Verfahren bei den Verhören und bei den mündlichen Schlußverhandlungen zu beobachten, endlich auch die Gefängnisse zu besichtigen, die Verhafteten ohne Beisein der Gerichtspersonen über die Art, wie sie verpflegt und behandelt werden, und über die Beschleunigung der Verhöre zu befragen.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

W razie spostrzeżonych wad należy zachować przepisy §§. 95. i 97. patentu z dnia 3. Maja 1853. r. nr. 81. Dziennika praw Państwa *).

§. 36.

Tabele czynności trybunałów pierwszéj instancyi.

Trybunały pierwszéj instancyi obowiązane są w przeciągu dni 14. po upływie każdego pół roku przedłożyć sądowi krajowemu wyższemu tablicę czynności, urządzoną według wzoru IV., obejmującą wszystkie sprawy karne, jakie w tym przeciągu czasu były toczone przed tymże trybunałem, i w sądach śledczych onemuż podległych, tak tyczące się zbrodni, jakotéż wykroczeń, oraz te, których sprawca nie został odkrytym, jakotéż te doniesienia, w skutku których nie przedsięwzięto żadnéj czynności na drodze karnéj.

§. 37.

W téj tablicy należy najpierwéj wykazać te sprawy karne, w których śledztwo toczy się przed trybunałem, następnie te, w których śledztwo wisi w szczegółowych sądach śledczych.

W każdéj tabeli należy zamieścić wszystkie sprawy karne, które w pierwszym dniu półrocza, do którego się tabela odnosi, nie były jeszcze rozstrzygnięte prawomocną uchwałą wstrzymania lub odstąpienia od śledztwa, albo orzeczeniem prawomocném, wydaném po przeprowadzeniu rozprawy końcowéj i względnie wszystkich obwinionych i względnie wszystkich czynności, o które są obwinieni; zatém wszystkie sprawy, które w tabeli czynności z upłynionego półrocza jako zaległe wykazanemi były, tudzież takie sprawy, które dopiéro w ciągu tego pół roku, dla którego tabela sporządzoną jest, zostały wniesionemi.

Przy urządzeniu tabeli czynności co do spraw karnych, wiszących w sądach śledczych, miesięczne przeglądy czynności za podstawę służyć powinny (§. 9).

§. 38.

Ażeby tabele mogły być należycie urządzone i w przepisanym czasie przesłane, sędziowie śledczy i referenci winni są prowadzić dokładne spisy spraw karnych, które im są przydzielone.

Przełożony trybunału powinien czuwać nad dokładnością szczegółów zapisanych do tabeli, w razie potrzeby porównać takowe z aktami, znajdującemi się w sądzie, i z przeglądami miesięcznemi, przedłożonemi przez sądy śledcze, a jeżeli spostrzeże w nich wady, winien nakazać sprostować takowe.

---

*) Dziennik rządowy, rok 1853., Oddz. I. cz. XXII. n. 104.

Im Falle wahrgenommener Gebrechen sind die Vorschriften der §§. 95 und 97 des Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *) zu beobachten.

§. 36.

Geschäftstabellen der Gerichtshöfe erster Instanz

Die Gerichtshöfe erster Instanz haben binnen 14 Tagen nach Ablauf eines jeden halben Jahres über die in diesem Zeitraume bei dem Gerichtshofe selbst, und bei den demselben untergeordneten Untersuchungsgerichten anhängig gewesenen Strafsachen wegen Verbrechen und Vergehen, mit Inbegriff derjenigen, in welchen der Thäter unbekannt geblieben ist, und der Anzeigen, worüber keine strafgerichtliche Amtshandlung vorgenommen worden ist, eine nach dem Formulare Nr. IV. eingerichtete Geschäftstabelle dem Oberlandesgerichte vorzulegen.

§. 37.

In dieser Tabelle sind zuerst die Strafsachen, in welchen das Untersuchungsverfahren bei dem Gerichtshofe selbst gepflogen wird, dann diejenigen, in welchen das Untersuchungsverfahren bei den einzelnen Untersuchungsgerichten anhängig ist, darzustellen.

In jede Tabelle sind alle Strafsachen aufzunehmen, welche am ersten Tage des halben Jahres, auf welches die Tabelle sich bezieht, noch nicht durch einen rechtskräftigen Einstellungs- oder Ablassungsbeschluß, oder durch ein, nach gepflogener Schlußverhandlung gefälltes und rechtskräftig gewordenes Erkenntniß, rücksichtlich aller Beschuldigten und in Bezug auf alle denselben zur Last gelegten Handlungen, entschieden waren, welche daher in der Geschäftstabelle für das vorangegangene halbe Jahr als Rückstand aufgeführt worden sind; ferner diejenigen Strafsachen, welche erst im Laufe des halben Jahres, für welches die Tabelle verfaßt wird, anhängig geworden sind.

Bei der Verfassung der Geschäftstabelle über die bei den Untersuchungsgerichten anhängigen Strafsachen, haben die monatlichen Geschäftsübersichten derselben zur Grundlage zu dienen (§. 9).

§. 38.

Damit die Tabellen gehörig verfaßt und in der vorgeschriebenen Frist eingesendet werden können, haben die Untersuchungsrichter und Referenten genaue Vormerkungen über die ihnen zugetheilten Strafsachen zu führen.

Der Vorsteher des Gerichtshofes hat über die Richtigkeit der in die Tabelle gemachten Eintragungen zu wachen, sie nöthigenfalls mit den bei Gericht befindlichen Akten, und den von den Untersuchungsgerichten vorgelegten monatlichen Uibersichten zu vergleichen, und im Falle bemerkter Mängel die Berichtigung derselben zu veranlassen.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt. Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

Tabele w miejscach właściwych powinny być podpisane przez sędziów śledczych i referentów, na końcu zaś przez przełożonego sądu.

§. 39.

Sąd krajowy wyższy winien jest rozpoznać dokładnie przedłożone tabele czynności trybunałów piérwszéj instancyi z przybraniem Nadprokuratora, żądać bliższych wyjaśnień, jeżeli uzna je za potrzebne, a gdzie spostrzeże wady lub zwłoki w toku czynności, wydać potrzebne rozporządzenia.

Tabele przedłożone po piérwszym pół roku, powinny zaraz po ich rozpoznaniu powrócone być wcześnie trybunałom, ażeby takowe uzupełnionemi zostały co do spraw karnych, pozostałych z owego okresu czasu, przez wypełnienie drugiego oddziału rubryki dziewiątéj, tudzież żeby można dodać jeszcze te sprawy karne, które przybyły w drugiéj połowie roku.

§. 40.

Tabele czynności sądów powiatowych.

Sądy powiatowe winny są urządzać tabele czynności według wzoru Nr. V. co do przestępstw, o których w ciągu każdego ćwierćrocza otrzymają doniesienia, i przekładać takowe prokuratorowi trybunału, w którego obrębie się znajdują, w ciągu dni czternastu po upływie każdego ćwierć roku (§. 436. ustawy o procesie karnym).

Prokurator winien rozpoznać dokładnie rzeczone tablice, porównać takowe z tabelami poprzedzającego kwartału, i wraz z uwagami swemi przedłożyć Nadprokuratorowi.

Tego ostatniego obowiązkiem jest, tabele wszystkich sądów powiatowych swego okręgu wraz z uwagami swojemi własnemi i prokuratorów przełożyć Sądowi krajowemu wyższemu do przejrzenia i urzędowego użytku, jeżeli takowy ma miejsce.

§. 41.

Przy rozpoznawaniu tabeli czynności sądów powiatowych prokurator także powinien wziąść na uwagę, czyli stósownie do udzielonego mu w §. 30. lit. *g)* ustawy o procesie karnym upoważnienia, akta przejrzeć ma, ażeby wnieść odwołanie się do władzy wyższéj, lub inne stósowne poczynić zarządzenia.

Tym końcem prokurator nie tylko jest mocen zażądać aktów śledczych od sądu powiatowego, lecz także wymagać, żeby mu w szczegółowych przypadkach przestępstw, wydane w swoim czasie orzeczenie doręczoném zostało.

Die Tabellen sind an den betreffenden Stellen von den Untersuchungsrichtern und Referenten, am Schluße aber von dem Gerichtsvorsteher zu unterfertigen.

§. 39.

Das Oberlandesgericht hat die vorgelegten Geschäftstabellen der Gerichtshöfe erster Instanz mit Zuziehung des Ober-Staatsanwaltes genau zu prüfen, die nöthigen näheren Aufklärungen darüber abzufordern, und wo Mängel oder Verzögerungen in der Geschäftsbehandlung bemerkt werden, die entsprechenden Verfügungen zu treffen.

Die über die erste Hälfte des Jahres vorgelegten Tabellen sind nach deren Prüfung den Gerichtshöfen rechtzeitig zurückzustellen, damit dieselben bezüglich der aus dieser Zeitperiode verbliebenen Strafsachen, durch die Ausfüllung der zweiten Abtheilung der neunten Rubrik ergänzt, und die in der zweiten Jahreshälfte neu hinzugekommenen Strafsachen beigefügt werden können.

§. 40.

Geschäftstabellen der Bezirksgerichte.

Die Bezirksgerichte haben über die, im Laufe eines jeden Vierteljahres bei denselben angezeigten Uebertretungen Geschäftstabellen nach dem Formulare Nr. V zu verfassen, und dem Staatsanwalte des Gerichtshofes, in dessen Sprengel sie sich befinden, binnen 14 Tagen nach Ablauf eines jeden Vierteljahres vorzulegen (§. 436 der Strafprozeß-Ordnung).

Der Staats-Anwalt hat diese Tabellen genau zu prüfen, mit den Tabellen des vorhergehenden Vierteljahres zu vergleichen, und mit seinen Bemerkungen dem Ober-Staatsanwalte vorzulegen.

Dem Letzteren liegt ob, die Tabellen aller Bezirksgerichte seines Sprengels, sammt den eigenen und den Bemerkungen der Staatsanwälte, dem Oberlandesgerichte zur Einsicht und allfälligen Amtshandlung mitzutheilen.

§. 41.

Bei der Prüfung der Geschäftstabellen der Bezirksgerichte hat der Staatsanwalt auch in Erwägung zu nehmen, in wieferne nach dem, im §. 30 lit. g) der Strafprozeß-Ordnung eingeräumten Befugnisse, Einsicht in die Akten zu nehmen sei, um die Berufung ergreifen, oder die sonst angemessenen Vorkehrungen treffen zu können.

Zu diesem Ende ist der Staatsanwalt nicht nur berechtiget, die Untersuchungsakten von dem Bezirksgerichte abzufordern, sondern auch zu begehren, daß ihm in einzelnen Uebertretungsfällen seiner Zeit das gefällte Erkenntniß zugestellt werde.

§. 42.

Sumaryczne wykazy czynności sądów pierwszéj instancyi.

Wszystkie sądy pierwszéj instancyi winny są, przedłożyć sądowi krajowemu wyższemu w ośm dni po upływie roku wykazy sumaryczne czynności, urządzone według wzorów nr. VI, VII. i VIII, co do czynności w sprawach karnych, które się w tym roku odbyły; obowiązkiem zaś sądu krajowego wyższego jest, z wykazów czynności pojedyńczych sądów tego samego rodzaju, ułożyć wykazy ogółowe czynności podległych sobie trybunałów sądów powiatowych ustanowionych jako sądy śledcze, i innych sądów powiatowych, tych ostatnich według okręgów trybunałów, w których się znajdują sądy śledcze i powiatowe, i przedłożyć takowe Ministrowi Sprawiedliwości.

Wykazy czynności trybunałów podawać należy w dwóch oddziałach, z których jeden przedstawia czynności całego trybunału, drugi zaś czynności pojedyńczych sędziów śledczych i referentów.

Rozdział trzeci.

Przepisy o urządzeniu więzień, i o obchodzeniu się z więźniami.

§. 43.

Urządzenie więzień.

Przy urządzeniu więzień należy, o ile na to pozwalają położenie budynku i inne okoliczności, zachować następujące ostrożności:

1. Okno, przez które wchodzi do więzienia powietrze i światło, nie powinno wychodzić na otwartą ulicę, lecz na dziedziniec lub na kurytarz, i powinno być umieszczone tak wysoko, żeby ani nikt zewnątrz do więzienia, ani téż więzień z niego wyglądać, ani téż z nikim rozmawiać nie mógł. Oprócz tego okno powinno być zaopatrzone mocną i gęstą kratą żelazną, żeby więźniowi zewnątrz nic wrzucić nie można.

2. Tam gdzie mury nie są dosyć grube, lub nie są zupełnie suche, powinny być wewnątrz wyłożone forsztami.

3. Drzwi powinny być z podwójnych forsztów, i zaopatrzone być muszą zewnątrz dwoma, w górze i na dole przytwierdzonemi skoblami, i dwoma w nich przewieszonemi mocnemi kłódkami.

W środku drzwi znajdować się powinien otwór mający sześć cali w kwadracie, który także może być zamykanym, i tylko zewnątrz otwieranym, służąc do tego, żeby więzieniu dostarczyć powietrza, tudzież żeby dozorca więzień każdéj chwili, nie potrzebując otwierać drzwi, uwięzionego mógł doglądać.

4. Według potrzeby należy więzienia zaopatrzyć w piece, te zaś wewnątrz żelaznemi prętami obwarowane być powinny.

§. 42.

Sämmtliche Gerichte erster Instanz haben über die bei ihnen im Laufe des Jahres vorgekommenen Geschäfte in Strafsachen, summarische Geschäftsausweise nach den Formularen Nr. VI, VII und VIII binnen acht Tagen nach Ablauf des Jahres dem Oberlandesgerichte vorzulegen, welchem obliegt, aus den Geschäftsausweisen der einzelnen Gerichte derselben Gattung, Gesammtausweise über die Geschäfte der unterstehenden Gerichtshöfe, der zu Untersuchungsgerichten bestellten Bezirksgerichte und der übrigen Bezirksgerichte, die zwei Letzteren nach den Sprengeln der Gerichtshöfe, wo sich die Untersuchungs- und Bezirksgerichte befinden, zusammenzustellen und dem Justizminister vorzulegen.

Die Geschäftsausweise der Gerichtshöfe sind in zwei Abtheilungen, deren eine die Geschäfte des ganzen Gerichtshofes, die zweite jene der einzelnen Untersuchungsrichter und Referenten darstellt, zu überreichen.

Drittes Hauptstück.

Bestimmungen über die Einrichtung der Gefangenhäuser und die Behandlung der Gefangenen.

§. 43.

Beschaffenheit der Gefängnisse.

Bei der Einrichtung der Gefängnisse sind, in soweit es die Lage des Gebäudes und andere Umstände erlauben, im Allgemeinen folgende Vorsichten zu beobachten:

1. Das Fenster, wodurch Luft und Licht in das Gefängniß kommt, soll auf keine offene Straße, sondern in einen Hof oder Gang gehen, und so in die Höhe gesetzt sein, daß weder von Außen Jemand hinein-, noch der Verhaftete hinaussehen, oder sich mit Jemanden besprechen könne. Auch ist das Fenster mit einem starken und engen eisernen Gitter zu versehen, damit dem Verhafteten von Außen nichts zugeworfen werden könne.

2. Wo die Mauern nicht dick genug, oder nicht ganz trocken sind, müssen sie inwendig mit Pfosten belegt werden.

3. Die Thür muß aus doppelten Pfosten bestehen, von Außen durch zwei, oben und unten befestigte Sperreisen oder sogenannte Arben, und zwei daran gelegte starke Vorhängschlösser versichert werden.

In der Mitte der Thür ist eine Öffnung von sechs Zoll im Gevierte anzubringen, welche ebenfalls verschlossen und nur von Außen aufgemacht werden kann, und dazu dient, daß dem Gefängnisse Luft verschaft, und der Verhaftete zu allen Zeiten, ohne die Thür zu öffnen, von dem Gefangenaufseher beobachtet werden könne.

4. Die Gefängnisse sind nach Bedürfniß mit Öfen zu versehen, diese aber von innen mit eisernen Stangen zu verwahren.

W takim samym sposobie należy zaopatrzyć komin, i otwór do palenia starannie zamkniętym trzymać.

5. W więzieniach przeznaczonych do trzymania zbrodniarzy bardzo niebezpiecznych, powinny być w podłodze mocno przytwierdzone grube łańcuchy.

§. 44.

Izba dla chorych.

Dla pomieszczenia więźniów chorych należy w każdym domu przeznaczonym na więzienie pozostawić izby obszerne, jasne, i jeżeli można ku słońcu obrócone, przy urządzeniu których należy wprawdzie mieć wzgląd na potrzeby osób chorych, lecz zarazem zachować ostrożności przepisane w §. 43.

§. 45.

Strzeżenie więźniów.

Strzeżenie więźniów jest w powszechności obowiązkiem strażników więzień. Jeżeli zaś szczególne okoliczności wymagają straży mocniejszéj, wówczas przełożony sądu powinien się porozumieć z komendą wojskową, jeżeli takowa jest w miejscu, tym końcem, żeby przynajmniéj z wnętrzne posterunki domu, w którym są więzienia, w nocy strażą wojskową obsadzone były.

Jeżeli w taki sposób nie można uzyskać straży potrzebnéj, należy w inny sposób o to się postarać, i o tém, co zarządzoném zostało, uczynić relacyę do sądu krajowego wyższego.

§. 46.

Strażnicy więzień podlegają dozorcy więzień.

Strażnicy więzień podlegają wprost dozorcy więzień, i winni są wypełniać rozkazy jego.

Tam gdzie nie ma dozorcy więzień, służbę jego pełnić winien ten strażnik więzień, którego przełożony sądu na to przeznaczy.

W sądach powiatowych dozór więźniów będzie wykonywanym przez sługi urzędowe i ich pomocników, których wyznaczy na to przełożony urzędu, zaś w urzędach powiatowych, w których sądownictwo sprawowaném jest przez osobnego urzędnika, w porozumieniu z tymże.

§. 47.

Dziennik dozorców więzień.

Każdy dozorca więzień przy trybunale winien utrzymywać dziennik, urządzony według wzoru Nr. IX., w którym zapisywać powinien wszystkie udzielone mu polecenia, wraz z alfabetycznie urządzonym rejestrem nazwisk i rzeczy, na każdém poleceniu wyrazić liczbę, pod którą zamieszczony jest w dzienniku, zaś w rubryce 3. położyć dzień, i wyrazić sposób w jaki polecenie wykonaném zostało.

Polecenia zaś powinien zachowywać w związkach aktów miernéj wielkości, i w tym porządku, w jakim się znajdują w dzienniku: te zaś polecenia

Auf gleiche Art ist der Rauchfang zu verwahren, und die Oeffnung zur Heizung sorgfältig verschlossen zu halten.

5. In den zur Anhaltung sehr gefährlicher Verbrecher bestimmten Gefängnissen, müssen eiserne in dem Fußboden stark befestigte dicke Ringe vorhanden sein.

§. 44.

Krankenzimmer.

Zur Unterbringung kranker Gefangenen sind in jedem Gefangenhause eigene geräumige, lichte und wo möglich auf der Sonnenseite gelegene Zimmer vorzubehalten, bei deren Einrichtung zwar auf die Bedürfnisse kranker Personen die gehörige Rücksicht zu nehmen, zugleich aber die in dem §. 43 enthaltenen Vorschriften zu beobachten sind.

§. 45.

Bewachung der Gefangenen.

Die Bewachung der Gefangenen liegt in der Regel den Gefangenaufsehern ob. Machen jedoch besondere Umstände eine stärkere Bewachung nöthig, so hat der Gerichtsvorsteher, wenn sich im Orte ein Militär-Kommando befindet, mit demselben in das Einvernehmen zu treten, damit die äußeren Posten bei dem Gefangenhause wenigstens zur Nachtzeit mit Militärwache besetzt werden.

Kann auf diesem Wege die nöthige Bewachung nicht erlangt werden, so ist für dieselbe auf andere Weise Sorge zu tragen, und über die getroffenen Vorkehrungen dem Oberlandesgerichte Bericht zu erstatten.

§. 46.

Unterordnung der Gefangenaufseher unter den Kerkermeister.

Die Gefangenaufseher sind zunächst dem Kerkermeister untergeordnet, und haben dessen Anordnungen zu befolgen.

Wo kein Kerkermeister besteht, ist der Dienst desselben von demjenigen Gefangen-Aufseher zu besorgen, welchen der Gerichtsvorsteher dazu bestimmt.

Bei Bezirksgerichten ist die Gefangenaufsicht durch die Amtsdiener und Dienergehilfen zu besorgen, welche der Amtsvorsteher, bei Bezirksämtern, wo die Justizpflege durch einen eigenen Beamten selbständig besorgt wird, im Einverständnisse mit demselben, dazu bestimmt.

§. 47.

Tagebuch der Kerkermeister.

Jeder bei einem Gerichtshofe bestellte Kerkermeister hat über die an ihn ergehenden Aufträge ein nach dem Formulare Nr. IX. eingerichtetes Tagebuch sammt einem alphabetisch geordneten Namen und Sachregister zu führen, auf jedem Auftrage die Zahl, unter welcher er in dem Tagebuche vorkommt, anzumerken, und in der 3. Rubrik den Tag und die Art des Vollzuges anzusetzen.

Die Aufträge selbst sind in der Ordnung, in welcher sie in dem Tagebuche eingetragen erscheinen, in Aktenbündeln von mäßiger Größe aufzubewahren; die zur künf-

i rozporządzenia sądowe, które mu służyć mają za prawidło w przyszłości, powinien ułożyć w osobnéj związce aktów.

§. 48.

Protokół więźniów.

Protokół więźniów, przepisany w §. 170. procedury karnéj, dozorca więzień utrzymywać winien z największą dokładnością, czynić w nim zapisy bez zwłoki, dodać do niego alfabetycznie uporządkowany rejestr nazwisk uwięzionych, i przy każdem wyrazić liczbę porządkową protokółu.

Rzeczony rejestr może według zdania przełożonego sądu ułożonym być na lat kilka, lecz w takim przypadku należy oprócz liczby protokółu, zamieścić także liczbę roku.

§. 49.

Odebranie do więzienia śledczego.

Dozorca więzień nie powinien żadnéj osoby dostawionéj do sądu przyjmować do więzienia śledczego piérwéj, aż otrzyma na to polecenie od sądu, i aż rewizya na osobie i sukniach obwinionego, przepisana w §. 160 ustawy o procesie karnym, uskutecznioną zostanie. Przy każdym sądzie zatém należy mieć staranie o to, żeby osoby dostawione aż do rozstrzygnienia sądu były strzeżone w miejscu odpowiedniém, zdaleka od wszelkiego zetknięcia się z uwięzionymi i innymi osobami.

§. 50.

Nie wolno przyjmować małżonków i dzieci uwięzionego do dobrowolnego więzienia.

Nie wolno jest przyjmować małżonka lub dzieci uwięzionego do więzienia, jeżeli nie ma do tego powodu prawnego, chociażby sami dobrowolnie więzienie z nim podzielać chcieli.

Jeżeli dzieci uwięzionego z powodu wieku, usposobienia ciała lub innych stosunków wymagają szczególnéj nad sobą opieki, sąd albo sam, albo przez władze polityczne lub cywilne poczyni do tego odpowiednie kroki, i zażąda tym końcem pomocy krewnych, gmin właściwych, lub zakładów dobroczynności.

Pzełożony sądu według zdania swego rozstrzygnie, czyli dzieci przy piersi będące pozostawione być mają matce uwięzionéj.

§. 51.

Opisanie osoby i przetrząśnienie efektów obwinionego.

Opisanie osoby i sukien obwinionego, nakazane w §. 160 ustawy o procesie karnym, powinno być sporządzone podwójnie z przybraniem dozorcy więzień. Jeden exemplarz załączony będzie do aktów śledczych, drugi oddać należy dozorcy więzień.

tigen Richtschnur dienenden Verordnungen und gerichtlichen Aufträge aber in einen eigenen Aktenbund zusammenzulegen.

§. 48.

Gefangen-Protokoll.

Das im §. 170 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebene Protokoll über die Gefangenen hat der Kerkermeister mit der größten Genauigkeit zu führen, die Eintragungen darin ohne Aufschub vorzunehmen, und dasselbe mit einem alphabetisch-geordneten Register der Namen der Verhafteten, unter Anführung der Reihenzahl des Protokolles, zu versehen.

Dieses Register kann nach dem Ermessen des Gerichtsvorstehers für mehrere Jahre angelegt werden, nur muß in diesem Falle nebst der Zahl des Protokolles auch der Jahrgang angeführt werden.

§. 49.

Uibernahme in die Untersuchungshaft

Der Kerkermeister darf keine an das Gericht eingelieferte Person früher in den Untersuchungsarrest übernehmen, als er den gerichtlichen Auftrag dazu erhalten hat, und die im §. 160 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebene Durchsuchung der Person und der Kleidung des Beschuldigten vorgenommen worden ist. Bei jedem Gerichte ist daher die Vorsorge zu treffen, daß eingelieferte Personen bis zur Entscheidung des Gerichtes in einem geeignetem Orte bewacht, und von jeder Berührung mit Verhafteten und anderen Personen entfernt gehalten werden.

§. 50.

Unzuläßigkeit einer freiwilligen Haft von Seite der Ehegatten und Kinder eines Gefangenen.

Es ist unzulässig, daß Ehegatten und Kinder eines Verhafteten, gegen welche kein gesetzlicher Grund dazu vorliegt, mit in den Verhaft genommen werden, selbst wenn sie diesen freiwillig mit ihm theilen wollten.

Wenn das Alter, die körperliche Beschaffenheit oder andere Verhältnisse der Kinder eines Verhafteten eine besondere Obsorge über dieselben erfordern, so hat das Gericht entweder unmittelbar, oder mittelst der politischen oder Zivilgerichtsbehörde die entsprechenden Verfügungen hiezu zu treffen, und zu diesem Ende die Verwandten, die betreffenden Gemeinden oder Wohlthätigkeits-Anstalten in Anspruch zu nehmen.

In wieferne säugende Kinder bei der verhafteten Mutter zu belassen seien, wird dem Ermessen des Gerichtsvorstehers überlassen.

§. 51.

Aufnahme der Personsbeschreibung und Durchsuchung der Effekten des Beschuldigten.

Die im §. 160 der Strafprozeß-Ordnung angeordnete Beschreibung der Person und der Kleidung des Beschuldigten ist unter Beiziehung des Kerkermeisters zweifach aufzunehmen. Ein Exemplar derselben ist den Untersuchungsakten beizulegen, das andere aber dem Kerkermeister zu übergeben.

§. 52.

Dozorca więzień winien opisy osób naznaczyć liczbą bieżącą, w porządku od początku roku aż do końca, i takowe starannie zachowywać. Ta liczba powinna się zawsze zgadzać z liczbą porządkową, pod którą uwięziony jest zamieszczony w protokóle więźniów (§. 170 ustawy o procesie karnym).

§. 53.

Jeżeli oprócz sukni, które obwiniony ma na ciele, jeszcze inne przedmioty oddane będą sądowi, takowe powinny być ściśle przetrząśnięte przez strażników więzień w przytomności dozorcy więzień, w ważniejszych przypadkach zaś w przytomności sędziego, prowadzącego śledztwo, lub innego urzędnika, przez przełożonego sądu ku temu przeznaczonego, a jeżeli były oddane bez opisu, należy je spisać dokładnie.

W tym spisie należy także wykazać, co przy obwinionym, a co w innych przedmiotach znaleziono, które sądowi oddanemi zostały.

§. 54.

Uczyniony spis powinien być podpisany przez osoby przytomne przy rewizyi, i załączony do aktów śledczych, odpis jego zaś, przy załączeniu rewersu, wręczyć należy oddawcy na żądanie, lub zakomunikować władzy, która przysłała te przedmioty.

§. 55.

Rewizya uwięzionego uczyniona przez lekarza sądowego.

Lekarz sądowy winien jest każdego obwinionego, który za zbrodnie lub wykroczenie dostał się do więzienia śledczego, zrewidować na ciele, zachowując wydane w tym przedmiocie szczegółowe przepisy, wystawić poświadczenie o stanie zdrowia jego, tudzież o spostrzeżonych na nim uszkodzeniach, wadach lub znamionach wydatnych innego rodzaju, i wręczyć takowe sędziemu śledczemu.

Wady ciała i inne szczególne znamiona powinny być, odnośnie do poświadczenia lekarskiego, wyrażone także w opisie osoby.

§. 56.

Nacechowanie więzień pojedyńczych. Protokół aresztów.

Więzienia, znajdujące się przy trybunałach, powinny być naznaczone liczbami bieżącemi, ażeby można przestrzegać ściśle porządku w przeznaczaniu, odwiédzaniu i innych czynnościach, tyczących się więzień.

Co do uwięzionych, znajdujących się w każdém pojedynczém więzieniu, powinien dozorca więzień utrzymywać przegląd, urządzony według wzoru N. X.

§. 52.

Der Kerkermeister hat die Personsbeschreibungen mit einer vom Anfange bis zum Ende des Jahres fortlaufenden Zahl zu bezeichnen und sorgfältig aufzubewahren. Diese Zahl muß stets mit der Reihenzahl, unter welcher der Verhaftete in dem Protokolle über die Gefangenen (§. 170 der Strafprozeß-Ordnung) vorkommt, übereinstimmen.

§. 53.

Werden mit dem Beschuldigten außer der Kleidung, die er am Körper hat, noch andere Gegenstände dem Gerichte übergeben, so sind dieselben von Gefangenaufsehern in Gegenwart des Kerkermeisters, in wichtigeren Fällen aber im Beisein des Untersuchungsrichters oder eines anderen, von dem Gerichtsvorsteher dazu bestimmten Beamten genau zu durchsuchen, und wenn dieselben ohne ein Verzeichniß übergeben worden sind, gehörig zu verzeichnen.

In dem Verzeichnisse ist stets ersichtlich zu machen, was bei dem Beschuldigten selbst, und was an anderen dem Gerichte übergebenen Gegenständen vorgefunden worden ist.

§. 54.

Das verfaßte Verzeichniß ist von den Personen, welche bei der Durchsuchung zugegen waren, zu unterfertigen und den Untersuchungsakten beizulegen, eine Abschrift desselben aber unter Beifügung der Empfangsbestätigung dem Uebergeber auf dessen Verlangen einzuhändigen, oder der Behörde, welche die Uebersendung der Gegenstände veranlaßt hat, mitzutheilen.

§. 55.

Untersuchung des Verhafteten durch den Gerichtsarzt.

Der Gerichtsarzt hat jeden, wegen eines Verbrechens oder Vergehens in die Untersuchungshaft übernommenen Beschuldigten, mit Beobachtung der besonderen hierüber bestehenden Vorschriften, zu untersuchen, über den körperlichen Zustand desselben und über die an dem Verhafteten allenfalls wahrgenommenen Verletzungen, Gebrechen oder bemerkenswerthen Merkmale anderer Art einen Befund auszufertigen und dem Untersuchungsrichter zu übergeben.

Körperliche Gebrechen und andere besondere Merkmale sind mit Beziehung auf diesen Befund auch in der Personsbeschreibung ersichtlich zu machen.

§. 56.

Bezeichnung der einzelnen Gefängnisse. Arrestprotokoll.

Die bei den Gerichtshöfen befindlichen Gefängnisse sind mit fortlaufenden Zahlen zu bezeichnen, um die nöthige Ordnung in der Anweisung, Besichtigung und übrigen Besorgung genau beobachten zu können.

Ueber die in den einzelnen Gefängnissen befindlichen Verhafteten hat der Kerkermeister eine nach dem Formulare Nr. X. eingerichtete Uebersicht zu führen, um aus derselben

ażeby z niego każdéj chwili powziąć można wiadomości, dla jakiéj liczby uwięzionych więzienie jest przysposobione, tudzież ile więźniów, i jacy w nim się znajdują.

§. 57.

Spis osób ujętych w areszt tymczasowy.

Co do osób, które na mocy przepisów ustawy o procesie karnym, sąd tymczasowo tylko przytrzymać rozkazał, dozorca więzień utrzymywać winien spis osobny, w którym z dokładnością wyrazić winien dzień wypuszczenia na wolność, lub przyprowadzenia do więzienia śledczego.

§. 58.

Przeznaczenie więzień.

Przy wyznaczeniu więzienia, w którém obwiniony ma być osadzonym, należy przestrzegać przepisów §. 164. ustawy o procesie karnym.

Przy trybunałach wyznaczać będzie więzienia sam przełożony trybunału, lub ten radca, któremu przełożony powierzył nadzór nad więźniami (§. 99.), w razie potrzeby porozumiawszy się z sędzią prowadzącym śledztwo.

Jeżeli więzienia przepełnione zostaną więźniami, sąd winien téj władzy, do któréj to należy, prosić, aby temu zaradziła, i według okoliczności starać się o to, aby część skazanych na karę, mających odbywać więzienie przy sądzie, przeniesioną została na inne miejsce kary.

§. 59.

Ilekroć tego okoliczności wymagają, szczególniéj zaś wtedy, jeżeli się odkryje przygotowania do ucieczki, lub do porozumienia się więźniów między sobą, lub z innemi osobami, należy zmieniać więzienia, wyznaczone pojedynczym obwinionym.

Nakazać zmianę wyznaczonego więzienia, ma prawo w powszechności tylko przełożony sądu, lub radca, który w tym względzie jego miejsce zastępuje. W nagłych przypadkach może także sędzia, prowadzący śledztwo nakazać zmianę tego rodzaju, wszelako winien jest o tém natychmiast uczynić relacyę przełożonemu sądu, lub jego zastępcy.

§. 60.

Relacye dozorcy więzień o uskutecznioném odebraniu do więzienia.

O każdém uskutecznioném odebraniu obwinionego do więzienia śledczego winien jest dozorca więzień niezwłocznie uczynić na piśmie relacyę sędziemu śledczemu przy wyrażeniu liczby, pod którą obwiniony zapisany został do protokółu więźniów (§. 48.), tudzież liczby wyznaczonego mu więzienia.

Do téj relacyi załączyć należy poświadczenie lekarskie względem uwięzionego wydane, tudzież spis przedmiotów wraz z nim przybyłych, lub gdyby to stać się nie mogło, należy takowe zosobna oddać sędziemu śledczemu.

jederzeit ersehen zu können, für welche Zahl von Verhafteten das Gefängniß eingerichtet ist, und wie viele und welche Verhaftete sich in demselben befinden.

§. 57.

Vormerkung über die in einstweilige Verwahrung genommenen Personen.

Ueber diejenigen Personen, gegen welche nach den Bestimmungen der Strafprozeß-Ordnung bloß eine vorläufige Verwahrung bei dem Gerichte angeordnet wird, hat der Kerkermeister eine abgesonderte Vormerkung zu führen, worin der Tag der Uebernahme in die Verwahrung und der Tag der Entlassung oder der erfolgten Uebernahme in die Untersuchungshaft genau anzuführen ist.

§. 58.

Anweisung der Gefängnisse.

Bei der Bestimmung des Gefängnisses, in welches ein Beschuldigter aufzunehmen ist, sind die Vorschriften des §. 164 der Strafprozeß-Ordnung zu beobachten.

Diese Bestimmung hat bei den Gerichtshöfen der Gerichtsvorsteher, oder derjenige Rath, welchem der Vorsteher die Aufsicht über die Gefängnisse anvertraut hat (§. 99), allenfalls nach gepflogenem Einvernehmen mit dem Untersuchungsrichter, zu treffen.

Werden die Gefängnisse mit Verhafteten überfüllt, so hat das Gericht gehörigen Ortes Abhilfe zu suchen, und allenfalls dahin zu wirken, daß ein Theil der Sträflinge, welche die Freiheitsstrafe bei dem Gerichte zu bestehen haben, an einen anderen Strafort abgeliefert werde.

§. 59.

Eine Aenderung der den einzelnen Beschuldigten angewiesenen Gefängnisse ist, so oft es die Umstände erfordern, insbesondere aber dann vorzunehmen, wenn Vorbereitungen zur Entweichung oder zu Einverständnissen der Gefangenen unter einander oder mit anderen Personen entdeckt werden.

Eine Aenderung des angewiesenen Gefängnisses steht in der Regel nur dem Gerichtsvorsteher oder dem Rathe zu, welcher hierin dessen Stelle vertritt (§. 99). In dringenden Fällen ist jedoch auch der Untersuchungsrichter befugt, eine Aenderung dieser Art zu verfügen, er hat aber dieselbe ohne Verzug dem Gerichtsvorsteher oder dessen Stellvertreter anzuzeigen.

§. 60.

Anzeige des Kerkermeisters über die vollzogene Uebernahme in die Haft.

Jede erfolgte Uebernahme eines Beschuldigten in die Untersuchungshaft hat der Kerkermeister ohne Aufschub dem Untersuchungsrichter unter Anführung der Zahl, unter welcher der Beschuldigte in das Protokoll über die Gefangenen eingetragen worden ist (§. 48), und der Zahl des angewiesenen Gefängnisses schriftlich anzuzeigen.

Dieser Anzeige sind der ärztliche Befund über den Verhafteten und das Verzeichniß der mit demselben eingelangten Gegenstände beizulegen, oder wenn dieses nicht thunlich wäre, dem Untersuchungsrichter abgesondert zu übergeben.

O wszelkiém następnie nakazaném przeniesieniu do innego więzienia, tudzież o każdém zachowaniu więźnia, które według zdania lekarza nie pozwala mu stawać do wysłuchania, równie jak o powrocie jego do zdrowia, należy sędziemu śledczemu uczynić doniesienie na piśmie.

§. 61.

Raporty dozorcy więzień.

Przy większych trybunałach winien dozorca więzień dwa razy na tydzień, a jeżeli przełożony trybunału, z powodu znacznéj ilości więźniów, lub z innych powodów za potrzebne uzna, codziennie przekładać przełożonemu sądu wykaz sumaryczny całéj liczby uwięzionych, liczbę nowo przybyłych, tych którzy zachorowali, umarli, na wolność wypuszczonymi, do miejsca kary lub do innego sądu odstawionymi zostali, lub którzy z więzienia umknęli, jako też czynić relacyę o wydarzeniach szczególnych, jakie zajść mogły.

§. 62.

Przepisy o postępowaniu osób dozór mających.

Szczególne obowiązki dozorcy i strażników więzień są w powszechności: posłuszeństwo, ścisłe pełnienie służby, zachowanie tajemnicy, wierność, trzeźwość, postępowanie poważne i umiarkowane.

§. 63.

Dozorca równie jak strażnicy więzień winni są obchodzić się z więźniami z umiarkowaniem, nie czynić im nigdy wyrzutów, ani też ich lżyć i nie bić ich samowolnie, chyba że uwięzieni sami się na nich porywają, lub oporem swoim przeszkadzają im w dopełnieniu obowiązków służby.

§. 64.

Powinni wzbraniać wszelkiéj nieprzyzwoitości, przez którą więźnie zakłócają spokój i porządek domu, lub starają się utrzymywać tajemne porozumienia, mianowicie nie dopuszczać hałasów, śpiewów, gwizdania, spinania się do okien, pukania i podsłuchiwania pod ścianami i drzwiami. Jeżeli napominania ich zostaną bez skutku, lub jeżeli odkryją znaczne nadużycia lub porozumiewania się zakazane, albo gdy powstaną kłótnie między więźniami, wówczas powinni uczynić o tém relacyę przełożonemu sądu.

§. 65.

Dozorca więzień i jego podwładni nie powinni się wdawać w żadne niepotrzebne rozmowy z więźniami, w szczególności nie rozmawiać z nimi o ich familiach lub o innych interesach, o występkach, o które są obwinieni, i o stanie śledztwa, ani też o innych więźniach i ich stósunkach, nie powinni się dawać używać do żadnego pośrednictwa jakiegobądź rodzaju, szczególniéj zaś

Jede in der Folge eintretende Übersetzung in ein anderes Gefängniß, und jede Erkrankung eines Gefangenen, welche nach dem Ausspruche des Arztes die Stellung desselben zum Verhöre unzulässig macht, ist eben sowohl, als die Wiedergenesung des Erkrankten, schriftlich dem Untersuchungsrichter anzuzeigen.

§. 61.

Rapporte des Kerkermeisters

Bei größeren Gerichtshöfen hat der Krekermeister zweimal in der Woche, und wenn es der Gerichtsvorsteher wegen des bedeutenden Standes der Gefangenen, oder aus anderen Gründen nothwendig findet, täglich dem Gerichtsvorsteher einen summarischen Ausweis über die Gesammtzahl der Verhafteten, die Zahl der neu zugewachsenen, der erkrankten, verstorbenen, auf freien Fuß entlassenen, an einen Strafort oder an ein anderes Gericht abgelieferten oder entwichenen Personen zu übergeben, und über die allenfalls stattgefundenen besonderen Vorfälle die Anzeige zu machen.

§. 62.

Vorschriften über das Benehmen des Aufsichtspersonales.

Die vorzüglichsten Pflichten der Kerkermeister und Gefangenaufseher sind im Allgemeinen: Folgsamkeit, genaue Befolgung des Dienstes, Verschwiegenheit, Treue, Nüchternheit, ernstes und gelassenes Benehmen.

§. 63.

Der Kerkermeister sowohl als die Gefangenwärter haben die Gefangenen mit Schonung und Gelassenheit zu behandeln, sich aller Beschimpfungen und Vorwürfe gegen sie zu enthalten, und an die Verhafteten außer dem Falle, daß sie von denselben angegriffen, oder durch Widerspänstigkeit an ihren Dienstesverrichtungen gehindert werden, nicht eigenmächtig Hand anzulegen.

§. 64.

Sie haben jeden Unfug, womit die Verhafteten die Ruhe und Ordnung des Hauses stören, oder geheime Einverständnisse zu unterhalten suchen, namentlich Lärmen, Singen, Pfeiffen, Hinaufsteigen zu den Fenstern, Pochen und Horchen an Wänden und Thüren abzustellen. Wenn ihre Ermahnungen ohne Erfolg bleiben, oder erhebliche Mißbräuche oder unerlaubte Einverständnisse endeckt werden, oder wenn Streitigkeiten unter den Verhafteten vorfallen, so ist darüber dem Vorsteher des Gerichtes die Anzeige zu erstatten.

§. 65.

Der Kerkermeister und dessen Untergebene haben alle unnöthigen Gespräche mit den Verhafteten, insbesondere Unterredungen über deren Familien oder andere Angelegenheiten, über die denselben zur Last gelegten strafbaren Handlungen und den Stand der Untersuchung, über andere Gefangene und deren Verhältnisse, zu vermeiden, sich zu keinem wie immer gearteten Verkehre, insbesondere zu keinem Briefwechsel der Verhaf-

do przenoszenia listów jednego więźnia do drugiego, lub do innych osób i nawzajem, ani też pozwalać na taką korespondencyę, lecz starać się o to, żeby nie znaleźli sposobności do porozumień potajemnych.

Co do zaopatrywania i zatrudnienia więźniów, odpowiedzialnymi są za ścisłe przestrzeganie §. 165. ustawy o procesie karnym, szczególniéj zaś i za to, żeby więźniom potajemnie nie przysełano, ani nie przynoszono napojów upajających, lub innych rzeczy.

Nie wolno im jest od więźniów nic kupować, ani też zamieniać, w ogólności żadnych interesów z nimi zawiérać, i ani od nich, ani od trzecich osób przyjmować podarunki ze względu na pełnienie swéj służby.

§. 66.

Obowiązek zachowania tajemnicy.

Obowiązek zachowania tajemnicy nałożony na wszystkie osoby sądowe, równie cięży i na osobach, mających sobie polecony dozór nad więźniami.

Obowiązani są zachować dla każdego niezłomną tajemnicę co do nazwisk i osób więźniów, co do więzień przeznaczonych dla pojedynczych więźniów, co do liczby i położenia więzień, w ogólności co do wewnętrznego urządzenia domu, w którym są więzienia, co do sposobu ich strażowania, tudzież co do czynności służbowych nakazanych pojedynczym dozorcom.

§. 67.

Przepisy tyczące się utrzymania czystości i zdrowia w domu więzień.

Dozorca i strażnicy więzień odpowiedzialni są za ciągłe utrzymanie czystości w domu więzień. Więzienia, kurytarze, schody i inne miejscowości domu więzień powinny być codziennie czyszczone i wietrzone, podłogi zaś i sprzęty, ilekroć tego potrzeba, myte. Równie należy mieć staranie o czystość ciała uwięzionych, a szczególniéj na to zwrócić uwagę, żeby było oczyszczone przy odprowadzeniu do więzienia.

§. 68.

Od czasu do czasu należy więźniom pozwalać wewnątrz murów domu więzień używać świéżego powietrza i ruchu, o ile urządzenie tegóż domu dozwala, i przy zachowaniu potrzebnych ostrożności przeciw ucieczce i porozumieniu się; przytém zaś na tych więźniów szczególny wzgląd mieć należy, dla których lekarz używanie świéżego powietrza szczególnie za potrzebne uznaje.

§. 69.

Relacye o prośbach, zażaleniach i oświadczeniach więźniów.

O prośbach i zażaleniach więźniów, których rozwiązanie należy do sądu, tudzież o oświadczeniach i uczynkach onychże, któreby mogły sprowadzić jakie rpzporządzenie sądu, lub mieć wpływ na śledztwo, należy uczynić relacyę przełożonemu sądu, lub sędziemu śledczemu.

teten unter einander oder mit anderen Personen gebrauchen zu lassen, und überhaupt keinen Verkehr dieser Art zu gestatten, sondern dafür zu sorgen, daß zu geheimen Einverständnissen keine Gelegenheit gefunden werde.

Sie sind in Beziehung auf die Verpflegung und Beschäftigung der Gefangenen für die genaue Befolgung des §. 165 der Strafprozeß-Ordnung, und insbesondere auch dafür verantwortlich, daß denselben keine berauschenden Getränke oder andere Sachen insgeheim zugesandt oder überbracht werden.

Sie dürfen von Verhafteten nichts kaufen oder eintauschen, überhaupt mit ihnen keine Geschäfte schließen, und weder von ihnen, noch in Beziehung auf ihre Dienstverrichtungen von dritten Personen irgend ein Geschenk annehmen.

§. 66.

Pflicht der Verschwiegenheit.

Die allen Gerichtspersonen auferlegte Pflicht der Verschwiegenheit liegt auch den mit der Aufsicht über Gefangene beauftragten Personen ob.

Sie haben über die Namen und Personen der Verhafteten, über die den einzelnen Gefangenen angewiesenen Gefängnisse, über die Zahl und Lage der Gefängnisse, überhaupt über die innere Einrichtung des Gefangenhauses, die Art der Bewachung desselben, und die den einzelnen Aufsehern zugewiesenen Dienstverrichtungen gegen Jedermann unverbrüchliches Stillschweigen zu beobachten.

§. 67.

Vorschriften zur Erhaltung der Reinlichkeit und Gesundheit im Gefangenhause.

Der Kerkermeister und die Gefangenaufseher sind für die stete Erhaltung der Reinlichkeit im Gefangenhause verantwortlich. Die Gefängnisse, Gänge, Treppen und andere Räume des Gefangenhauses müssen täglich gereiniget und gelüftet, die Fußböden und Geräthschaften, so oft es nöthig ist, gewaschen werden. Auch ist für die Reinlichkeit des Körpers der Verhafteten Sorge zu tragen, und insbesondere auf die Reinigung desselben bei der Uibernahme in die Haft zu sehen.

§. 68.

Den Verhafteten ist von Zeit zu Zeit, so weit es die Beschaffenheit des Gefangenhauses zuläßt, innerhalb der Mauern desselben der Genuß der freien Luft und Bewegung, mit Beobachtung der gehörigen Vorsichten gegen Entweichung und Einverständnisse, zu gestatten, und hiebei vorzüglich auf diejenigen Bedacht zu nehmen, für welche der Arzt den Genuß der freien Luft besonders nöthig findet.

§. 69.

Erstattung der Anzeige von Gesuchen, Beschwerden und Äußerungen der Verhafteten.

Uiber Gesuche und Beschwerden der Verhafteten, deren Erledigung dem Gerichte zusteht, und über Äußerungen und Handlungen derselben, welche eine gerichtliche Verfügung veranlassen, oder auf eine Untersuchung Einfluß nehmen könnten, ist dem Gerichtsvorsteher oder dem Untersuchungsrichter die Anzeige zu erstatten.

Listy, które przez więźniów do odesłania, lub przez trzecie osoby do wręczenia więźniom, dozorcy więzień oddane zostaną, powinny być zawsze poprzednio przedłożone sędziemu śledczemu do przejrzenia (§. 167 ustawy o procesie karnym).

§. 70.

Zachowanie kluczów od więzień.

Dozorca więzień winien przy zamykaniu więźniów postępować z jak największą ostrożnością. Jeżeli inne czynności służbowe, choroba lub inne okoliczności staną mu na przeszkodzie, bodaj na czas krótki, tak iż sam zamykaniem trudnić się nie może, wówczas powierzone sobie klucze od więzień temu tylko wydać może, którego przełożony sądu do tego wyznaczy.

§. 71.

Ostrożność przy wkładaniu kajdan.

Jeżeli więźniowi mają być włożone kajdany, lub jeżeli ma być przykutym, ta czynność odbywać się musi w obecności dozorcy lub strażnika więzień, i użyte być powinny do tego tylko takie kajdany, na których ten, co je zrobił, swoje nazwisko nacechował.

§. 72.

Rewizya więzień przez dozorcę.

Dozorca winien w każdém więzieniu, w którém się więzień znajduje, codziennie obejrzeć ściany, piece, drzwi, okna i łóżka, a przy więźniach skutych także kajdany, aby się przekonać, czyli się nie pokazują ślady przygotowania do ucieczki, lub użytéj siły gwałtownéj, tudzież czyli się w więzieniu nie znajdują przedmioty, których posiadanie więźniom nie jest pozwoloném.

Wszelkie nadużycie do wiadomości przełożonego sądu natychmiast donieść należy.

Przy większych sądach przełożony sądu może dozorcy więzień, według potrzeby jednego, lub kilku strażników więzień dodać do pomocy w téj czynności.

§. 73.

Rewizyę nakazaną w §. 72 należy często także w nocy odbywać, szczególniéj zaś co noc w kurytarzach i dziedzińcach domu więzień poglądać, czyli wszystko jest w porządku. Takie rewizye nocne należy czynić ze światłem w latarni dobrze opatrzoném, zaś w więzieniach, w których się znajduje kilku więźniów, z przybraniem przynajmniéj jednego pomocnika, który także zaopatrzonym być powinien w światło w sposobie wyżéj wyrażonym.

Briefe, welche von Verhafteten zur Absendung, oder von dritten Personen zur Einhändigung an Verhaftete der Gefangenaufsicht übergeben werden, sind jederzeit früher dem Untersuchungsrichter zur Einsicht vorzulegen (§. 167 der Strafprozeß-Ordnung).

§. 70.

Verwahrung der Schlüssel zu den Gefängnissen.

Der Kerkermeister hat bei der Verwahrung der Gefangenen die höchste Vorsicht zu beobachten. Wird er durch andere Dienstverrichtungen, Krankheit oder andere Umstände an der eigenen Besorgung der Verwahrung auch nur auf eine kurze Zeit gehindert, so darf er die ihm anverwahrten Schlüssel zu den Gefängnissen nur demjenigen überlassen, welchen der Gerichtsvorsteher dazu bestimmt.

§. 71.

Vorsicht bei der Anlegung von Fesseln.

Sind einem Verhafteten Fesseln anzulegen, oder ist er anzuketten, so muß dieses in Gegenwart des Kerkermeisters oder eines Gefangenaufsehers geschehen, und es sind hiezu nur solche Fesseln zu verwenden, welche der Verfertigter mit seinem Namen bezeichnet hat.

§. 72.

Untersuchungen der Gefängnisse durch den Kerkermeister.

Der Kerkermeister hat täglich in jedem Gefängnisse, wo sich ein Verhafteter befindet, die Wände, Oefen, Thüren, Fenster und Lagerstätten, und bei gefesselten Gefangenen auch die Fesseln zu untersuchen, ob sich nicht Merkmale einer Vorbereitung zur Flucht, oder Spuren einer versuchten Gewalt zeigen, und ob sich nicht im Gefängnisse Gegenstände befinden, deren Besitz den Gefangenen nicht erlaubt ist.

Jeder entdeckte Unfug ist sogleich dem Gerichtsvorsteher anzuzeigen.

Bei größeren Gerichten kann der Gerichtsvorsteher dem Kerkermeister nach Bedarf einen oder mehrere Gefangenaufseher zur Hilfe bei diesem Geschäfte zuweisen.

§. 73.

Die im §. 72 angeordnete Untersuchung ist öfter auch zur Nachtzeit vorzunehmen, insbesondere aber jede Nacht in den Gängen und Höfen des Gefangenhauses nachzusehen, ob Alles in gehöriger Ordnung sei. Solche nächtliche Untersuchungen sind mit einem in einer Laterne wohlverwahrten Lichte, und in Gefängnissen, wo mehrere Verhaftete angehalten werden, mit Zuziehung wenigstens eines Gehilfen vorzunehmen, welcher ebenfalls auf die erwähnte Art mit Licht versehen sein muß.

§. 74.

Gdy dozorca więzień lub strażnik wchodzi do więzienia, szczególniéj do takiego, gdzie się znajduje więzień śmiały, lub gdzie ich jest więcéj razem, powinien zawsze mieć przy boku drugiego strażnika więzień.

Podobnie także należy zachować ostrożność, gdy się niebezpiecznych więźniów do wysłuchania prowadzi.

§. 75.

Ostrożność dla przeszkodzenia porozumienia się.

Jeżeli osoby, nie mające wpływu na trzymanie więźniów w zamknięciu i dozorowanie onychże, wchodzą do więzienia, w którém się więzień znajduje, dozorca lub strażnik więzień powinien być przytém obecny, i czuwać nad tém, żeby nie zaszło porozumienie zakazane z więźniem, tudzież żeby mu, przy przynoszeniu potraw i napojów, nie wsunięto innych rzeczy, lub nie udzielano wiadomości.

Taką samę ostrożność należy zachować wtenczas, gdy więźnie na karę skazani, znajdujący się przy sądzie, do czynności domowych używanymi bywają. W ogólności należy wszelkiemu zetknięciu się takowych z więźniami pod śledztwem zostającymi według możności zapobiegać.

Osoby obce mogą tylko za wyraźném pozwoleniem przełożonego sądu wchodzić do więzienia; należy także baczyć na to, żeby osoby, które dla wysłuchania, lub z innego powodu powołane są przed sąd, nie zatrzymywały się bez potrzeby w kurytarzach więzienia.

§. 76.

Księdzu, pełniącemu obowiązki duchowne w domu więzień, wolno jest w czasie wielkanocnym, i ilekroć jego służba stósownie do szczegółowych w téj mierze obowiązujących przepisów wymaga, wchodzić do więzień, i rozmawiać się z więźniami w obecności osoby dozór mającéj.

Jak dalece, i z jakiemi ostrożnościami pozwolono jest księdzu, którego sobie sam więzień wybrał, rozmawiać się z tymże, wskazuje §. 166 ustawy o procesie karnym.

Spowiadać się mogą więźnie każdego czasu przed księdzem do czynności duchownych w więzieniu umyślnie ustanowionym, przed innym zaś tylko za wyraźném pozwoleniem przełożonego sądu.

Spowiedź odbywa się w nieobecności strażnika więzień, lecz nawet w tym przypadku należy użyć potrzebnych ostrożności, żeby więzień nie uszedł, i żeby nie zaszły porozumienia, któreby daremnym uczyniły cel śledztwa.

§. 74.

Wenn der Kerkermeister oder ein Gefangenaufseher ein Gefängniß betritt, soll er besonders bei verwegenen Verhafteten, oder wo mehrere beisammen sind, stets einen zweiten Gefangenaufseher zur Seite haben.

Gleiche Vorsicht ist auch bei der Vorführung gefährlicher Gefangenen zu dem Verhöre zu beobachten.

§. 75.

Vorsichten zur Verhinderung von Einverständnissen.

Wenn Personen, welche auf die Verwahrung und Beaufsichtigung der Gefangenen keinen Einfluß zu nehmen haben, ein Gefängniß betreten, worin sich ein Verhafteter befindet, so muß der Kerkermeister oder ein Gefangenaufseher dabei zugegen sein und darüber wachen, daß kein unerlaubtes Einverständniß mit dem Verhafteten stattfinde, und ihm insbesondere bei dem Ueberbringen von Speisen und Getränken nicht insgeheim andere Sachen zugesteckt, oder Nachrichten mitgetheilt werden können.

Dieselbe Vorsicht ist zu gebrauchen, wenn die bei dem Gerichte befindlichen Sträflinge zu häuslichen Verrichtungen verwendet werden. Ueberhaupt sind die Berührungen derselben mit Untersuchungsgefangenen nach Möglichkeit hintanzuhalten.

Fremden Personen ist der Eintritt in das Gefangenhaus nur mit ausdrücklicher Bewilligung des Gerichtsvorstehers zu gestatten, und darauf zu sehen, daß auch Personen, welche wegen ihrer Vernehmung oder aus einem anderen Anlasse bei Gerichte erscheinen, nicht ohne Noth in den Gängen des Gefangenhauses verweilen.

§. 76.

Dem Geistlichen, welchem die Seelsorge in dem Gefangenhause obliegt, ist zur österlichen Zeit, und so oft es sonst sein Dienst nach den besonderen darüber bestehenden Vorschriften erfordert, der Eintritt in das Gefangenhaus, und die Unterredung mit den Gefangenen in Gegenwart eines Aufsichts-Individuums gestattet.

In wieferne und unter welchen Vorsichten einem, von den Gefangenen selbst gewählten Geistlichen eine Unterredung mit demselben zu gestatten sei, bestimmt der §. 166 der Strafprozeß-Ordnung.

Die Beichte können Gefangene vor dem zur Seelsorge im Gefangenhause eigends bestellten Geistlichen jederzeit, vor einem anderen nur mit ausdrücklicher Bewilligung des Gerichtsvorstehers ablegen.

Die Ablegung der Beichte findet ohne Beisein eines Gefangenaufsehers Statt, es sind jedoch auch in diesem Falle die nöthigen Vorsichten gegen die Entweichung des Gefangenen und gegen Einverständnisse, welche den Zweck der Untersuchung vereiteln könnten, zu gebrauchen.

§. 77.

Czyli, i jakim więźniom zostającym pod śledztwem pozwolić można, żeby brali udział w nauce religii, którą księża w więzieniach udzielać powinni zgromadzonym więźniom według szczegółowych w tym względzie obowiązujących przepisów, lub żeby brali udział w nauce innego rodzaju, o tém stanowić będzie przełożony sądu w porozumieniu z sędzią śledczym.

§. 78.

Tylko przełożony sądu, lub sędzia prowadzący śledztwo (§. 99) może udzielać więźniowi pozwolenie, wymagane na mocy §. 166 ustawy o procesie karnym, do rozmawiania się z innemi osobami.

Rozmowa taka miejsce mieć będzie w powszechności w izbie sądowéj, lub w izbie urzędowéj dozorcy więzień, i tylko wtenczas w więzieniu, gdy stan zdrowia więźnia wyjść mu z więzienia nie pozwala.

Tylko w bardzo ważnych przypadkach, gdy wniesiona była prośba o pozwolenie rozmówienia się z bliskim krewnym więźnia, którego stan zdrowia bliski śmierci niepodobném czyni jego przybycie do domu więzień, przełożony sądu może pozwolić, jeżeli nie zachodzą żadne trudności, żeby rozmowa miała miejsce w domu prywatnym, i żeby więzień z należytą ostrożnością tam był odprowadzonym.

Osoba sądowa, przeznaczona aby być obecną rozmowie, powinna w ważniejszych przypadkach przynajmniéj znać te okoliczności śledztwa, na których najwięcéj zależy.

§. 79.

Staranie około więźniów w przypadku choroby.

Jeżeli więzień zachoruje, lub kobiéta uwięziona bliską jest połogu, albo gdy lekarz uzna stan chorego więźnia za niebezpieczny, dozorca więzień winien przełożonemu sądu natychmiast uczynić relacyę.

Przełożony sądu oceni, czyli więźniowi okutemu w kajdany, mają być zdjęte kajdany w razie choroby.

§. 80.

Zaopatrywanie więźniów pod śledztwem zostających.

Więźnie pod śledztwem zostający mogą się zaopatrywać albo z własnego majątku stósownie do przepisów §§. 165 i 424 ustawy o procesie karnym, albo też z pomocy innych osób. Jednakże przytém granice mierności zachowane być powinny.

Również należy więźniom, mającym potrzebne własne suknie i bieliznę do zmieniania, takowe dać do więzienia.

§. 77.

Ob und welchen in der Untersuchungshaft befindlichen Gefangenen die Theilnahme an dem Religionsunterrichte, welchen die Seelsorger in den Gefangenhäusern nach den bestehenden besonderen Vorschriften den versammelten Gefangenen zu ertheilen haben, oder an einem Unterrichte anderer Art zu gestatten sei, hat der Vorsteher des Gerichtes im Einvernehmen mit dem Untersuchungsrichter zu bestimmen.

§. 78.

Die Ertheilung der nach §. 166 der Strafprozeß-Ordnung erforderlichen Erlaubniß zu Unterredungen eines Verhafteten mit anderen Personen, steht nur dem Gerichtsvorsteher (§. 99) oder dem Untersuchungsrichter zu.

Die Unterredung hat in der Regel in dem Gerichtszimmer oder in der Amtsstube des Kerkermeisters, und nur dann, wenn der körperliche Zustand des Verhafteten dieses unzuläßig macht, in dem Gefängnisse stattzufinden.

Nur in besonders wichtigen Fällen einer angesuchten Unterredung mit einem nahen Angehörigen des Gefangenen, dessen todesgefährlicher Zustand das Erscheinen desselben in dem Gerichtshause unmöglich macht, kann von dem Gerichtsvorsteher, wenn kein Bedenken dagegen obwaltet, gestattet werden, daß die Unterredung in einem Privathause stattfinde, und der Verhaftete unter Anwendung der gehörigen Vorsichten dahin abgeführt werde.

Die zur Uiberwachung einer Unterredung bestimmte Gerichtsperson soll in wichtigeren Fällen wenigstens mit den wesentlichen Umständen der Untersuchung bekannt sein.

§. 79.

Sorge für die Gefangenen im Falle der Erkrankung.

Wenn ein Gefangener erkrankt, oder eine verhaftete Weibsperson der Entbindung nahe kommt, oder wenn der Arzt den Zustand eines erkrankten Gefangenen für lebensgefährlich erklärt, so hat der Kerkermeister dem Gerichtsvorsteher ungesäumt die Anzeige zu erstatten.

Ob gefesselten Gefangenen im Falle einer Krankheit die Fesseln abgenommen werden sollen, bleibt dem Ermessen des Gerichtsvorstehers überlassen.

§. 80.

Verpflegung der Untersuchungsgefangenen.

Untersuchungsgefangene können sich ihre Verpflegung nach den Bestimmungen der §§. 165 und 424 der Strafprozeß-Ordnung aus eigenem Vermögen, oder durch die ihnen von anderen Personen zukommende Unterstützung verschaffen. Es dürfen jedoch hierbei die Grenzen der Mäßigkeit nicht überschritten werden.

Auch ist Verhafteten, welche die nöthige eigene Kleidung und Wäsche zum Wechseln besitzen, diese in das Gefängniß mitzugeben.

§. 81.

Więźniom biednym należy kosztem Państwa dostarczyć pożywienia pojedyńczego lecz zdrowego, tudzież potrzebnych sukien i bielizny, przy zachowaniu szczegółowych przepisów w tym względzie obowiązujących. Również należy mieć staranie o utrzymanie sukien w czystości i o potrzebną zmianę bielizny.

Co do więźniów uboższych należy w ogólności czuwać nad tém, żeby odzież, którą z sobą przynieśli nie została zupełnie zużytą w czasie ich uwięzienia, i żeby tym sposobem nie zostali zupełnie ogołoceni z odzieży po odbytym czasie więzienia. Dla tego należy takim więźniom zbyteczne ich suknie odebrać, i tym czasem zachować, spisawszy takowe w porządku.

Na posłanie należy więźniom biednym dać siennik, poduszkę słomą wypchaną, i kołdrę czyli tak zwany koc.

§. 82.

O używaniu więźniów biédnych pod śledztwem będących do robót domowych.

Więźnie pod śledztwem zostający, którzy sami się żywić nie mogą, ani téż, według stósunków majątkowych swoich, nie są w stanie zwrócić kosztów za żywienie, które otrzymują w więzieniu (§. 338 ustawy o procesie karnym), mogą być używanymi, według zdania przełożonego sądu, do stósownéj pracy domowéj, o ile tego wymagają potrzeby domu więzień. Jednakże należy przytém mieć o to staranie, żeby, ile możności ani z zasądzonymi na karę, (§. 75) ani téż z innymi więźniami pod śledztwem zostającymi nie byli w styczności.

§. 83.

Rejestr więźniów, którzy cierpią karę swoję przy sądzie.

Co do zasądzonych, którzy karę więzienia odbywać muszą przy sądzie wyrokującym, dozorca więzień winien utrzymywać osobny rejestr, który oprócz rubryk dla wykazów tabelarnych przepisanych, obejmować powinien jeszcze dwie rubryki, jednę na liczbę porządkową skazanych na karę, drugą zaś na dzień, w którym do odbywania kary przyjęci zostali.

W tymże rejestrze należy dokładnie zamieścić treść wykazu tabelarnego.

§. 84.

O obchodzeniu się ze skazanymi na karę.

Więźniów skazanych należy odłączyć od więźniów zostających pod śledztwem, obchodzić się z nimi stósownie do treści wydanego na nich wyroku, i przymuszać ich do pracy stósownie do przepisów ustawy karnéj.

Więźnie szczegółowych wyznań religijnych używani być powinni w święta swego wyznania tylko do lżejszych prac domowych. Do posług dla urzędników, lub osób prywatnych więźniów skazanych, równie jak pod śledztwem zostających używać nie należy.

§. 81.

Mitellosen Gefangenen ist eine einfache jedoch gesunde Nahrung und die nöthige Kleidung und Wäsche, mit Beobachtung der besonderen hierüber bestehenden Vorschriften, auf Kosten des Staates zu geben. Auch ist für die Reinigung der Kleidungsstücke und den erforderlichen Wechsel der Wäsche Sorge zu tragen.

Bei ärmeren Verhafteten ist überhaupt darüber zu wachen, daß die von ihnen mitgebrachte Kleidung während des Verhaftes nicht ganz abgenützt werde, und sie sich dadurch nach geendigtem Verfahren ohne Kleidung befinden. Daher sind solchen Verhafteten ihre entbehrlichen Kleidungsstücke abzunehmen, und inzwischen unter gehöriger Verzeichnung aufzubewahren.

Zur Lagerstätte ist jedem mittellosen Gefangenen ein Strohsack, ein Strohpolster und eine Decke oder sogenannte Kotze zu geben.

§. 82.

Verwendung mittelloser Untersuchungsgefangener zu häuslichen Arbeiten.

Untersuchungsgefangene, welche sich selbst zu verpflegen, und nach ihren Vermögensverhältnissen einen Ersatz für die ihnen im Gefangenhause verabreichte Verpflegung (§. 338 der Strafprozeß-Ordnung) zu leisten außer Stande sind, können nach dem Ermessen des Gerichtsvorstehers zu einer angemessenen häuslichen Arbeit, in soweit es das Bedürfniß des Gefangenhauses erfordert, verhalten werden. Es ist jedoch Sorge zu tragen, daß sie hierbei nach Thunlichkeit weder mit Sträflingen (§. 75), noch anderen Untersuchungsgefangenen in Berührung kommen.

§. 83.

Register über die Sträflinge welche ihre Strafe bei dem Gerichte bestehen.

Ueber diejenigen Verurtheilten, welche die Freiheitsstrafe bei dem erkennenden Gerichtshofe auszustehen haben, hat der Kerkermeister ein eigenes Register zu führen, welches außer den, für die Auskunftstabellen vorgeschriebenen, noch zwei Rubriken, eine für die Reihenzahl der Sträflinge, und die zweite für den Tag der Uebernahme in die Strafe enthalten muß.

In dieses Register ist der Inhalt der Auskunftstabelle genau einzutragen.

§. 84.

Behandlung der Sträflinge.

Sträflinge sind von Untersuchungsgefangenen abzusondern, nach dem Inhalte des wider sie gefällten Urtheiles zu behandeln, und insbesondere nach den Bestimmungen des Strafgesetzes zur Verrichtung von Arbeiten anzuhalten.

Die Sträflinge jeder Religionsgesellschaft sind an ihren Festtagen nur zu leichteren häuslichen Arbeiten zu verwenden. Zu Dienstverrichtungen für Beamte oder Privatpersonen dürfen Sträflinge ebensowenig als Untersuchungsgefangene verwendet werden.

§. 85.

Skazani na karę używani być powinni do pracy w powszechności wewnątrz domu więzień. Jeżeli zaś to z powodu urządzenia domu więzień, ze względu na utrzymanie zdrowia skazanych, lub dla innych stosunków być nie może, należy tylko takie prace obierać, które odbywać można w samém pobliżu więzienia, nie potrzebując przechodzić przez drogi zaludnione, a przy których skazani ani nie są wystawieni na widok publiczności, ni też ciągły dozór nad nimi nie doznaje przeszkody, ani też nie trzeba się obawiać niebezpieczeństwa, że uciekną, lub że się porozumieją z trzeciemi osobami.

Zresztą tam, gdzie względem używania skazanych do robót zewnątrz domu więzień istnieją szczegółowe przepisy ze względu na stósunki miejscowe, lub inne stósunki właściwe, należy takowe także na przyszłość zachować.

§. 86.

Jeżeli stósunki miejscowe na to pozwalają, można także dla więźniów skazanych przy sądzie zostających, zaprowadzić roboty profesyjne, podobnie jak w zakładach karnych osobno istniejących. Przy zaprowadzeniu takich robót sąd winien postępować w porozumieniu z władzą polityczną obwodu.

§. 87.

W czasie wolnym od pracy można pozwolić więźniom skazanym, równie jak pod śledztwem zostającym, przy zachowaniu potrzebnéj ostrożności, czytać dobre książki, do modlenia i zbudowania umysłu służące, lub inne książki uznane za użyteczne, wyjąwszy wszelkie pisma peryodyczne i książki treści politycznéj, albo też zatrudnić się pisaniem.

§. 88.

Przyjmowanie próśb o ułaskawienie.

Prośby o łaskę ze strony skazanych, odbywających karę swoję przy sądzie, należy spisać do protokółu, i przedłożyć takowe stósownie do §. 330. ustawy o procesie karnym sądowi krajowemu wyższemu, przy załączeniu świadectwa dozorcy więzień co do sprawowania się proszącego o łaskę, wyciągu z protokółu kary (§. 97.), i wszystkich aktów procesowych, tyczących się tak skazanego, jako też spólników jego. Jeżeli akta śledztwa spólników nie mogą być przedłożone, należy przynajmniéj wyrazić, jak zostali skarani, tudzież czyli i jak dalece doznali ulgi w karze.

§. 89.

Czynności przy wypuszczeniu skazanego na wolność.

Przed ukończeniem czasu kary, dozorca więzień winien w swoim rejestrze (§. 83.) i w wykazie tabelarnym poświadczyć wiernie, jak się sprawował skazany w ciągu kary, podpisać wykaz tabelarny, i przedłożyć takowy sądowi, który go

§. 85.

Die Verwendung der Sträflinge zur Arbeit soll in der Regel innerhalb des Gefangenhauses stattfinden. Wenn jedoch dieses wegen der Beschaffenheit des Gefangenhauses, mit Rücksicht auf die Erhaltung der Gesundheit der Sträflinge, oder wegen anderer Verhältnisse nicht thunlich erscheint, sind doch nur solche Arbeiten zu wählen, welche in der nächsten Nähe des Gefangenhauses, ohne belebte Wege zu passiren, verrichtet werden können, und bei welchen die Sträflinge weder dem Anblicke des Publikums ausgesetzt sind, noch die stete Aufsicht über dieselben gehindert, oder eine Gefahr der Entweichung, oder des Einverständnisses mit dritten Personen zu besorgen ist.

Wo übrigens in Bezug auf die Verwendung der Sträflinge zu Arbeiten außerhalb des Gefangenhauses, mit Rücksicht auf Orts- und andere eigenthümliche Verhältnisse, besondere Vorschriften bestehen, sind dieselben auch künftig zu beobachten.

§. 86.

Wenn es die Ortsverhältnisse gestatten, können auch für die bei den Gerichten angehaltenen Sträflinge gewerbsmäßige Arbeiten, wie in den abgesondert bestehenden Strafanstalten, eingeführt werden. Bei der Einführung solcher Arbeiten hat das Gericht im Einvernehmen mit der politischen Kreisbehörde vorzugehen.

§. 87.

Außer der Arbeitszeit kann sowohl den Sträflingen als den Untersuchungsgefangenen unter den nöthigen Vorsichten gestattet werden, bewährte Gebet- und Erbauungsbücher oder andere anerkannt nützliche Bücher, mit Ausschluß aller periodischen Druckschriften und Bücher politischen Inhaltes, zu lesen, oder sich mit Schreiben zu beschäftigen.

§. 88.

Aufnahme der Gnadengesuche.

Gnadengesuche von Sträflingen, die ihre Strafe bei dem Gerichte ausstehen, sind zu Protokoll zu nehmen, und unter Anschluß des Zeugnisses des Kerkermeisters über die Aufführung des Gnadenwerbers, eines Auszuges aus dem Strafprotokolle (§. 97) und aller Prozeßakten, welche den Sträfling und dessen Mitschuldige betreffen, dem §. 330 der Strafprozeß-Ordnung gemäß, dem Oberlandesgerichte vorzulegen. Können die Untersuchungsakten gegen die Mitschuldigen nicht vorgelegt werden, so ist wenigstens anzuzeigen, wie diese bestraft, und ob und in wie weit sie bereits einer Strafnachsicht theilhaftig geworden sind.

§. 89.

Vorkehrungen bei Entlassung der Sträflinge.

Vor dem Ende der Strafzeit hat der Kerkermeister in seinem Register (§. 83) und in der Auskunftstabelle das Betragen des Sträflings während der Strafe getreu anzuführen, die Auskunftstabelle zu unterfertigen und dem Gerichte vorzulegen, von

przesłać winien władzy wskazanéj w §. 3. rozporządzenia z dnia 5 Marca 1853 r. nr. 44. Dziennika praw Państwa*).

Spis skazanych mających być wypuszczonymi, o którym wspomina §. 6. wyżpowołanego rozporządzenia, dozorca więzień powinien ułożyć, podpisać i przedłożyć sądowi, który go przeszle Namiestnikowi kraju koronnego.

§. 90.

O ukaraniu więźniów w drodze dyscyplinarnéj.

Więźnie, których zachowanie się jest krnąbrne lub obrażające, którzy podburzają innych, obrażają wstydliwość mowami nieobyczajnemi, nieprzyzwoitemi gestami i poruszeniami, lub w innym sposobie; ci którzy spółwięźniom, szczególniéj nowo przybyłym dokuczają w sposobie zawstydzającym, porozumiéwają się z innemi więźniami lub trzeciemi osobami, lub w inny sposób zakłócają spokój i porządek w domu więzień (§. 64), mogą być ukarani przez przełożonego sądu, w sądach śledczych przez przełożonego czynności sądowych, lub przez przełożonego powiatu nałożeniem kajdan, postem, wyznaczeniem twardéj leży, zamknięciem na osobności i zamknięciem samotném w celi ciemnéj, przy zachowaniu ograniczeń przepisanych w §§. 255. 256. i 257. księgi ustaw karnych.

§. 91.

W razie obrazy słowem lub czynem wyrządzonéj urzędnikom, strażom lub osobom do dozoru ustanowionym, w razie złośliwego uszkodzenia lub zniszczenia sprzętów lub innych przedmiotów, tłumnego zgromadzania się, i czynnego oporu przeciw przełożonym, straży i innym osobom dozorującym, tudzież w innych przypadkach cięższych przekroczeń karności, w których ze względu na usposobienie umysłu winowajcy od innéj kary skutku spodziewać się nie można, lub téż jeżeli w mniéj ważnych wypadkach użycie środków łagodniejszych nie przyniosło skutku, można po uprzedniém wysłuchaniu lékarza sądowego (§. 24. księgi ustaw karnych) naznaczyć karę chłosty aż do dwudziestu kijów na mężczyzn dorosłych, albo dwudziestu rózg na młodzieńców niżéj lat ośmnastu, lub na kobiéty.

§. 92.

Chłosta jednakże nakazaną być może co do więźniów przy trybunałach tylko na zasadzie powziętéj przez trybunał uchwały, co do więzniów zaś znajdujących się przy urzędach powiatowych, tylko przez przełożonego powiatu, a jeżeli sądownictwo sprawowaném jest przez osobnego urzędnika: tylko przez tegoż z przyzwoleniem przełożonego urzędu powiatowego.

---

*) Dzien. rządowy, rok 1853. Oddż. I. cz. XII. Nr. 45.

welchem sie an die im §. 3 der Verordnung vom 5. März 1853, Nr. 44 des Reichs-Gesetzblattes*) bezeichnete Behörde zu übersenden ist.

Das im §. 6 der erwähnten Verordnung vorgeschriebene Verzeichniß über die Sträflinge, welche zu entlassen sind, ist von dem Kerkermeister zu verfassen, zu unterfertigen und dem Gerichte zur Uebersendung an den Statthalter des Kronlandes vorzulegen.

§. 90.

Bestrafung der Gefangenen im Disciplinarwege.

Verhaftete, welche sich widerspänstig oder beleidigend benehmen, Andere aufreizen, durch unsittliche Reden, unanständige Geberden oder Stellungen, oder auf andere Art die Schamhaftigkeit verletzen, Mitgefangene, insbesondere neu Angekommene, auf beschämende Weise behandeln, Einverständnisse mit anderen Verhafteten oder dritten Personen unterhalten, oder sonst die Ruhe und Ordnung im Gefangenhause stören (§. 64), können von dem Vorsteher des Gerichtes, bei den Untersuchungsgerichten von dem Vorsteher der gerichtlichen Geschäftsführung, oder von dem Bezirksvorstande, mit Anlegung der Eisen, mit Fasten, Anweisung eines harten Lagers, Anhaltung in Einzelnhaft und einsamer Absperrung in dunkler Zelle, unter den in den §§. 255, 256 und 257 des Strafgesetzbuches vorgeschriebenen Beschränkungen bestraft werden.

§. 91.

Bei grober wörtlicher oder thätlicher Beleidigung der Beamten, der Wachen, oder des Aufsichtspersonales, bei boshafter Beschädigung oder Zerstörung von Einrichtungsstücken oder anderen Gegenständen, bei Zusammenrottungen und thätlicher Widerstand-Leistung gegen die Vorgesetzten, die Wache oder andere Aufsichts-Individuen, und in anderen Fällen erheblicher Disziplinar-Vergehen, in welchen mit Rücksicht auf die Gemütsart des Schuldigen von einer anderen Strafen keine Wirksamkeit zu erwarten ist, oder wenn auch in geringeren Fällen die Anwendung gelinderer Strafmittel fruchtloß geblieben ist, kann nach vorläufiger Einvernehmung des Gerichtsarztes (§. 24 des Strafgesetzbuches) eine körperliche Züchtigung bis zu zwanzig Stockstreichen gegen erwachsene Männer, oder zwanzig Ruthenstreichen gegen Jünglinge unter achtzehn Jahren oder Weibspersonen verhängt werden.

§. 92.

Die körperliche Züchtigung darf jedoch gegen Gefangene bei den Gerichtshöfen nur auf Grundlage eines von dem Gerichtshofe gefaßten Beschlußes, gegen Gefangene aber. welche sich bei den Bezirksämtern befinden, nur von dem Bezirksvorsteher, und wenn die Justizpflege daselbst durch einen eigenen Beamten sebständig versehen wird, nur von diesem mit Zustimmung des Vorstehers des Bezirksamtes verhängt werden.

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung. XII. Stück. Nr. 45.

§. 93.

Na kobiétach chłosta nie może być wykonywaną w czasie niewieściéj regularności, lub gdy przy rewizyi lekarskiéj okazały się oznaki brzemienności. Również należy do wykonania téj kary używać tylko kobiét zdolnych.

§. 94.

Co należy zarządzić w razie ucieczki zamierzonéj lub dokonanéj.

Jeżeli więzień zamierzył ujść z więzienia, sąd winien natychmiast obejrzeć pozostałe ślady zamierzonéj ucieczki, pociągnąć więźnia do odpowiedzialności, i jeżeli nie ma oraz oznak występku objętego w ustawie karnéj na zbrodnie, wykroczenia i przestępstwa, rozciągnąć na niego jednę z kar w §§. 90. i 91. wskazanych; zresztą winien sąd użyć stósownych środków ostrożności przeciw dalszym zamachom ucieczki, szczególniéj zaś nałożyć więźniowi kajdany, a bardzo niebezpieczne osoby nawet przykuć w razie potrzeby rozkaże (§. 43).

§. 95.

Jeżeli więzień rzeczywiście uszedł z więzienia, należy opis jego osoby zakomunikować niezwłocznie najbliższym urzędom powiatowym, sądom powiatowym, dyrekcyi policyi w głównem mieście kraju koronnego będącéj, i komendzie żandarmeryi będącéj w miejscu sądu, ażeby śledzili i poszukiwali zbiega, oraz przesłać ten opis do bióra redakcyi dziennika centralnego policyi, wydawanego przez najwyższą Władzę Policyjną.

Według okoliczności sąd powinien użyć środków poszukiwania, wskazanych w ustawie o procesie karnym (§§. 379—382.), zresztą co do ukarania zbiega w razie schwytania postąpić według przepisu w §. 94. podanego.

§. 96.

Równocześnie należy w każdym razie ściśle dochodzić, jak dalece urządzenie więzienia, lub brak dostatecznéj straży domu więzień pomocnym był do zamiaru, lub do rzeczywistéj ucieczki, i kto przytém winę ponosi. Jeżeli więzień uszedł z więzienia trybunału, sam trybunał powinien téj rzeczy dochodzić, i rozporządzić, co położenie rzeczy wymaga (§. 101).

Jeżeli zaś więzień uszedł z więzienia urzędu powiatowego, ten urząd obowiązanym jest uczynić o tém relacyę trybunałowi piérwszéj instancyi, w którego obrębie leży, ażeby potrzebne dochodzenia mogły być uskutecznione przez delegowanego tegoż trybunału.

Delegowany winien protokół spisany w przedmiocie skutku swego dochodzenia, z dołożeniem opinii swojéj, jak zaradzić wadom spostrzeżonym, tudzież,

§. 93.

An Weibspersonen darf die körperliche Züchtigung während der monatlichen Reinigung, oder wenn bei der ärztlichen Untersuchung Anzeichen von Schwangerschaft bemerkt werden, nicht vollzogen werden. Auch sind zur Vollziehung der Strafe nur taugliche Weibspersonen zu verwenden.

§. 94.

Vorkehrungen im Falle einer versuchten oder vollführten Entweichung.

Hat ein Gefangener zu entweichen versucht, so hat das Gericht unverzüglich die vorhandenen Spuren des Fluchtversuches in Augenschein zu nehmen, den Gefangenen zur Verantwortung zu ziehen, und gegen denselben, wenn nicht zugleich Merkmale einer nach dem Strafgesetze über Verbrechen, Vergehen und Uibertretungen strafbaren Handlung vorliegen, eine der in den §§. 90 und 91 bezeichneten Strafen zu verhängen, übrigens aber die den Umständen angemessenen Vorsichtsmaßregeln gegen weitere Fluchtversuche zu ergreifen, insbesondere die Anhaltung des Gefangenen in Fesseln, gegen besonders gefährliche Personen nöthigenfalls die Ankettung (§. 43) zu verfügen.

§. 95.

Hat ein Gefangener die Flucht wirklich ergriffen, so ist die Personsbeschreibung des Entwichenen unverzüglich den nächsten Bezirksämtern, Bezirksgerichten, der Polizei-Direkzion in der Hauptstadt des Kronlandes, und dem im Gerichtsorte befindlichen Kommando der Gensd'armerie zur Erforschung und Verfolgung des Flüchtigen mitzutheilen, und dem Redakzions-Bureau des von der obersten Polizeibehörde herausgegebenen Zentral-Polizeiblattes zuzusenden.

Nach Beschaffenheit der Umstände hat das Gericht auch von den, in der Strafprozeß-Ordnung (§§. 379--382) bezeichneten Mitteln der Verfolgung Gebrauch zu machen, und im Uibrigen hinsichtlich der Bestrafung des Flüchtlings im Falle der Wiedereinlieferung, nach der Vorschrift des §. 94 vorzugehen.

§. 96.

Zugleich ist jederzeit strenge zu untersuchen, in wieferne die Beschaffenheit des Gefängnisses oder der Mangel an zureichender Bewachung des Gefangenhauses, den Fluchtversuch oder die wirkliche Entweichung begünstiget hat, und wem dabei ein Verschulden zur Last falle. Diese Untersuchung hat, wenn ein Gefangener aus der Haft eines Gerichtshofes entflohen ist, der Gerichtshof selbst vorzunehmen und die erforderlichen Verfügungen darüber zu erlassen (§. 101).

Hat aber ein Gefangener aus dem Arreste eines Bezirksamtes die Flucht ergriffen, so ist dieses verpflichtet, dem Gerichtshofe erster Instanz, in dessen Sprengel es sich befindet, die Anzeige davon zu machen, damit die erforderlichen Erhebungen durch einen Abgeordneten desselben gepflogen werden.

Der Abgeordnete hat das über den Erfolg aufgenommene Protokoll mit Beifügung seines Gutachtens über die Abstellung der wahrgenommenen Gebrechen, und im

jeżeli zachodzi wina ze strony strażników więzień lub innych osób, jak ukarać takowych, przedłożyć trybunałowi, obowiązkiem zaś tego jest, uczynić wnioski swoje z uwagą na przepisy, tyczące się wykonywania władzy dyscyplinarnéj nad osobami ustanowionemi przy urzędach powiatowych.

§. 97.

Spisanie protokołów przy ukaraniu więźniów.

Przy każdém ukaraniu więźnia w drodze dyscyplinarnéj należy zawsze spisać protokół, i takowy do aktów śledczych załączyć.

Oprócz tego winien dozorca więzień uczynić wzmiankę o wyrzeczonéj karze w protokóle więźniów (§. 170. ustawy o procesie karnym), lub téż w rejestrze w §. 83. przepisanym, jeżeli skazany ulegnie karze dyscyplinarnéj.

§. 98.

Naczelny dozór przełożonego sądu nad więzieniami.

Do przełożonego sądu należy naczelny dozór nad więzieniami. Tym końcem winien jest, oprócz peryodycznéj rewizyi, nakazanéj w §. 171. ustawy o procesie karnym, często i niespodziewanie poglądać po więzieniach, czyli tam należyty porządek i czystość panuje, i czyli przepisy prawa ściśle są dopełniane.

§. 99.

Jeżeli przy sądach większych przełożony nie może wykonywać dozoru nad domem więzień bez szkody dla innych czynności swoich, wówczas może dozór ten poruczyć radcy sądu.

Wszelako winien jest zawsze powziąć dokładną wiadomość o tém, co ten ostatni zarządził, i w każdym razie od czasu do czasu przekonywać się osobiście, że przepisy prawa i zaprowadzony porządek domu ściśle bywa zachowanym.

§. 100.

Nauka służby dla dozorców i strażników więzień.

Dozorcom i strażnikom więzień należy przy wstąpieniu do służby wręczyć naukę służby na piśmie, która obejmować powinna wszelkie rozporządzenia ustawy karnéj, ustawy o procesie karnym, i niniejszéj instrukcyi, tyczące się postępowania z więźniami i obowiązków osób do ich dozoru ustanowionych.

§. 101.

O ukaraniu strażników więzień w drodze dyscyplinarnéj.

W razach mniéj ważnego zaniedbania lub przekroczenia obowiązków służbowych ze strony osób dozór nad więźniami mających, przełożony sądu wymierzy, jeżeli nagany zostały bezowocnemi, karę cięższych prac służbowych przez czas dłuższy, albo téż karę aresztu do 24 godzin.

Za cięższe przestępstwa w służbie, należy naznaczyć areszt do dni ośmiu, a według okoliczności oddalić winnego ze służby.

Falle eines Verschuldens der Gefangenwärter oder anderer Personen, über die Bestrafung derselben dem Gerichtshofe vorzulegen, und Letzterem liegt ob, seine Anträge mit Rücksicht auf die Bestimmungen über die Ausübung der Disciplinargewalt über die bei den Bezirksämtern angestellten Individuen, zu erstatten.

§. 97.

Protokolle über die Bestrafung der Gefangenen.

Ueber jede Bestrafung eines Gefangenen im Disziplinarwege ist stets ein Protokoll aufzunehmen und den Untersuchungsakten beizulegen.

Ueberdieß hat der Kerkermeister die verhängte Strafe in dem Protokolle über die Gefangenen (§. 170 der Strafprozeß-Ordnung), oder wenn ein Sträfling der Disziplinar-Behandlung unterzogen wird, in dem im §. 83 vorgeschriebenen Register ersichtlich zu machen.

§. 98.

Oberaufsicht des Gerichtsvorstehers über die Gefängnisse.

Die Oberaufsicht über die Gefängnisse kommt dem Vorsteher des Gerichtes zu. Er hat zu diesem Ende insbesondere außer der periodischen, im §. 171 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebenen Untersuchung, öfter und unvermuthet in den Gefängnissen nachzusehen, ob darin die gehörige Ordnung und Reinlichkeit herrsche, und die gesetzlichen Vorschriften genau befolgt werden.

§. 99.

Wenn bei größeren Gerichten der Vorsteher die Aufsicht über das Gefangenhaus, ohne Nachtheil für seine übrigen Geschäfte, zu pflegen außer Stande ist, so kann er diese Aufsicht einem Rathe des Gerichtes übertragen.

Er hat sich jedoch stets in genauer Kenntniß der von dem Letzteren getroffenen Verfügungen zu erhalten, und jedenfalls von Zeit zu Zeit persönlich die Ueberzeugung zu verschaffen, daß die gesetzlichen Vorschriften und die eingeführte Hausordnung genau beobachtet werden.

§. 100.

Dienstunterricht der Kerkermeister und Gefangenaufseher.

Kerkermeister und Gefangenaufseher sind bei dem Antritte ihres Dienstes mit einem schriftlichen Dienstunterrichte zu versehen, welcher alle Anordnungen des Strafgesetzes, der Strafprozeß-Ordnung und der gegenwärtigen Instrukzion, über die Behandlung der Gefangenen und die übrigen Pflichten des Aufsichtspersonales enthalten muß.

§. 101.

Bestrafung der Gefangenaufseher im Disziplinarwege.

Geringere Vernachlässigungen und Verletzungen der Dienstpflicht von Seite des Aufsichtspersonales sind von dem Gerichtsvorsteher, wenn Verweise fruchtlos bleiben, mit Anhaltung zu schwereren Dienstesverrichtungen durch längere Zeit, oder mit Arrest bis zu 24 Stunden zu bestrafen.

Gegen schwerere Dienstesvergehen ist Arrest bis zu acht Tagen, und nach Umständen die Dienstesentlassung zu verhängen.

Oddalenie ze służby szczególniéj wtenczas musi nastąpić, jeżeli strażnik więzień ze względu na czynności służby swojéj przyjmuje podarunki; jeżeli przez oczywistą niedbałość stał się przyczyną, iż więzień uszedł; jeżeli pomaga z umysłu do porozumiewania się zakazanego z więźniami, lub w ogólności przez umyślne przekroczenie obowiązku swego szkodę znaczną wyrządzi; albo téż gdy mniejsze kary na nim żadnego nie sprawiły skutku.

Na strażników więzień przy trybunałach, trybunał może rozciągnąć karę aresztu do dni ośmiu, oddalenie zaś ze służby wyrzec może tylko sąd krajowy wyższy według przepisów ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *).

Co do rozciągnienia takich kar na strażników więzień przy urzędach powiatowych, należy zachować przepisy, o wykonywaniu władzy dyscyplinarnéj nad ich personale w ogólności wydane.

Rozdział czwarty.

Przepisy o chowaniu pieniędzy i innych przedmiotów, złożonych w sprawach karnych w sądzie.

§. 102.

Spis wszystkich rzeczy złożonych w sądzie.

Wszystkie przedmioty, jakiekolwiek z powodu śledztwa na drodze karnéj, przy rewizyach domowych, przy naoczném oglądaniu lub przy innych szczegółowych czynnościach urzędowych dostaną się w ręce sądu, należy równie jak efekta wraz z obwinionym dostawione (§§. 53. 54.) spisać w wykazie dokładnym. Takie wykazy sędzia śledczy winien wziąść pod rozpoznanie swoje, zarządzić przedmiotami według następujących przepisów, lub jeżeli to przechodzi zakres jego działania, postarać się o to, żeby sąd poczynił odpowiednie rozporządzenia.

§. 103.

Przedmioty mające być zachowanemi: a) w urzędzie depozytowym;

Pieniądze gotowe, kosztowności, obligacye rządowe, weksle, listy zastawne, skrypta na długi, i inne papiéry wartość mające, sąd powinien przyjąć do zachowania w urzędzie depozytowym.

§. 104.

b) u sędziego prowadzącego śledztwo;

Narzędzia i inne przedmioty, pochodzące od występku, lub noszące znamiona onegóż na sobie, albo z innego powodu niezbędnie potrzebne przy śledztwie, jeżeli nie mogą być zachowane w depozycie sądowym, sędzia prowadzący śledztwo powinien w ciągu śledztwa zachować w swojéj izbie urzędowéj, lub w inném stósownem miejscu.

*) Dzien. Rządowy, rok 1853., Oddź, I. cz. XXII. Nr. 104.

Die Dienstesentsetzung muß insbesondere dann erfolgen, wenn der Gefangenaufseher in Rücksicht auf seine Dienstesverrichtungen Geschenke annimmt, wenn er durch auffallende Sorglosigkeit die Entweichung eines Verhafteten veranlaßt, unerlaubte Einverständnisse mit Verhafteten wissentlich begünstiget, oder überhaupt durch vorsätzliche Uibertretung seiner Pflicht wichtigen Nachtheil verursacht, oder gegen welchen geringere Strafen fruchtlos geblieben sind.

Wider die Gefangenaufseher bei den Gerichtshöfen kann die Arreststrafe bis zu acht Tagen von diesen, die Dienstesentlassung aber von dem Oberlandesgerichte nach den Vorschriften des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichsgesetzblattes *), verhängt werden.

Rücksichtlich der Verhängung solcher Strafen gegen die Gefangenaufseher bei den Bezirksämtern, sind die Bestimmungen über die Ausübung der Disziplinargewalt über das Personale derselben im Allgemeinen zu beobachten.

Viertes Hauptstück.

Bestimmungen über die Verwahrung der an das Gericht in Strafsachen gelangenden Gelder und anderen Gegenstände.

§. 102.

Verzeichnung aller einlangenden Gegenstände.

Uiber alle Gegenstände, welche dem Gerichte aus Anlaß einer strafgerichtlichen Untersuchung, bei Hausdurchsuchung, Vornahme eines Augenscheines, oder anderer einzelner Amtshandlungen zukommen, ist auf gleiche Weise, wie über die mit dem Beschuldigten eingelieferten Effekten (§§. 53, 54), ein genaues Verzeichniß zu verfassen. Diese Verzeichnisse hat der Untersuchungsrichter zu prüfen, und über die Gegenstände selbst die den nachfolgenden Bestimmungen entsprechenden Verfügungen zu treffen, oder wenn dieselben seinen Wirkungskreis überschreiten, dafür zu sorgen, daß sie von dem Gerichte eingeleitet werden.

§. 103.

Gegenstände der Verwahrung: a) im Depositenamte;

Baares Geld, Kostbarkeiten, Staatspapiere, Wechsel, Pfandbriefe, Schuldurkunden und andere Werthpapiere sind von dem Gerichte in depositenämtliche Verwahrung zu übernehmen.

§. 104.

b) bei dem Untersuchungsrichter;

Werkzeuge und andere Gegenstände, welche von der strafbaren Handlung herrühren, oder Merkmahle derselben an sich tragen, oder sonst bei der Untersuchung unentbehrlich sind, hat der Untersuchungsrichter, in soweit dieselben sich nicht zur depositenämtlichen Verwahrung eignen, während der Dauer des Untersuchungsverfahrens in seinem Amtszimmer, oder an einem anderem geeigneten Orte zu verwahren.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

§. 105.

c) u dozorcy więzień.

Wszystkie inne przedmioty należy w powszechności oddać dozorcy więzień do zachowania. Jednakże przełożony sądu może według zdania swego i okoliczności oddać te przedmioty do zachowania urzędnikowi kancelaryjnemu.

§. 106.

Jak należy rozporządzić przedmiotami nie mogącemi być zachowane u sądu.

Sąd jednakże nie powinien się trudnić zachowaniem przedmiotów zbytecznych: zatém ze sukni i innych rzeczy bezsprzecznie należących obwinionemu te tylko przyjąć powinien, któremu są potrzebne, inne zaś, po wysłuchaniu obwinionego, oddać za rewersem temu, którego tenże wyznaczy na zachowcę, lub jeżeli w żaden sposób niemi rozporządzić nie chce, jego małżonkowi, krewnym, lub zachowcy z urzędu ustanowionemu.

§. 107.

Jeżeli to są przedmioty, podlegające zepsuciu, lub takie, których zachowanie połączone jest z kosztami, na które nie wystarcza majątek obecny obwinionego, należy go wezwać, żeby niemi w pewny sposób rozporządził, z tém dołożeniem, iż, jeżeliby inaczéj z niemi postąpić niemożna, publicznie sprzedanemi zostaną. Jeżeli obwiniony nie może wydać rozporządzenia, któreby mogło być wykonaném, przedmioty te po uprzedniém oszacowaniu publicznie sprzedać, a otrzymane za nie pieniądze do zachowania sądowego przyjąć należy.

§. 108.

Jeżeli sądowi oddane będzie bydło, lub inne przedmioty, do których zachowania lokalności budynku sądowego nie są stósowne, a z powodu związku takowych ze śledztwem, lub z innych powodów nie można ich ani oddać do zachowania osobom w §. 106. wyrażonym, aniteż sprzedać takowych, sąd powinien w tym razie rozporządzić względem ich zachowania tak, jak tegó miejscowe stósunki wymagają.

§. 109.

Ostrożności przy zachowaniu broni palnéj i trucizn.

Broni palnéj nabitéj nie należy ani przyjmować w tym stanie do zachowania sądowego, ani téż przesełać takowéj. Nabój należy wyjąć z przybraniem biegłych; przytém spisać protokół, zamieścić w nim uwagę o częściach składowych i mocy naboju, i nabój sam do tego przyłączyć.

Przy zachowaniu trucizn i przedmiotów truciznę w sobie mieszczących należy postępować z tą ostrożnością, którą za potrzebną uzna biegły do śledztwa przybrany. W każdym razie należy schowki lub okładki, w których się

§. 105.

Alle übrigen Gegenstände sind in der Regel dem Kerkermeister zur Värwahrung zu übergeben. Dem Ermessen des Gerichtvorstehers ist es aber überlassen, die Verwahrung dieser Gegenstände nach Umständen auch einem Kanzleibeamten zu übertragen.

c) bei dem Kerkermeister.

§. 106.

Das Gericht soll sich jedoch mit der Verwahrung überflissiger Gegenstände nicht befassen, mithin von den offenbar dem Beschuldigten gehörigen Kleidungsstücken und anderen Sachen nur die für ihn nöthigen übernehmen, die übrigen aber nach vorläufiger Einvernehmung des Beschuldigten demjenigen, welchen dieser zum Verwahrer wählt, oder wenn er keine Bestimmung darüber treffen will, seinem Ehegatten, Verwandten oder einem von Amtswegen zu bestellenden Verwahrer gegen Empfangsschein übergeben.

Verfügungen mit Gegenständen, die sich zur gerichtlichen Verwahrung nicht eignen.

§. 107.

Handelt es sich um Gegenstände, die dem Verderben unterliegen, oder deren Verwahrung mit Kosten verbunden ist, zu deren Bestreitung das vorhandene Vermögen des Beschuldigten nicht hinreicht, so ist dieser zu einer bestimmten Verfügung mit denselben mit dem Beisatze aufzufordern, daß sie, wenn keine andere Auskunft getroffen werden könnte, öffentlich veräußert werden müßten. Vermag der Verhaftete keine ausführbare Verfügung anzugeben, so sind die Gegenstände nach vorläufiger Schätzung öffentlich zu veräußern, und das für dieselben gelöste Geld ist in die gerichtliche Verwahrung zu übernehmen.

§. 108.

Wenn Viehstücke, oder andere Gegenstände, zu deren Aufbewahrung die Räumlichkeiten des Gerichtsgebäudes nicht geeignet sind, dem Gerichte übergeben werden, und wegen Zusammenhanges mit der Untersuchung, oder aus anderen Gründen weder die Verwahrung derselben durch die im §. 106 bezeichneten Personen, noch die Veräußerung zuläßig ist, so hat das Gericht wegen Verwahrung derselben die den Ortsverhältnissen angemessenen Verfügungen zu treffen.

§. 109.

Geladene Schießgewehre sind in diesem Zustande weder in gerichtliche Aufbewahrung zu übernehmen, noch zu übersenden. Die Ladung ist aus denselben unter Beiziehung von Sachverständigen herauszuziehen; hierüber ist ein Protokoll aufzunehmen, der Befund über die Bestandtheile und die Stärke der Ladung in dasselbe einzuschalten, und die Ladung selbst beizulegen.

Vorsichten bei Aufbewahrung von Schießgewehren und Giften.

Bei Aufbewahrung von Giften und Gift enthaltenden Gegenständen ist diejenige Vorsicht zu beobachten, welche der zur Untersuchung derselben beigezogene Sachverständige für nöthig erklärt. Jedenfalls sind die Behältnisse oder Umschläge, worin sich

te przedmioty znajdują, zaopatrzyć dokładném oznaczeniem szkodliwéj treści ich, i opieczętować pieczęcią sądową.

§. 110.

Zachowanie rzeczy u sędziego prowadzącego śledztwo.

Do schowania tych przedmiotów, które sędzia prowadzący śledzwo ma zachować u siebie (§. 104.), należy mu stawić do dyspozycyi potrzebne schowki z zamknięciem.

Po ukończeniu śledztwa w trybunale winien sędzia prowadzący śledztwo porozumiéć się z przełożonym sądu, a jeżeli zapadła uchwała zaskarzenia, z prezydującym do kierowania rozprawą końcową przeznaczonym, w jaki sposób te przedmioty nadal mają być zachowane.

§. 111.

O zachowaniu rzeczy u dozorcy więzień.

Dozorca więzień winien oddane mu do zachowania przedmioty zachować w miejscu suchém i przewiewném, a o ile tego wymaga właściwość onychże, w szafach zamkniętych.

On winien, co do tych przedmiotów, utrzymywać inwentarz, urządzony według formularza XI wraz z rejestrem do poszukiwania alfabetycznie uporządkowanym, i naznaczyć pojedyncze przedmioty liczbą, pod którą w inwentarzu są zamieszczone, rokiem, w którym odebrane zostały, i nazwiskiem obwinionego.

Od czasu do czasu należy te przedmioty wietrzyć i czyścić z należytą ostrożnością, ażeby nie zaszła w nich żadna zmiana śledztwu szkodliwa.

§. 112.

Przy wypuszczeniu więźnia na wolność, dozorca więzień winien przedmioty mu należące, jeżeli przeciw ich wydaniu nic w drodze nie stoi, wydać uwolnionemu, który odebranie ich potwierdzi w przeznaczonéj na to rubryce inwentarza.

Przy odstawieniu skazanego na miejsce kary, lub przy odprowadzeniu go do innéj władzy, dozorca więzień winien należące mu przedmioty oddać władzy, któréj więzień będzie oddanym, wraz ze spisem podwójnym; na jednym egzemplarzu każe sobie potwierdzić, iż oddane zostały, i takowy przełoży sądowi.

§. 113.

Przepis co do zachowania w urzędzie depozytowym

Przy zachowaniu przedmiotów należących według §. 103. do urzędu depozytowego, trybunały winny zachować te same ostrożności, jak przy depozytach w drodze cywilnéj składanych.

diese Gegenstände befinden, mit einer deutlichen Bezeichnung ihres schädlichen Inhaltes zu versehen, und mit dem Gerichtssiegel zu verschließen.

§. 110.

Verwahrung der Sachen bei dem Untersuchungsrichter.

Zur Verwahrung derjenigen Gegenstände, welche der Untersuchungsrichter zu verwahren hat (§. 104), sind demselben die erforderlichen verschließbaren Behältnisse zur Verfügung zu stellen.

Nach Abschluß des Untersuchungsverfahrens hat bei den Gerichtshöfen der Untersuchungsrichter mit dem Gerichtsvorsteher, und wenn ein Anklagebeschluß gefällt worden ist, mit dem zur Leitung der Schlußverhandlung bestimmten Vorsitzenden, über die Art der weiteren Verwahrung dieser Gegenstände das Einvernehmen zu pflegen.

§. 111.

Verwahrung von Sachen durch den Kerkermeister.

Der Kerkermeister hat die ihm in Verwahrung übergebenen Gegenstände in einem eigenen, trockenen und luftigen Orte, und in soweit es deren Beschaffenheit erfordert, in verschlossenen Schränken aufzubewahren.

Er hat über dieselben ein, nach dem Formulare **XI.** eingerichtetes Inventar sammt einem alphabetisch geordneten Nachschlageregister zu führen, und die einzelnen Gegenstände mit der Zahl, unter welcher sie in dem Inventare vorkommen, dem Jahre der Uibernahme und dem Namen des Beschuldigten zu bezeichnen. Zu der nämlichen Untersuchung gehörige Gegenstände können zusammen gebunden werden.

Von Zeit zu Zeit sind die Fahrnisse mit gehöriger Vorsicht gegen jede der Untersuchung nachtheilige Veränderung ihres Zustandes zu lüften und zu reinigen.

§. 112.

Bei der Entlassung eines Verhafteten hat der Kerkermeister die demselben gehörigen Gegenstände, in soweit gegen deren Hinausgabe kein Bedenken besteht, gegen Bestätigung des Empfanges in der dazu bestimmten Rubrik des Inventars dem Entlassenen auszufolgen.

Bei der Ablieferung eines Verurtheilten an den Strafort, oder Uibergabe eines Gefangenen an eine andere Behörde, hat der Kerkermeister die demselben gehörigen Gegenstände der Behörde, an welche die Ablieferung geschieht, mit einem doppelten Verzeichnisse zu übergeben, auf dem einen Exemplare des Verzeichnisses sich den Empfang bestätigen zu lassen, und dasselbe dem Gerichte vorzulegen.

§. 113.

Bestimmung über die Verwahrung im Depositenamte.

Bei der Verwahrung der nach §. 103 in das Depositenamt gehörigen Gegenstände, haben die Gerichtshöfe die nämlichen Vorsichtsmaßregeln wie bei zivilgerichtlichen Depositen zu beobachten.

Tam gdzie jest osobny urząd depozytowy na depozyta cywilne, mogą być także w nim zachowane depozyta karne. Jednakże depozyta karne powinny być odosobnione od cywilnych, i równie księgi osobno według niniejszego rozporządzenia prowadzić należy.

§. 114.

Do zachowania depozytów i sprawowania czynności depozytowych każdy trybunał powinien wyznaczyć dwóch komisarzy i jednego aktuaryusza.

Tam gdzie nie można wyznaczyć dwóch radzców na komisarzy depozytowych, wspólne zamknięcie poruczone być może aktuaryuszowi.

Każdy z tych dwóch komisarzy powinien mieć osobny klucz do kassy depozytowéj, tak iż bez spólnego porozumienia się kassa otwartą być nie może.

§. 115.

Do przyjęcia depozytu komisarze depozytowi muszą być upoważnieni pismiennóm poleceniem sądu. W nagłych jednakże przypadkach przełożony sądu jest mocen nakazać, żeby depozyt niezwłocznie był przyjętym.

§. 116.

Względem depozytów na drodze karnéj złożonych należy utrzymywać protokół urządzony według wzoru Nr. XII, do niego zapisywać każdy depozyt według porządku czasu, i naznaczyć takowy liczbą depozytową przez kilka lat nieprzerwanie bieżącą; przyczém jednakże na uwadze mieć należy, żeby rzeczy do tego samego śledztwa należące razem tylko jedną liczbę otrzymały. Po każdéj pozycyi zatém zostawić należy miejsce próżne, ażeby można późniejsze składy, do tegóż śledztwa należące, pod piérwszą pozycyą zamieścić.

Gdyby miejsce na to nie wystarczyło, wówczas należy depozyt nowy przenieść na inną kartę protokółu, jednakże naznaczyć takowy liczbą pierwszéj pozycyi, przy téj zaś odwołać się do stronicy protokółu, na któréj się znajduje nowy depozyt.

Depozyta należy z dokładnością opisać, a co do gotowizny, także rodzaje pieniędzy wyszczególnić.

Do protokółu depozytowego należy utrzymywać rejestr alfabetyczny według nazwiska obwinionego, lub téj osoby, dla któréj rzeczy złożone zostały.

Dort, wo ein eigenes Depositenamt für zivilgerichtliche Depositen besteht, können in dem Lokale desselben auch die strafgerichtlichen Depositen verwahrt werden. Es müssen jedoch die strafgerichtlichen Depositen daselbst von den zivilgerichtlichen abgesondert verwahrt, und auch die Bücher über dieselben abgesondert nach der gegenwärtigen Verordnung geführt werden.

§. 114.

Zur Verwahrung der Depositen und Besorgung der depositenämtlichen Geschäfte hat jeder Gerichtshof zwei Kommissäre und einen Aktuar zu bestimmen.

Wo es unthunlich ist, zwei Räthe zu Depositen-Kommissären zu bestellen, kann die Mitsperre dem Aktuare anvertraut werden.

Jeder der beiden Kommissäre ist mit einem eigenen Schlüssel zu der Depositenkasse zu versehen, so daß dieselbe ohne gemeinschaftliches Einverständniß beider nicht geöffnet werden kann.

§. 115.

Zur Uebernahme eines Depositums müssen die Depositenkommissäre durch einen schriftlichen Auftrag des Gerichtes ermächtiget werden. In dringenden Fällen ist jedoch der Gerichtsvorsteher befugt, die unverzügliche Uebernahme des Depositums anzuordnen.

§. 116.

Ueber die strafgerichtlichen Depositen ist ein eigenes nach dem Formulare Nr. XII eingerichtetes Protokoll zu führen, jedes Depositum nach der Zeitordnung in dasselbe einzutragen, und mit einer, durch mehrere Jahre ununterbrochen fortlaufenden Depositen-Nummer zu bezeichnen, hiebei jedoch zu beobachten, daß zu derselben Untersuchung gehörige Sachen zusammen nur eine Nummer erhalten. Nach jeder Empfangspost ist daher ein angemessener Raum leer zu lassen, um spätere Erläge, die zu derselben Untersuchung gehören, unter der ersten Post eintragen zu können.

Sollte der Raum dazu nicht hinreichen, so ist das neue Depositum auf ein anderes Blatt des Protokolles zu setzen, jedoch mit der Nummer der ersten Post zu bezeichnen, und bei dieser auf die Seite des Protokolles, auf welcher das neue Depositum vorkömmt, zu verweisen.

Die Depositen sind genau zu beschreiben, und bei der Barschaft auch die Geldsorten anzugeben.

Ueber das Depositen-Protokoll ist ein alphabetisches Register nach dem Namen des Beschuldigten oder der Person, für welche die Sachen erlegt worden sind, zu führen.

§. 117.

Komisarze depozytowi winni są na otrzymaném poleceniu potwierdzić, iż nastąpiło przyjęcie do depozytu, przy wyrażeniu liczby pozycyi, pod którą tenże depozyt zamieszczony jest w protokóle depozytowym, duplikat zaś tego potwierdzenia przedłożyć do aktów śledczych przez protokół podawczy.

§. 118.

Każdy pojedynczy depozyt należy zaopatrzyć kartkami lub okładkami na których zanotować należy liczbę depozytową, tudzież nazwisko poszkodowanego i obwinionego, o ile są wiadome. Przedmioty zamieszczone pod tą samą liczbą depozytową należy, ile możności składać w téj saméj przegrodzie szafy lub skrzyni.

Pojedyncze szafy lub skrzynie należy naznaczyć liczbami, zaś oddziały w nich literami.

§. 119.

Ani przy przyjmowaniu do depozytu, ani téż następnie nie wolno jest na przedmiotach złożonych czynić żadnéj zmiany. Szczególniéj zaś starannie unikać należy, żeby na przedmiotach, noszących na sobie ślady występku, nie zniszczyć ani nie zmienić tych oznak, zaś co do gotówki, żeby ani nie zmieszać, ani nie zmienić gatunków pieniedzy.

§. 120.

Przedmiot, znajdujący się w zachowaniu urzędu depozytowego w powszechności (§. 121.) nie może być wydanym, tylko za piśmiennem poleceniem sądu. Wszelkie wydanie należy zapisać dokładnie w drugim oddziale protokółu depozytowego.

Na przedmiot wydany odbierający powinien wystawić potwierdzenie, obejmujące dokładny opis tegoż przedmiotu, które zachowane będzie w aktach urzędu depozytowego.

Odpis onego należy załączyć do aktów śledczych, jeżeli sędzia śledztwo prowadzący uzna tego potrzebę.

§. 121.

Jednakże, jak długo trwa śledztwo, przedmioty do niego należące należy na ustne żądanie wydać za rewersem sędziemu prowadzącemu śledztwo, referentowi i urzędnikowi, który ma sobie poruczone kierowanie rozprawy końcowéj.

§. 117.

Jede erfolgte Uebernahme eines Depositums ist unter Anführung der Zahl der Empfangspost, unter welcher dasselbe in dem Depositenprotokolle vorkommt, von den Depositen-Kommissären auf dem erhaltenen Auftrage zu bestätigen, und ein Duplikat dieser Empfangsbestätigung zu den Untersuchungsakten mittelst des Einreichungsprotokolles vorzulegen.

§. 118.

Die einzelnen Depositen sind mit Zetteln oder Umschlägen, worauf die Depositenzahl und der Name des Beschädigten und des Beschuldigten, in soweit dieselben bekannt sind, anzumerken ist, zu versehen. Die unter der nämlichen Depositenzahl eingetragenen Gegenstände sind, so viel als möglich, in derselben Fachabtheilung eines Schrankes oder Kastens zu hinterlegen.

Die einzelnen Schränke oder Kästen sind mit Zahlen, und die Abtheilungen in denselben mit Buchstaben zu bezeichnen.

§. 119.

Weder bei der Uebernahme noch später darf an den hinterlegten Gegenständen irgend eine Änderung vorgenommen werden. Insbesondere ist bei Gegenständen, welche Spuren der strafbaren Handlung an sich tragen, eine Vertilgung oder Veränderung dieser Merkmale, bei Barschaften jede Vermengung oder Verwechslung der Geldsorten sorgfältig zu vermeiden.

§. 120.

Ein in depositenämtlicher Verwahrung befindlicher Gegenstand darf in der Regel (§. 121) nur über einen schriftlichen Auftrag des Gerichtes ausgefolgt werden. Jede Erfolglassung ist in der zweiten Abtheilung des Depositen-Protokolles genau einzutragen.

Ueber den erfolgten Gegenstand hat der Empfänger eine, die genaue Beschreibung des Gegenstandes enthaltende Empfangsbestätigung auszufertigen, welche in den Akten des Depositenamtes aufzubewahren ist.

Eine Abschrift derselben ist, wenn es der Untersuchungsrichter nothwendig findet, den Untersuchungsakten beizulegen.

§. 121.

Während der Dauer jeder Untersuchung sind jedoch die zu derselben gehörigen Gegenstände dem Untersuchungsrichter, dem Referenten und dem mit der Leitung der Schlußverhandlung beauftragten Beamten auf mündliches Verlangen gegen Empfangsbestätigung auszuhändigen.

O tego rodzaju wydaniach nie należy czynić wzmianki w protokóle depozytowym, jednakże komisarze depozytowi winni są utrzymywać wykaz tego, i czuwać nad tém, żeby te przedmioty zaraz po uczynionym użytku urzędowym zwróconemi zostały.

§. 122.

Prokuratorowi należy na żądanie pozwolić, żeby przeglądał protokół depozytowy, i obziérał pojedyncze depozyta.

Innym osobom nie można, bez pozwolenia sędziego śledczego albo sądu, ani pokazywać depozytu, ani też pozwalać przeglądać protokół depozytowy, ani też wydawać z niego wyciągu.

§. 123.

Za zachowanie depozytów karnych i za połączone z niém czynności urzędowe nie jest wolno żądać ani opłat zachowania (opłat za przeliczenie), ani innych należytości.

Jak dalece przy depozytach karnych opłata zachowania ma miejsce do skarbu Państwa, gdy zachowanie ich po ukończeniu postępowania karnego przechodzi w zachowanie, na zasadach prawa cywilnego oparte, o tém znajdują się przepisy w patencie z dnia 26 Stycznia 1853 roku nr. 18 Dziennika Praw Państwa *).

§. 124.

Komisarze depozytowi winni są polecenia sądowe, do nich wydane, zaciągać w porządku chronologicznym do wykazu urządzonego według wzoru nr. XIII, otrzymane polecenia naznaczać liczbą, bieżącą nieprzerwanie przez lat więcéj, i zachowywać takowe w osobnych fascykułach.

Do tego wykazu należy utrzymywać rejestr do wyszukiwania, uporządkowany według nazwiska obwinionego i poszkodowanego, lub tam, gdzie to być nie może, według przedmiotu.

Akta, tyczące się téj saméj sprawy karnéj, należy zachować razem pod jedną okładką. One stanowią jednę osobną związkę aktów. Pojedyncze związki aktów należy oznaczyć liczbą porządkową bieżącą, i tęż samę wyrazić także na aktach pojedynczych, należących do jednéj związki aktów.

§. 125.

Przełożony sądu winien od czasu do czasu, przynajmniéj zaś raz w rok, z przybraniem radcy, uczynić rewizyę urzędu depozytowego, lub przynajmniéj

*) Dziennik Rządowy, r. 1853. Oddz. I. cz. VII. nr. 19.

Aushändigungen dieser Art sind nicht in das Depositenprotokoll einzutragen, doch haben die Depositen-Kommissäre darüber eine Vormerkung zu führen, und zu wachen, daß die Zurückstellung gleich nach gemachtem Amtsgebrauche erfolge.

§. 122.

Dem Staatsanwalte ist auf sein Verlangen die Einsicht des Depositen-Protokolles und die Besichtigung einzelner Depositen zu gestatten.

Anderen Personen darf, ohne Bewilligung des Untersuchungsrichters oder des Gerichtes, weder ein Depositum vorgezeigt, noch die Einsicht in das Depositenprotokoll gestattet, oder ein Auszug aus demselben verabfolgt werden.

§. 123.

Für die Verwahrung der strafgerichtlichen Depositen und die damit verbundenen Amtsverrichtungen, dürfen weder Verwahrungsgebühren (Zählgelder), noch andere Gebühren gefordert werden.

In wieferne die Berichtigung einer Verwahrungsgebühr an den Staatsschatz bei strafgerichtlichen Depositen Platz greife, deren Aufbewahrung nach Beendigung des Strafverfahrens in eine solche übergeht, die nach bürgerlichem Rechte stattfindet, wird in dem Patente vom 26. Jänner 1853, Nr. 18 des Reichs-Gesetzblattes *), bestimmt.

§. 124.

Die Depositen-Kommissäre haben die gerichtlichen Aufträge, welche an sie ergehen, in chronologischer Reihenfolge in ein nach dem Formulare Nr. XIII. eingerichtetes Verzeichniß einzutragen, die erhaltenen Aufträge mit einer durch mehrere Jahre fortlaufenden Zahl zu bezeichnen, und in eigenen Faszikeln aufzubewahren.

Zu diesem Verzeichnisse ist ein Nachschlageregister nach dem Namen des Beschuldigten und Beschädigten, oder wo dieses unthunlich ist, nach dem Gegenstande zu führen.

Aktenstücke, welche die nämliche Strafsache betreffen, sind beisammen unter Einem Umschlage zu verwahren. Sie bilden einen eigenen Aktenbund. Die einzelnen Aktenbünde sind mit einer fortlaufenden Reihenzahl zu bezeichnen, und die letztere auch auf den zu einem Aktenbunde gehörigen Aktenstücke anzumerken.

§. 125.

Der Gerichtsvorsteher hat von Zeit zu Zeit, wenigstens aber Einmal im Jahre, unter Beiziehung eines Rathes, eine Revision des Depositenamtes, oder wenigstens der

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, VII. Stück, Nr. 19.

większéj części mas, lub takową rozkazać uczynić dwom radcom, i udzielić o skutku jéj wiadomości sądowi, ażeby przejrzał takową i zarządził, co uznaje za potrzebne.

§. 126.

Co uczynić z odebranemi przedmiotami po ukończeniu postępowania karnego.

Po prawomocném ukończeniu postępowania karnego sąd winien względem wszystkich tak w urzędzie depozytowym, jako téż gdzieindziéj w zachowaniu sądowém znajdujących się przedmiotów poczynić rozporządzenia odpowiednie przepisom prawnym. Przy tém w szczególności należy oznaczyć, które przedmioty mają być przeniesione z urzędu depozytowego karnego do cywilnego, lub wydane innéj stronie, które przedmioty pochodzące od występku mają być zachowane do użytku w razie wznowienia śledztwa w przyszłości, lub co z nich przez zepsucie do dalszego użytku w pierwotnéj postaci swojéj niezdolném uczynione, lub całkiem zniszczone, co zaś sprzedane być powinno.

§. 127.

Ilekroć sąd nakaże przedmiot jaki zepsuć, zniszczyć lub sprzedać, należy uczynić dokładny i wszystkie istotne znamiona obejmujący opis onego, jeżeli takowy nie jest już bez tego zrobiony, i załączyć takowy do aktów śledczych.

Wszystkie przedmioty do sprzedaży przeznaczone, urzędnik sądowy winien spisywać w dokładnym wykazie, a jeżeli się znajduje większa ilość takich przedmiotów, winien uczynić o tém relacyę sądowi, ażeby tenże nakazał sprzedaż publiczną.

§. 128.

Szczegółowe przepisy dla sądów powiatowych.

Przepisy, objęte w niniejszym rozdziale, mianowicie w §§. 103. 109. 111. 112. 116. 118. 119. 120. 122. 123. 126. i 127., należy także zachowywać w sądach powiatowych tak w postępowaniu karném z powodu zbrodni i wykroczeń, jako téż z powodu przestępstw.

Przedmioty należące do urzędu depozytowego (§. 103.) powinny tamże być zachowanemi w schowaniu, w urzędzie podatkowym postawioném.

W urzędach powiatowych, w których sądownictwo sprawuje udzielnie urzędnik osobny, zachowanie depozytów należy do tegóż urzędnika, przy spólném zamknięciu przez drugiego urzędnika, którego wyznaczy przełożony powiatu, w innych urzędach powiatowych zaś do przełożonego urzędu, przy spólném zamknięciu drugiego urzędnika sądowego.

Protokół depozytowy prowadzić należy według wzoru, przepisanego w §. 116, jednakże z opuszczeniem rubryki 7 i 10, ponieważ do złożenia i wyda-

größeren Anzahl der Massen vorzunehmen, oder durch zwei Räthe vornehmen zu lassen, und das Ergebniß dem Gerichte zur Einsicht und Veranlassung der etwa nöthigen Vorkehrungen mitzutheilen.

§. 126.

Verfügungen mit den übernommenen Gegenständen nach erfolgter Beendigung des Strafverfahrens.

Nach rechtskräftiger Beendigung des Strafverfahrens hat das Gericht hinsichtlich aller im Depositenamte sowohl, als sonst in gerichtlicher Verwahrung befindlichen Gegenstände, die den gesetzlichen Bestimmungen entsprechenden Verfügungen zu treffen. Hiebei ist insbesondere auch zu bestimmen, welche Gegenstände aus dem strafgerichtlichen Depositenamte in das zivilgerichtliche zu übertragen, oder einer Partei auszufolgen, welche der von der strafbaren Handlung herrührenden Gegenstände zum Gebrauche bei einer allfälligen Wiederaufnahme der Untersuchung aufzubewahren seien, oder was davon durch Zerstörung zu einem weiteren Gebrauche in seiner ursprünglichen Gestalt untauglich gemacht, oder gänzlich vertilgt, und was veräußert werden soll.

§. 127.

In allen Fällen, wo das Gericht einen Gegenstand zu zerstören, zu vertilgen oder zu veräußern verordnet, ist eine umständliche, alle wesentlichen Merkmale desselben enthaltende Beschreibung, in soferne eine solche nicht ohnehin vorliegt, zu verfassen und den Untersuchungsakten beizulegen.

Ueber alle zur Veräußerung bestimmten Gegenstände ist von einem Gerichtsbeamten ein genaues Verzeichniß zu führen, und wenn eine größere Anzahl von Gegenständen vorhanden ist, dem Gerichte zur Anordnung der Feilbietung die Anzeige zu erstatten.

§. 128.

Besondere Vorschriften für die Bezirksgerichte.

Die in diesem Hauptstücke, insbesondere in den §§. 103, 109, 111, 112, 116, 118, 119, 120, 122, 123, 126 und 127 enthaltenen Vorschriften sind auch bei den Bezirksgerichten, sowohl im Strafverfahren wegen Verbrechen und Vergehen, als wegen bloßer Uebertretungen zu beobachten.

Die zum Depositenamte gehörigen Gegenstände (§. 103) sind daselbst in einem besonderen, in dem Steueramte aufzustellenden Behältnisse zu hinterlegen.

Die Verwahrung liegt bei Bezirksämtern, wo die Justizpflege durch einen eigenen Beamten selbständig besorgt wird, diesem Letzteren unter der Mitsperre eines anderen Beamten, welchen der Bezirksvorstand bestimmt, bei den übrigen Bezirksämtern dem Amtsvorsteher unter der Mitsperre eines zweiten Gerichtsbeamten ob.

Das Depositenprotokoll ist nach dem im §. 116 vorgeschriebenen Formulare, jedoch mit Hinweglassung der 7. und 10. Rubrik zu führen, indem es zur Hinterlegung

nia depozytu nie potrzeba osobnego polecenia, lecz dosyć jest o uskutecznieniu na koncepcie sędziego wzmiankę uczynić.

Rewersa wystawione na przedmioty wydane, należy zbierać w porządku chronologicznym, naznaczyć takowe liczbami bieżącemi, i w rubryce 9 protokółu depozytowego odwołać się do tegóż naznaczenia.

Te przedmioty, które w trybunałach dozorca więzień przechowuje (§. 105.), w urzędach powiatowych odbierze w zachowanie ten urzędnik lub sługa którego przełożony powiatu, lub naczelnik czynności sądowych, jeżeli takowy jest ustanowiony, do tego wyznaczy.

Rozdział piąty.

Przepisy o płaceniu, obliczeniu i ściąganiu kosztów urosłych na drodze postępowania karnego.

§. 129.

Koszta za żywienie (§. 338 ustawy o procesie karnym) więźniów pod śledztwem będących, tudzież tych więźniów skazanych, którzy karę więzienia odbywać muszą przy sądzie wyrokującym, wypłacane będą, podobnie jak wszystkie inne koszta procesu karnego, wspomnione w rozdziale pietnastym ustawy o procesie karnym, które rząd ponosić, lub przynajmniéj zaliczyć winien, przez te sądy, przy których się wydarzyły, jeżeli kontrakty o dostarczenie potrzeb wyżywienia nie zawierają innych postanowień.

Co do kosztów podróży i dyet osób sądowych i prokuratorów rządowych, zachować należy szczegółowe przepisy w téj mierze obowiązujące.

§. 130.

Kassa zapasowa sądu.

Ażeby mógł czynić wypłaty potrzebne, sąd każdy zaopatrzony będzie przez kierującą władzę skarbową kraju koronnego potrzebnym zapasem pieniędzy w taki sposób, iż mu przekazaną zostanie miesięcznie w pewnéj kasie odpowiednia kwota, którą co miesiąc, w miarę potrzeby, podnosić będzie na rachunek za kwitem, wystawionym przez przełożonego sądu, zaś w sądach śledczych za kwitem przełożonego czynności sądowych.

W sądach powiatowych, w których sądownictwo sprawuje udzielnie osobny urzędnik, kwit wystawiony być powinien przez tegoż, i widowany przez przełożonego powiatu.

und Erfolglassung eines Depositums keines besonderen Bescheides bedarf, sondern genügt, den Vollzug auf dem Konzepte des Richters anzumerken.

Die über ausgefolgte Gegenstände ausgefertigten Empfangsbestätigungen sind in chronologischer Ordnung zu sammeln, mit fortlaufenden Zahlen zu bezeichnen, und in der 9. Rubrik des Depositenprotokolles auf diese Bezeichnung zu verweisen.

Die Verwahrung derjenigen Gegenstände, welche bei den Gerichtshöfen von dem Kerkermeister zu verwahren sind (§. 105), hat bei den Bezirksämtern derjenige Beamte oder Diener zu besorgen, welchen der Bezirksvorstand, oder Vorsteher der gerichtlichen Geschäfte, wenn ein solcher besonders bestellt ist, dazu bestimmt.

Fünftes Hauptstück.

Bestimmungen über die Berichtigung, Verrechnung und Einbringung der Kosten des Strafverfahrens.

§. 129.

Die Verpflegungskosten (§. 338 der Strafprozeß-Ordnung) für Untersuchungs-Gefangene und für diejenigen Sträflinge, die bei dem erkennenden Gerichte die Freiheitsstrafe auszustehen haben, werden, wenn die Verträge über die Lieferung der Erfordernisse zur Verpflegung keine andere Bestimmung enthalten, ebenso wie alle übrigen, in dem fünfzehnten Hauptstücke der Strafprozeß-Ordnung bezeichneten Kosten des Strafverfahrens, welche vom Staate zu tragen oder doch vorzuschießen sind, von denjenigen Gerichten ausbezahlt, bei welchen sie vorgefallen sind.

Hinsichtlich der Reisekosten und Diäten der Gerichtspersonen und Staatsanwälte sind die besonderen hierüber bestehenden Vorschriften zu beobachten.

§. 130.

Verlagskasse des Gerichtes.

Um die erforderlichen Zahlungen leisten zu können, wird jedes Gericht mit dem nöthigen Geldverlage durch die leitende Finanzbehörde des Kronlandes auf solche Weise versehen werden, daß ihm monatlich ein bestimmter angemessener Betrag bei einer bestimmten Kasse angewiesen wird, welchen es monatlich nach Maßgabe des Bedarfes gegen eine, von dem Gerichtsvorsteher, bei Untersuchungsgerichten von dem Vorsteher der gerichtlichen Geschäftsführung, ausgefertigte Quittung auf Verrechnung zu erheben hat.

Bei Bezirksgerichten, bei welchen die Justizpflege von einem eigenen Beamten selbständig versehen wird, muß die Quittung von diesem ausgefertigt und von dem Bezirksvorstande vidirt sein.

§. 131.

Prowadzenie rachunku pieniędzy zapasowych.

Rachunek pieniędzy zapasowych prowadzić będzie pod odpowiedzialnością sądu urzędnik przez sąd na to wyznaczony, zapomocą dziennika urządzonego według wzoru Nr. XIV., i oddzielnie od rachunku pieniędzy zapasowych, które sądowi w innym celu mogły być wydane.

Na piérwszéj karcie dziennika należy zamieścić każde otrzymanie pieniędzy na zapas, na dalszych kartach zaś wszelkie przez sąd pokryte wydatki kosztów karnych, w tym porządku czasu, w którym wydatki czynione były.

§. 132.

Urzędnik mający sobie polécone prowadzenie rachunku, nie może czynić żadnéj wypłaty z tych pieniędzy zapasowych sądu, jak tylko za kwitem, który, ile tego wymaga ustawa o należytościach, powinien być stęplowany, a w sądach śledczych widowany przez sędziego prowadzącego śledztwo, i przez przełożonego sądu lub oddziału czynności sądowych, w sądzie zaś wyrokującym przez prezydującego w tymże, albo za poleceniem wypłaty przez sąd wydaném.

§. 133.

Zamknięcie dziennika i przesłanie onegoż w odpisie buchalteryi rządowéj.

Po upływie każdego pół roku winien urzędnik, prowadzący rachunek pieniędzy zapasowych, zamknąć dziennik. i przedłożyć takowy wraz ze wszystkiemi przytoczonemi w nim asygnacyami, poleceniami sądowemi i kwitami sądowi, który odpis dziennika, wraz z orginałami alegatów przesłać winien buchalteryi rządowéj kraju koronnego.

§. 134.

Wykaz kosztów w aktach śledczych.

Przy każdém śledztwie winien sędzia prowadzący śledztwo spisać koszta narosłe w postępowaniu śledczém aż do ukończenia jego, wszelkie dalsze zaś referent trybunału wyrokującego w wykazie urządzonym według wzoru Nr. XV.

Rzeczony wykaz kosztów zachowanym być powinien zawsze w aktach śledczych, i w nim zamieścić należy każde rozporządzenie sądu, wydane w przedmiocie kosztów (§§. 138. 139. 140. 141. 142. 144).

Przy przełożeniu trybunałowi śledztwa ukończonego, sędzia prowadzący śledztwo winien jest uczynić wzmiankę, czyli według wiadomych stosunków obwinionego można się od niego spodziewać zwrotu kosztów, czyli téż nie.

§. 135.

Płacenie kosztów za inne sądy.

Jeżeli nie ten sąd, w którym się odbywa śledztwo lub ustna rozprawa końcowa, lecz inny dopełnia czynności urzędowych, z któremi połączone są wydatki, tenże sam sąd winien pokryć koszta ze swoich pieniędzy zapasowych,

§. 131.

Verrechnung der Verlagsgelder.

Die Verrechnung der Verlagsgelder ist unter der Haftung des Gerichtes, von einem durch dasselbe hiezu bestimmten Beamten, mittelst eines nach dem Formulare Nr. **XIV** eingerichteten Journals, abgesondert von der Verrechnung der dem Gerichte allenfalls zu anderen Zwecken übergebenen Verlagsgelder, zu führen.

Auf dem ersten Blatte des Journals ist jede Empfangsnahme eines Geldbetrages in Verlag, auf den weiteren Blättern aber jede von dem Gerichte bestrittene Auslage an Strafkosten in der Zeitordnung, in welcher sie vorfällt, einzutragen.

§. 132.

Jede Auszahlung aus den Verlagsgeldern des Gerichtes darf der mit der Verrechnung beauftragte Beamte nur gegen eine Quittung, welche, soferne es das Gebührengesetz erfordert, gestämpelt, und bei den Untersuchungsgerichten von dem Untersuchungsrichter und dem Vorsteher des Gerichtes oder der gerichtlichen Geschäftsführung, bei dem erkennenden Gerichte aber von dem Vorsitzenden desselben vidirt sein muß, oder gegen einen von dem Gerichte erlassenen Zahlungsauftrag leisten.

§. 133.

Abschluß des Journals und Uibersendung einer Abschrift desselben an die Staatsbuchhaltung.

Nach Ablauf eines jeden halben Jahres hat der Beamte, welcher die Verrechnung über die Verlagsgelder führt, das Journal abzuschließen, und mit allen darin angeführten Anweisungen, gerichtlichen Aufträgen und Quittungen dem Gerichte vorzulegen, von welchem eine Abschrift des Journals, sammt den Originalien der Beilagen, der Staatsbuchhaltung des Kronlandes zu übersenden ist.

§. 134.

Verzeichnung der Kosten in den Untersuchungsakten.

In jeder Untersuchung sind die bis zum Abschluße des Untersuchungsverfahrens entstehenden Kosten von dem Untersuchungsrichter, alle weiteren aber von dem Referenten bei dem erkennenden Gerichtshofe, in ein nach dem Formulare Nr. **XV** eingerichtetes Verzeichniß einzutragen.

Dieses Verzeichniß der Kosten ist stets bei den Untersuchungsakten aufzubewahren und in demselben jede, in Bezug auf die Kosten getroffene Verfügung des Gerichtes (§. 138, 139, 140, 141, 142, 144) anzumerken.

Bei Vorlegung der geschlossenen Untersuchung an den Gerichtshof hat der Untersuchungsrichter zu bemerken, ob nach den bekannten Verhältnissen des Beschuldigten ein Ersatz der Kosten von demselben zu erwarten sei oder nicht.

§. 135.

Bestreitung von Kosten für andere Gerichte.

Wenn ein anderes Gericht als dasjenige, bei welchem die Untersuchung oder mündliche Schlußverhandlung gepflogen wird, Amtshandlungen vornimmt, mit welchen Auslagen verbunden sind, so hat das erstere die Kosten aus seinen Verlagsgeldern zu

zapisać takowe do swego dziennika i wymienić sąd, na którego wezwanie, lub w którego imieniu dopełnił czynności urzędowéj.

Przy przesłaniu spisanego aktu dochodzenia, należy załączyć spis tychże kosztów, ażeby sędzia prowadzący śledztwo mógł zaciągnąć takowe do wykazu, według §. 134. prowadzić się mającego.

§. 136.

Wzajemne wynagrodzenia kosztów postępowania karnego między sądami krajowemi nie ma miejsca.

§. 137.

Wykaz główny kosztów sądowych mających być ściągnionemi.

Każdy sąd winien z końcem każdego półrocza przesłać buchalteryi rządowéj główny wykaz osób, które w ciągu tegoż półrocza skazane zostały prawomocnie na koszta, tudzież sumy kosztów, których zwrot im na zasadzie przepisów ustawy o procesie karnym nakazanym został.

Rzeczony wykaz główny powinien być ułożony z wykazów szczegółowych przepisanych w §. 134. stósownie do wydanych wyroków według wzoru Nr. XVI, a w ostatniéj jego rubryce należy uczynić widocznem rozstrzygnienie sądu co do niemożności ściągnienia kosztów, lub rozporządzenie w celu ściągnienia ich wydane, albo téż zwrot ich uskuteczniony.

§. 138.

Zabezpieczenie zwrotu kosztów.

Jeżeli przy okazyi śledztwa własność obwinionego dostała się w zachowanie sądu, takowa może być zatrzymaną na pokrycie kosztów postępowania karnego pod warunkami przewidzianemi w §. 343. ustawy o procesie karnym. Wszelkie takie zabezpieczenie należy uczynić widocznem w aktach śledczych, oraz w wykazie kosztów utrzymywanym według §. 134.

§. 139

Sciągnienie zwrotu kosztów.

Po zapadłym wyroku piérwszéj lub wyższéj instancyi, na mocy którego obwiniony lub osoba trzecia na koszta procesu karnego skazaną została, sąd wyrokujący w piérwszéj instancyi winien rozstrzygnąć, czyli koszta uważane być mają jako takie, które mogą być ściągnięte lub nie.

Jeżeli uznane zostaną za niepodobne do ściągnienia, należy o tém uczynić wzmiankę w wykazie kosztów.

Gdy sąd mniema, iż dochodzenie, tyczące się stósunków majątkowych i innych osoby do zwrotu kosztów obowiązanéj było niedostatecznem, powinien nakazać dokładnie zbadać owe stósunki.

berichtigen, in sein Journal einzutragen, und darin das Gericht zu benennen, auf dessen Ansuchen und in dessen Namen es die Amtshandlung vorgenommen hat.

Bei der Uebersendung des aufgenommenen Erhebungsaktes ist ein Verzeichniß dieser Kosten beizulegen, damit dieselben in das, nach §. 134 von dem Untersuchungsrichter zu führende Verzeichniß, einbezogen werden können.

§. 136.

Eine wechselseitige Vergütung der Kosten des Strafverfahrens zwischen inländischen Gerichten findet nicht Statt.

§. 137.

Hauptverzeichniß über die einzubringenden Gerichtskosten.

Jedes Gericht hat der Staatsbuchhaltung mit Ende eines jeden halben Jahres ein Hauptverzeichniß der, im Laufe des halben Jahres rechtskräftig zum Kostenersatze verurtheilten Personen und des Betrages der Kosten, deren Ersatz denselben nach den Bestimmungen der Strafprozeß-Ordnung auferlegt worden ist, zu übersenden.

Dieses Hauptverzeichniß ist aus den im §. 134 vorgeschriebenen besonderen Verzeichnissen, den ergangenen Urtheilen gemäß, nach dem Formulare Nr. XVI zusammen zu stellen, und in der letzten Rubrik desselben die Entscheidung des Gerichtes über die etwa bereits erhobene Uneinbringlichkeit der Kosten, oder die wegen Eintreibung derselben getroffene Verfügung, oder den erfolgten Rückersatz ersichtlich zu machen.

§. 138.

Sicherstellung des Ersatzes der Kosten.

Ist bei Gelegenheit der Untersuchung Eigenthum des Beschuldigten in die Verwahrung des Gerichtes gekommen, so kann dasselbe zur Bedeckung der Kosten des Strafverfahrens, unter den im §. 343 der Strafprozeß-Ordnung vorgesehenen Bedingungen, zurückbehalten werden. Jede Sicherstellung dieser Art ist in den Untersuchungsakten, und in dem nach §. 134 zu führenden Kostenverzeichnisse ersichtlich zu machen.

§. 139.

Einbringung des Kosten-Ersatzes.

Nach gefälltem Erkenntnisse erster oder höherer Instanz, worin der Beschuldigte oder ein Dritter zum Ersatze der Kosten des Strafverfahrens verurtheilt worden ist, hat das Gericht, welches in erster Instanz erkannt hat, zu entscheiden, ob diese Kosten als einbringlich oder uneinbringlich anzusehen seyen.

Werden dieselben als uneinbringlich erkannt, so ist dieses in dem Kostenverzeichnisse ersichtlich zu machen.

Findet das Gericht, daß die Erhebung bezüglich der Vermögens- und sonstigen Verhältnisse des Ersatzpflichtigen unzureichend sei, so hat es die genauere Erforschung dieser Verhältnisse zu veranlassen.

§. 140.

Jeżeli koszta ściągniętemi być mogą, sąd po przejściu wyroku w moc prawa, winien nakazać, aby były ściągniętemi, i do kasy Rządowéj złożonemi.

§. 141.

Jeżeli dla zabezpieczenia kosztów zatrzymane zostały pieniądze gotowe, sąd winien wypadającą kwotę odesłać do kasy podatkowéj. Jeżeli zaś własność zatrzymana składa się z takich rzeczy, które dopiéro sprzedane być muszą, lub jeżeli na pokrycie kosztów nie znajdują się wcale żadne rzeczy w zachowaniu sądowém, wówczas należy wezwać zasądzonego na koszta, lub tego, do kogo należy administracya jego majątku, żeby w przeciągu dni ośmiu, jeżeli chce uniknąć srodków przymusu ze strony sądu, uiścił wypłatę do kasy podatkowéj okręgu sądowego, w którym zasądzony ma swoje mieszkanie, i żeby się z tego wykazał.

O tém rozporządzeniu należy zawiadomić kasę podatkową, a jeżeli w czasie oznoczonym nie nastąpi wykazanie się, iż zapłata uskutecznioną została, należy przystąpić do zajęcia, oszacowania i sprzedaży ruchomości skazanego w takiéj ilości, żeby na pokrycie kosztów wystarczyły, według przepisów, obowiązujących co do ściągania innych należytości sądowych, i kwotę otrzymaną oddać do kasy podatkowéj.

§. 142.

Jeżeli sąd wyrokujący nie znajduje się w tym okręgu, w którym należy uskutecznić zapłatę do kasy podatkowéj, wówczas winien jest wezwać sąd właściwy o ściągnienie kosztów, ten zaś nie tylko zawiadomi o tém kasę podatkową i dłużnika, lecz także w razie, gdy tenże nie wykaże się, iż w czasie należytym uskutecznił zapłatę, przystąpi do egzekucyi, nie czekając dalszego wezwania ze strony sądu wyrokującego. O nastąpioném ściągnieniu, lub o trudnościach, jakie się okażą z tego powodu, należy zawiadomić sąd wyrokujący, ten zaś, jeżeli uzna, iż niepodobna jest ściągnąć koszta, zawiadomi o tém sąd rekwirowany, i buchalteryę Rządową.

§. 143.

Wykaz kosztów ściągniętych.

Po upływie każdego pół roku winny są sądy dokładne wykazy kosztów, które w swoich własnych śledztwach, jako téż na wezwanie innych sądów ściągnęły, i do kasy podatkowéj odesłały, przedłożyć buchalteryi kraju koronnego.

W tych wykazach należy wyrazić nazwisko skazanego na koszta, sąd wyrokujący, datę wyroku i kwotę kosztów, których zwrot skazanemu nakazanym został.

§. 140.

Im Falle der Einbringlichkeit der Kosten hat das Gericht, sobald das Erkenntniß rechtskräftig geworden ist, deren Einbringung und Entrichtung an die Staatskasse zu bewirken.

§. 141.

Ist zur Sicherstellung der Kosten bares Geld zurückbehalten worden, so hat das Gericht den erforderlichen Betrag an die Steuerkasse abzuführen. Besteht aber das zurückbehaltene Eigenthum aus Sachen, die erst veräußert werden müssen, oder befinden sich zur Bedeckung der Kosten gar keine Gegenstände in gerichtlicher Verwahrung, so ist der zum Kostenersatz Verurtheilte, oder derjenige, welchem die Verwaltung des Vermögens desselben zukommt, aufzuforden, binnen acht Tagen, bei Vermeidung gerichtlicher Zwangsmittel, die Zahlung an die Steuerkasse des Gerichtsbezirkes, in welchem der Verurtheilte seinen Wohnort hat, zu leisten, und sich darüber auszuweisen.

Von dieser Anordnung ist auch die Steuerkasse zu verständigen, und im Falle die Ausweisung über die geleistete Zahlung in der festgesetzten Zeit nicht erfolgt, die Pfändung, Schätzung und Veräußerung zur Berichtigung hinreichender Fahrnisse des Ersatzpflichtigen, nach den über die Einbringung anderer Gerichtsgebühren bestehenden Vorschriften, vorzunehmen, und der eingebrachte Betrag an die Steuerkasse abzuführen.

§. 142.

Befindet sich das erkennende Gericht nicht in dem Bezirke, in welchem die Zahlung an die Steuerkasse zu leisten ist, so hat sich dasselbe wegen Einbringung der Kosten an das zuständige Gericht daselbst zu wenden, und letzteres nicht nur die Verständigung der Steuerkasse und des Schuldners zu besorgen, sondern im Falle der Letztere sich über die Berichtigung der Gebühren nicht in der gehörigen Zeit ausweiset, auch die Exekuzion zur Einbringung derselben vorzunehmen, ohne eine weitere Aufforderung des erkennenden Gerichtes abzuwarten. Die erfolgte Einbringung oder die Anstände, welche sich bei derselben ergeben, sind dem erkennenden Gerichte mitzutheilen, welches, wenn es die Kosten uneinbringlich findet, hievon das requirirte Gericht und die Staatsbuchhaltung zu verständigen hat.

§. 143.

Verzeichniß der eingebrachten Kosten.

Nach Ablauf eines jeden halben Jahres haben die Gerichte genaue Verzeichnisse der von ihnen sowohl in ihren eigenen Untersuchungen, als auf Ersuchen anderer Gerichte eingebrachten und an die Steuerkasse abgeführten Kosten des Strafverfahrens, der Staatsbuchhaltung des Kronlandes einzusenden.

In diesen Verzeichnissen ist der Name der zum Ersatze der Kosten Verurtheilten, das erkennende Gericht, das Datum des Urtheiles und der Betrag der Kosten, deren Rückersatz dem Verurtheilten darin auferlegt worden ist, ersichtlich zu machen.

§. 144.

Jeżeli jest rzeczą konieczną i dopuszczalną, ściągnąć koszta z majątku nieruchomego osoby na koszta skazanéj, sąd wyrokujący winien jest odpis wyroku prawomocnego i wykazu kosztów (§. 134.) przesłać prokuratoryi skarbowéj w celu czynienia dalszych kroków według przepisów prawa o exekucyi sądowéj.

§. 145.

Jak sądy zachować się mają względem władz zagranicznych, co do kosztów procesu karnego.

Jeżeli na wezwanie władz zagranicznych uskutecznione zostaną czynności urzędowe, połączone z kosztami, wówczas należy wraz z protokółami dochodzenia przesłać spis kosztów, i prosić o ich wynagrodzenie, jeżeli z szczegółowemi Państwami nie istnieją osobne umowy. Jeżeli Państwo obce wzbrania się tego, należy o tém uczynić relacyę Ministerstwu Sprawiedliwości w drodze sądu krajowego wyższego.

Co się tyczé obliczenia, wypłacania z pieniędzy zapasowych i wykazania tychże kosztów, tudzież odséłania do kasy podatkowéj nadesłanego od władzy zagranicznéj wynagrodzenia, należy zachować przepisy ustawy o procesie karnym i niniejszéj instrukcyi.

§. 146.

Jeżeli jaka władza zagraniczna żąda zwrotu kosztów za czynności urzędowe, które przedsiębrała na wezwanie sądu austryackiego w sprawach karnych, należy koszta te tak uważać, jak gdyby urosły były w sądzie krajowym, wyjąwszy szczegółowe umowy z Państwem obcém.

Jeżeli zaś co do ich ściągnienia zachodzą wątpliwości, należy uczynić relacyę sądowi krajowemu wyższemu, który według okoliczności przedłożyć winien rzecz Ministrowi Sprawiedliwości do dalszego rozporządzenia.

§. 147.

Koszta w przypadkach sądu doraźnego.

W przypadkach sądu doraźnego oddaną będzie przełożonemu sądu doraźnego stósowna kwota do dyspozycyi, z których pokrywać winien wydarzające się wydatki przy zachowaniu przepisów, niniejszém rozporządzeniem objętych.

§. 148.

Szczegołowe przepisy dla sądów powiatowych w przedmiocie kosztów postępowania karnego.

Podane w tym rozdziale przepisy zachowywać powinny także w ogólności sądy powiatowe co się tyczé kosztów procesu karnego w przypadku przestępstw.

Rachunek otrzymanych pieniędzy zapasowych może być powierzonym urzędnikowi podatkowemu, lub, gdzie to być nie może, urzędnikowi kancelaryjnemu, na którego się można spuścić.

§. 144.

Erscheint es nothwendig und zulässig, die Kosten aus dem unbeweglichen Vermögen des Ersatzpflichtigen einzubringen, so ist von dem erkennenden Gerichte eine Abschrift des rechtskräftigen Urtheils und des Kostenverzeichnisses (§. 134), der Finanz-Prokuratur zur weiteren Amtshandlung nach den gesetzlichen Bestimmungen über die gerichtliche Erekuzion mitzutheilen.

§. 145.

Benehmen der Gerichte gegen Behörden des Auslandes in Bezug auf die Kosten des Strafverfahrens.

Werden auf Ansuchen ausländischer Behörden Amtshandlungen vorgenommen, welche mit Kosten verbunden sind, so ist, in soweit mit einzelnen Staaten kein besonderes Uibereinkommen besteht, mit den gepflogeuen Erhebungen zugleich ein Verzeichniß der Kosten zu übersenden, und um deren Vergütung zu ersuchen. Wird dieselbe verweigert, so ist im Wege des Oberlandesgerichtes dem Justizministerium die Anzeige zu erstatten.

In Bezug auf die Berechnung, Auszahlung aus den Verlagsgeldern, Verzeichnung solcher Kosten und die Abfuhr der von der ausländischen Behörde geleisteten Vergütung an die Steuerkasse, sind die Vorschriften der Strafprozeß-Ordnung und der gegenwärtigen Instrukzion zu beobachten.

§. 146.

Wenn eine ausländische Behörde für Amtshandlungen, die von derselben auf Ersuchen eines österreichischen Gerichtes in Strafsachen vorgenommen wurden, einen Kostenersatz anspricht, so sind diese, den Fall eines besonderen Uibereinkommens mit dem auswärtigen Staate ausgenommen, gleich den bei einem inländischen Gerichte aufgelaufenen Kosten, zu behandeln.

Wenn jedoch gegen deren Eintreibung Bedenken obwalten, so ist dem Oberlandesgerichte Bericht zu erstatten, welches nach Umständen den Gegenstand dem Justizminister zur weiteren Verfügung vorzulegen hat.

§. 147.

Kosten in Standgerichtsfällen.

In Standgerichtsfällen wird dem Vorsteher des Standgerichtes ein angemessener Betrag zur Verfügung gestellt, wovon er die entfallenden Auslagen, unter Beobachtung der Vorschriften der gegenwärtigen Verordnung, zu bestreiten hat.

§. 148.

Besondere Vorschriften für die Bezirksgerichte in Bezug auf die Kosten des Strafverfahrens.

Die in diesem Hauptstücke gegebenen Vorschriften sind im Allgemeinen auch von den Bezirksgerichten, in Bezug auf die Kosten des Strafverfahrens in Uebertretungsfällen, zu beobachten.

Die Verrechnung der erhaltenen Verlagsgelder kann einem Steuerbeamten, oder wo dieses unthunlich ist, einem verläßlichen Kanzleibeamten übertragen werden.

Każdy kwit na uczynioną zapłatę z pieniędzy zapasowych powinien być wystawiony w sądach powiatowych, w których sądownictwo sprawuje osobny na to ustanowiony urzędnik, przez tegoż urzędnika, i widowany przez przełożonego powiatu.

Rozdział szósty.

Przepisy szczegółowe o porządku czynności sądów w procesie karnym.

§. 149.

Co do protokółu podawczego.

Strony, chcące ustnie wnosić doniesienia lub proźby, protokolista odesłać winien do przełożonego sądu. Doniesienia uczynione na piśmie należy niezwłocznie po zapisaniu do protokółu podawczego, a jeżeli w razie zbrodni podane zostały przez samegóż donosiciela, jeszcze w obecności jego przedłożyć przełożonemu sądu, ażeby ten mógł ocenić, czyli z donosicielem, co do doniesienia jego, natychmiast spisanym być powinien protokół.

§. 150.

W protokóle podawczym wolno tylko urzędnikom konceptowym sądu i prokuratoryi rządowéj, do czynności urzędowych udzielać wiadomości w sprawach karnych.

§. 151.

Podanie, wniesione oprócz godzin urzędowych, przyjąć powinien mimo tego protokolista, lub, jeżeli tenże nie znajduje się w sądzie, przełożony sądu, lub jego zastępca. Przepisane zapisanie takich podań do protokółu nastąpić winno w porządku dnia następującego.

§. 152.

Przy wyrażeniu przedmiotu w drugiéj rubryce protokółu podawczego, należy zawsze wymienić nazwisko obwinionego i poszkodowanego, jako téż występek, o który piérwszy jest obwiniony. Jeżeli sprawca lub poszkodowany nie jest wiadomy, wówczas protokolista winien ile możności wyrazić miejsce popełnionego występku i przedmiot takowego, np. rodzaj rzeczy skradzionych, lub inne znamiona określające dokładnie sprawę, o którą idzie.

§. 153.

Wniesione pieniądze lub inne przedmioty kosztowne należy po zapisaniu podania do Dziennika podawczego oddać przełożonemu sądu do dalszéj dyspozycyi (§. 103).

Jede Quittung über eine aus den Verlagsgeldern geleistete Zahlung muß bei Bezirksämtern, wo die Justizpflege durch einen dazu bestimten Beamten selbständig besorgt wird, von diesem ausgefertigt und von dem Bezirksvorstande vidirt sein.

Sechstes Hauptstück.

Besondere Bestimmungen hinsichtlich der Geschäftsordnung der Gerichte im Strafverfahren.

§. 149.

In Bezug auf das Einreichungsprotokoll.

Parteien, welche mündlich Anzeigen oder Gesuche anbringen wollen, sind von dem Einreichungsprotokollisten an den Vorsteher des Gerichtes zu verweisen. Schriftliche Anzeigen sind nach vollzogener Eintragung in das Einreichungsprotokoll ungesäumt, und wenn sie in Fällen, wo es sich um ein Verbrechen handelt, von dem Anzeiger selbst überreicht werden, noch während der Anwesenheit des Letzteren dem Gerichtsvorsteher vorzulegen, damit dieser beurtheilen könne, ob nicht der Anzeiger sogleich über seine Anzeige zu Protokoll zu vernehmen sei.

§. 150.

Bei dem Einreichungsprotokolle darf über strafgerichtliche Angelegenheiten nur den Konzeptsbeamten des Gerichtes und der Staatsanwaltschaft, zum Zwecke ihrer Amtshandlungen, Auskunft ertheilt werden.

§. 151.

Eingaben, welche außer den Amtsstunden einlangen oder überreicht werden, sind dessen ungeachtet von dem Einreichungsprotokollisten, oder wenn derselbe sich nicht im Gerichtshause befindet, von dem Gerichtsvorsteher oder dessen Stellvertreter zu übernehmen. Die ordnungsmäßige Eintragung solcher Eingaben ist am nächsten Tage vorzunehmen.

§. 152.

Bei der Bezeichnung des Gegenstandes in der zweiten Rubrik des Einreichungs-Protokolles, ist stets der Name des Beschuldigten und des Beschädigten, und die dem Ersteren zur Last gelegte strafbare Handlung anzuführen. Ist der Thäter oder der Beschädigte unbekannt, so hat der Einreichungsprotokollist nach Thunlichkeit den Ort der verübten That und den Gegenstand derselben, z. B. die Gattung der gestohlenen Sachen, oder andere kennbar bezeichnende Merkmale der Angelegenheit anzuführen, um welche es sich handelt.

§. 153.

Einlangende Gelder oder andere werthvolle Gegenstände sind nach erfolgter Eintragung der Eingabe in das Einreichungsprotokoll dem Gerichtsvorsteher zur weiteren Verfügung zu übergeben (§. 103).

Przedmioty innego rodzaju winien jest odebrać protokolista, jeżeli spis ich nie jest załączony, spisać takowe w porządku, i potwierdzić ich odebranie na duplikacie tegoż spisu. Jeżeli protokolista bez szkody w innych swych czynnościach nie może tego spisu sam wykonać, przełożony sądu powinien wyznaczyć do tego innego urzędnika, lub dozorcę więzień.

Zresztą należy postępować według przepisu objętego w §§. 53 i 102.

§. 154.

Oprócz podań pismiennych stron, aktów zaskarżenia podanych przez prokuratoryę rządową, odwołań do władz wyższych i osobnych podań na piśmie, tudzież oprócz doniesień o występkach ustnie do protokółu wniesionych, względem których jeszcze nie zostało wytoczoném śledztwo w sądzie, not i rozporządzeń władz innych, i relacyj uczynionych sądowi, nie wolno żadnego innego aktu, ani pisma sądowego zapisywać do protokółu podawczego, lecz wszelki akt wręczyć należy sędziemu prowadzącemu śledztwo, ażeby zapisanym został do dziennika śledztwa, i załączonym do aktów śledczych.

§. 155.

Mianowicie wzajemne zakomunikowanie aktów śledczych i pojedynczych aktów, mające się odbywać na mocy przepisów ustawy o procesie karnym i §§. 23 i 24 niniejszéj instrukcyi w krótkiéj drodze między sędziami śledczymi, referentami i prokuratorami, nie należy zaciągać do protokółu podawczego, lecz w tym względzie należy utrzymywać osobną księgę z potrzebnemi rubrykami do zanotowania dnia zakomunikowania, dnia, w którym zwrot nastąpił, oznaczenia sprawy karnéj, i liczbę protokółu aktu. Wszelki akt mający być zakomunikowanym, w taki sposób powinien być oddanym urzędnikowi, prowadzącemu tę księgę, ten zaś, po uskutecznioném zapisaniu, winien go przesłać temu, któremu ma być udzielonym.

§. 156.

Do rejestru utrzymywanego w protokóle podawczym należy każdą sprawę karną zapisać pod nazwiskiem obwinionego i poszkodowanego, lub jeżeli nie są wiadomi, pod innemi stósownemi wyrazami wrzędnemi, szczególniéj pod nazwiskiem miejsca i rodzaju występku np. trup dziecięcia znaleziony i t. d. w takim sposobie, żeby każdéj chwili z tąd dowiedzieć się można, czyli występek jaki już przyszedł do wiadomości sądu, czyli przeciw obwinionemu nie jest wytoczoném śledztwo już w innéj wiszącéj sprawie, lub czyli nie zachodzi związek innego rodzaju ze sprawą już wiszącą.

Że taki związek zachodzi, protokolista winien zanotować na podaniu.

Gegenstände anderer Art hat der Einreichungsprotokollist zu übernehmen, dieselben, wenn kein Verzeichniß beiliegt, gehörig zu verzeichnen, und den Empfang auf einem Duplikate des Verzeichnisses zu bestätigen. Kann der Einreichungsprotokollist diese Verzeichnung ohne Nachtheil für die übrigen Geschäfte nicht vornehmen, so hat der Gerichtsvorsteher einen anderen Beamten oder den Kerkermeister damit zu beauftragen.

Im Uebrigen ist nach der Vorschrift der §§. 53 und 102 vorzugehen.

§. 154.

Außer den schriftlichen Eingaben der Parteien, den von der Staatsanwaltschaft überreichten Anklageschriften, Berufungen und anderen abgesonderten schriftlichen Eingaben, den zu Protokoll gebrachten mündlichen Anzeigen strafbarer Handlungen, bezüglich welcher noch keine Untersuchung bei dem Gerichte anhängig ist, den Zuschriften und Erläßen anderer Behörden, und den an das Gericht erstatteten Berichten, darf kein Aktenstück oder gerichtlicher Aufsatz in das Einreichungsprotokoll eingetragen werden, sondern jedes Aktenstück ist dem Untersuchungsrichter zu übergeben, damit es in das Tagebuch über die Untersuchung eingetragen, und den Untersuchungsakten beigelegt werde.

§. 155.

Insbesondere sind die wechselseitigen Mittheilungen von Untersuchungsakten und einzelnen Aktenstücken, welche zwischen den Untersuchungsrichtern, Referenten und Staatsanwälten, nach den Bestimmungen der Strafprozeß-Ordnung und den §§. 23 und 24 der gegenwärtigen Instrukzion, im kurzen Wege zu geschehen haben, nicht in das Einreichungsprotokoll einzutragen, sondern es ist hierüber ein Vormerkbuch mit den nöthigen Rubriken für den Tag der Mittheilung, den Tag der erfolgten Zurückstellung, die Bezeichnung der Strafsache und die Geschäftszahl des Aktenstückes zu führen. Jeder Akt, welcher auf diese Art mitgetheilt werden soll, ist dem Beamten, welcher das Vormerkbuch zu führen hat, zu übergeben, und von diesem nach geschehener Eintragung an Denjenigen, an welchen die Mittheilung gerichtet ist, zu übersenden.

§. 156.

In das Register, welches über das Einreichungsprotokoll zu führen ist, muß jede Strafsache unter dem Namen des Beschuldigten und des Beschädigten, oder wenn dieselben unbekannt sind, unter anderen geeigneten Schlagwörtern, insbesondere unter dem Namen des Thatortes, der Gattung der strafbaren Handlung, oder des Gegenstandes, z. B. „Kindesleiche aufgefunden in u. s. w.", auf solche Art eingetragen werden, daß jederzeit daraus ersehen werden kann, ob eine strafbare Handlung bereits zur Kenntniß des Gerichtes gelangt sei, ob gegen einen Beschuldigten nicht schon in einer anderen anhängigen Untersuchung vorgegangen werde, oder irgend ein Zusammenhang anderer Art mit einer schon anhängigen Strafsache bestehe.

Den etwa obwaltenden Zusammenhang hat der Einreichungsprotokollist auf der Eingabe anzumerken.

§. 157.

Co do wyznaczania sędziów śledczych i referentów.

Sędzia śledczy i referent powinien być w trybunałach wyznaczony do każdéj sprawy karnéj z osobna; zaś do tych czynności które się odnoszą, do wewnętrznego porządku w domu sądu i więzień, do zaopatrywania i karności więźniów, do strażowania i personale dozorującego należy, ile możności wyznaczyć ogólnego referenta.

§. 158.

Co do wyrabiania referatów w sprawach karnych.

Przy wyrabianiu śledztw ukończonych i innych szczegółowych spraw, poddanych pod rozstrzygnienie sądu, należy w powszechności zachować przepisy ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa *). W pismiennych wyciągach z aktów śledczych (§. 192 i 193 ustawy o procesie karnym) referent winien w szczególności rodzaj uczynku, przyczyny podejrzenia i dowody przeciw obwinionemu walczące, okoliczności służące do jego usprawiedliwienia lub uniewinienia, tudzież osobiste jego stosunki przedstawić z ścisłą bezstronnością, dokładnością i jasnością, i w takim porządku, który odpowiada najlepiéj naturze przypadku.

Jeżeli jest więcéj obwinionych, powyższe przedstawienie powinno być względnie każdego pojedynczego ułożone zosobna o tyle, o ile to wydaje się potrzebném do łatwiejszego i pewniejszego pojęcia tego, o co jest obwinionym. Akta, na które się w wyciągu powołuje, należy w nim naznaczyć liczbami dziennika, zaś zeznania świadków i obwinionych oprócz tego liczbą pytania, pod którą się znajdują w protokóle śledztwa (§. 184 ustawy o procesie karnym).

§. 159.

Co do postępowania sądu przy rozprawach końcowych.

Przy rozprawach końcowych sędziowie zgromadzeni winni są zwracać swoję uwagę niepodzielnie na przedmiot rozprawy, w ciągu onejże nie przedsiębrać żadnych innych czynności, unikać wszelkich niepotrzebnych przezywań, i w obejściu swojém zachować przyzwoitą powagę.

§. 160.

Co do porządku przy naradzie.

Przy naradzie w sprawach karnych należy w ogólności zachować przepisy, objęte w §§. 159—167 ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. Nr. 81 Dziennika Praw Państwa*).

W przypadkach, w których przybranie prokuratora na miejsce, tenże słuchanym być powinien z wnioskami swojemi bezpośrednio po przedstawieniu czynu ze strony referenta (§. 193 ustawy o procesie karnym).

*) Dziennik rządowy, rok 1853, Oddź. I., cz. XXII, Nr. 104.

§. 157.

Der Untersuchungsrichter und Referent ist bei den Gerichtshöfen für jede einzelne Strafsache insbesondere zu bestimmen, für diejenigen Geschäfte dagegen, welche auf die innere Ordnung im Gerichts- und Gefangenhause, auf die Verpflegung und Zucht der Gefangenen, die Bewachung und das Aufsichtspersonale Beziehung haben, ist, soweit es thunlich erscheint, ein allgemeiner Referent zu benennen.

In Bezug auf die Benennung der Untersuchungsrichter und der Referenten.

§. 158.

Bei der Bearbeitung geschlossener Untersuchungen, und anderer, der Entscheidung des Gerichtshofes unterliegenden Geschäftsstücke sind im Allgemeinen die Bestimmungen des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes*) zu beobachten. In den schriftlichen Auszügen über Untersuchungen (§§. 192 und 193 der Strafprozeß-Ordnung) hat der Referent insbesondere die Beschaffenheit der That, die gegen den Beschuldigten vorhandenen Verdachtsgründe und Beweismittel, die zu seiner Rechtfertigung oder Entschuldigung dienlichen Umstände und die persönlichen Verhältnisse desselben, mit strengster Unpartheilichkeit, Richtigkeit und Klarheit, und in derjenigen Ordnung darzustellen, welche der Beschaffenheit des Falles am meisten entspricht.

In Bezug auf die Bearbeitung der Referate in Strafsachen.

Sind der Beschuldigten mehrere, so ist diese Darstellung hinsichtlich eines jeden Einzelnen in soweit abgesondert zu verfassen, als es zur leichteren und richtigen Auffassung dessen, was jedem der Beschuldigten zur Last fällt, erforderlich erscheint. Die Aktenstücke, auf welche sich in dem Auszuge zu beziehen ist, sind in demselben mit den Zahlen des Tagebuches, Aussagen der Zeugen und Beschuldigten überdieß auch mit der Zahl der Frage, unter welcher sie in dem Verhörsprotokolle vorkommen (§. 184 der Strafprozeß-Ordnung), zu bezeichnen.

§. 159.

Bei Schlußverhandlungen haben die versammelten Richter ihre Aufmerksamkeit ungetheilt auf den Gegenstand der Verhandlung zu richten, während derselben keine anderen Geschäfte vorzunehmen, jede unnöthige Unterbrechung zu vermeiden, und in ihrem Benehmen den erforderlichen Anstand zu beobachten.

In Bezug auf das Verhalten des Gerichtes bei Schlußverhandlungen.

§. 160.

Bei der Berathschlagung über strafgerichtliche Angelegenheiten sind im Allgemeinen die Vorschriften der §§. 159—167 des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes*) zu beobachten.

In Bezug auf den Vorgang bei der Berathschlagung.

In denjenigen Fällen, in welchen die Beiziehung des Staatsanwaltes stattfindet, ist derselbe unmittelbar nach der thatsächlichen Darstellung des Referenten mit seinen Anträgen zu hören (§. 193 der Strafprozeß-Ordnung).

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

Przy naradzie, mającéj miejsce w ciągu rozprawy końcowéj nad wydarzającemi się kwestyami incydentalnemi, tudzież po ukończonéj rozprawie końcowéj nad wyrokiem wydać się mającym, przełożony powinien wezwać głosujących, zacząwszy od najstarszego radcy podług rangi, ażeby zdanie swoje objawili, i po zapadłéj uchwale winien wyznaczyć, który z pomiędzy zgromadzonych sędziów ułoży wyrok wraz z powodami osądzenia, i inne uchwalone wystósowania.

Prezydujący winien przytém zachować §. 134 ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. N. 81 Dziennika Praw Państwa *), i czuwać nad tém, żeby wystósowania doręczone były w przeciągu terminu prawem wyznaczonego (§. 292 ustawy o postępowaniu karném).

§ 161.

Co do protokółu narady.

Protokoł narady, przepisany w §. 194 ustawy o procesie karnym, dołączonym być powinien na arkuszu referenta po wniosku referenta, lub jeżeli miejsce nie wystarczy, na osobnych napół zgiętych arkuszach.

W tym należy, po wyrażeniu dnia narady i obecnych, z odniesieniem się do przedłożonych już wniosków prokuratora (§. 192 ustawy o procesie karnym), i referenta, przedstawić jasno i dokładnie, najpiérwéj zmiany wniosków, i nowo przywiedzione powody, przedstawione przez tychże wnioskujących przy zaczęciu narady, następnie zdania wszystkich pojedynczych głosujących, wraz z powodami, do poparcia tychże samych wniosków dodanemi, lub przywiedzionemi do utwierdzenia zdań odmiennych, jednakże bez powtarzania i niepotrzebnéj rozwlekłości, nakoniec powziętą uchwałę wraz z wyrażeniem, jak większość głosów policzona została; tudzież uczynić wzmiankę, odnosząc się do popiérania zdań szczegółowych, które powody sądzenia z pomiędzy przytoczonych przez większość głosów przyjęte zostały.

§. 162.

W protokóle narady nad każdą rozprawą końcową (§. 257 ustawy o procesie karnym) należy po wyrażeniu dnia narady i obecnych, wyszczególnić najpiérwéj kwestye incydentalne, już rozstrzygnięte przez sąd w ciągu rozprawy końcowéj, (§§. 227, 230 i inne ustawy o processie karnym) w tym porządku, w jakim przychodziły, odnosząc się do wniosków stron, zamieszczonych w protokóle rozprawy końcowéj, a przy każdéj kwestyi oraz zdania objawione w tym przedmiocie, jako téż uchwałę zapadłą. Następnie należy przedstawić naradę i głosowanie nad głównym przedmiotem rozprawy wraz z zapadłą uchwałą w spo-

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1853, Oddz. I. Cz. XXII., N. 104.

Bei der Berathung, welche während einer Schlußverhandlung über vorgekommene Zwischenfragen, und nach geendigter Schlußverhandlung über die zu fällende Entscheidung stattfindet, hat der Vorsitzende die Stimmführer, von dem ältesten Rathe angefangen, nach ihrem Range zur Aeußerung ihrer Meinung aufzufordern, und nach erfolgter Schlußfassung zu bestimmen, welcher der versammelten Richter das Erkenntniß nebst den Entscheidungsgründen und die übrigen etwa beschlossenen Ausfertigungen zu verfassen habe.

Der Vorsitzende hat hiebei den §. 134 des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *), zu beobachten, und darüber zu wachen, daß die Ausfertigungen innerhalb der gesetzlichen Frist zugestellt werden (§. 292 der Strafprozeß-Ordnung.

§. 161.

In Bezug auf das Berathungsprotokoll.

Das im §. 194 der Strafprozeß-Ordnung vorgeschriebene Berathungsprotokoll, ist auf dem Referatsbogen, nach dem Aufsatze des Referenten, oder wenn der Raum nicht hinreicht, auf besonderen halbgebrochenen Bogen beizufügen.

Hiebei sind nach Anführung des Tages der Berathung und der Gegenwärtigen, mit Hinweisung auf die bereits vorliegenden Anträge des Staatsanwaltes (§. 192 der Strafprozeß-Ordnung) und des Referenten, zuerst die von diesen Antragstellern bei Beginn der Berathung allenfalls vorgenommenen Aenderungen ihrer Anträge und neu angeführten Gründe, und hierauf die Meinungen aller einzelnen Stimmführer, sammt den von denselben zur Unterstützung der nämlichen Anträge etwa beigefügten, oder für ihre abweichenden Ansichten geltend gemachten Gründen, jedoch ohne Wiederholung und ohne unnütze Weitläufigkeit, endlich der gefaßte Beschluß mit der Angabe, wie die Mehrheit der Stimmen berechnet wurde, klar und bestimmt darzustellen, und mit Hinweisung auf die Begründung der einzelnen Meinungen zu bemerken, welche der angeführten Entscheidungsgründe von der Mehrheit der Stimmen angenommen worden sind.

§. 162.

In dem Berathungsprotokolle über jede Schlußverhandlung (§. 257 der Strafprozeß-Ordnung) sind nach Anführung des Tages der Berathung und der Gegenwärtigen, zuerst die im Laufe der Verhandlung von dem Gerichtshofe etwa entschiedenen Zwischenfragen (§. 227, 230 u. a. der Strafprozeß-Odnung) in der Ordnung, in welcher sie vorgekommen sind, mit Beziehung auf die in dem Protokolle über die Schlußverhandlung darüber enthaltenen Anträge der Parteien aufzunehmen, und bei jeder Frage sogleich die über dieselbe abgegebenen Meinungen nebst dem gefaßten Beschlusse anzuführen. Hierauf ist die über den Hauptgegenstand der Verhandlung gepflo-

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

sobie w §. 161 wyszczególnionym, a w końcu uczynić wzmiankę, któremu z głosujących polecone zostało wystósowanie wyroku wraz z powodami sądzenia (§. 160).

§. 163.

W protokółach narady, odbytéj w posiedzeniach peryodycznych, przepisanych na mocy §. 63 ustawy o procesie karnym, należy w krótkości oznaczyć te śledztwa, o których sędziowie śledczy ustnie złożyli sprawę, bez wniesienia wniosku z ich strony, lub ze strony innego z obecnych, nie wpuszczając się w przedstawienie treści sprawozdania. Jeżeli zaś albo sędzia śledczy, albo prokurator uczyni wniosek, lub jeżeli w ogólności trybunał poweźmie uchwałę, natenczas winien jest prowadzący pióro na koncepcie wystósowania, lub jeżeli nie uchwalono osobnego wystósowania, na osobnym arkuszu wyrazić uczyniony wniosek, i naradę nad nim odbytą, jako téż uchwałę w téj mierze powziętą, w sposobie wyrażonym w §. 161.

§. 164.

Wszelkie protokóły narad sądów piérwszéj instancyi, odnoszących się do śledztw szczegółowych (§§. 161, 162, 163), należy załączyć do aktów śledczych, i uczynić o nich wzmiankę w dzienniku. Zresztą, co się tyczy protokułów posiedzeń i zapisywania w nich spraw szczegółowych, przedstawionych na posiedzeniu, należy zachować przepisy ogólne.

§. 165.

do wystó-
ania orze-
i uchwał
sprawach
arnych.

Przy wystósowaniu powodów sądzenia do orzeczeń karnych i innych uchwał, które stósownie do ustawy o procesie karnym stronom wydane być mają, sądy karne winny są zawsze mieć wzgląd na bezpieczeństwo, obyczajność i przyzwoitość publiczną, a zatém, szczególniéj w przypadkach, w których idzie o osądzenie wyrażeń obwinionego uwłaczających, obrażających, nieobyczajnych lub nieprzyzwoitych, lub uczynków, których bliższa znajomość mogłaby się stać niebezpieczną dla względów publicznych, należy o tém w powodach sądzenia uczynić wzmiankę tylko w ogólnych wyrazach, które do uzasadnienia orzeczenia sądowego niezbędnie wydają się potrzebnemi.

Jeżeli idzie o wystósowanie orzeczeń sądów karnych przeciw kilku osobom, obwinionym o ten sam występek (spólnikom występku), a zupełne wystósowanie orzeczenia, wydanego przeciw wszystkim, do każdego szczególnego spólnika, z powodów publicznych niestósownem się wydaje, wówczas należy ze spólnego orzeczenia wypisać tylko tę część, która go obchodzi, jednakże w takim sposobie, że z tego wyciągu można dokładnie wyrozumieć treść orzeczenia, o które mu idzie, jako téż powody, na których takowe względnie niego polega.

gene Berathung und Abstimmung nebst dem gefaßten Beschluße, auf die im §. 161 bezeichnete Weise darzustellen, endlich am Schluße anzumerken, welchem der Stimmführer die Abfassung des Urtheiles sammt Entscheidungsgründen übertragen wurde (§. 160).

§. 163.

In den Berathungsprotokollen über die nach §. 63 der Strafprozeß-Ordnung abzuhaltenden periodischen Sitzungen sind die Untersuchungen, über welche die Untersuchungsrichter mündlichen Vortrag erstattet haben, ohne daß jedoch von ihnen oder einem der übrigen Anwesenden ein Antrag gestellt worden wäre, kurz zu bezeichnen, ohne sich in eine Darstellung des Inhaltes des Vortrages einzulassen. Wird von dem Untersuchungsrichter oder dem Staatsanwalte ein Antrag gestellt, oder überhaupt von dem Gerichtshofe ein Beschluß gefaßt, so hat der Schriftführer auf dem Konzepte der Ausfertigung, und wenn keine besondere Ausfertigung beschlossen worden ist, auf einem abgesonderten Bogen den gestellten Antrag und die darüber gepflogene Berathung nebst dem gefaßten Beschlusse, auf die im §. 161 bezeichnete Weise anzuführen.

§. 164.

Alle Protokolle über die Berathungen der Gerichte erster Instanz, welche sich auf einzelne Untersuchungen beziehen (§§. 161, 162, 163), sind den Untersuchungsakten beizulegen und in dem Tagebuche anzuführen. Im Uebrigen sind in Beziehung auf die Sitzungsprotokolle und die Verzeichnung der in der Sitzung vorgetragenen Geschäftsstücke in denselben, die allgemeinen Vorschriften zu beobachten.

§. 165.

In Beziehung auf die Ausfertigung strafgerichtlicher Erkenntnisse und Beschlüsse.

Bei der Ausfertigung der Entscheidungsgründe zu strafgerichtlichen Erkenntnissen und anderen Beschlüssen, welche nach Vorschrift der Strafprozeß-Ordnung an Parteien hinauszugeben sind, haben die Strafgerichte stets die Rücksichten der öffentlichen Sicherheit, Sittlichkeit und Schicklichkeit zu beobachten, und daher insbesondere in Fällen, wo es sich um die Beurtheilung unehrerbietiger, beleidigender, unsittlicher oder unschicklicher Aeußerungen eines Beschuldigten, oder von Thatsachen handelt, deren nähere Bekanntwerdung öffentlichen Rücksichten gefährlich werden könnte, hiervon in den Entscheidungsgründen nur in jenen allgemeinen Ausdrücken Andeutung zu machen, welche zur Begründung des richterlichen Erkenntnisses unumgänglich nöthig erscheinen.

Handelt es sich um die Ausfertigung strafgerichtlicher Erkenntnisse gegen mehrere der nämlichen strafbaren Handlung mitbeschuldigte Personen (Komplizitäten), so ist in jenen Fällen, wo die vollständige Ausfertigung des wider Alle ergangenen Erkenntnisses an jeden einzelnen Betheiligten, aus öffentlichen Rücksichten bedenklich erscheint, für jeden derselben aus dem gemeinschaftlichen Erkenntnisse nur derjenige Theil, der ihn angeht, jedoch in solcher Weise auszufertigen, daß aus diesem Auszuge sowohl der Inhalt des ihn betreffenden Erkenntnisses, als auch die Gründe, worauf dasselbe in Beziehung auf ihn beruht, vollständig ersichtlich sind.

§. 166.

Przepis objęty w §. 206 ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. N. 81 Dziennika Praw Państwa *), iż koncepta wystósowań sądowych przedłożone być powinny prezydującemu, i że bez dołożonego jego zatwierdzenia nic wystósowaném być nie może, należy przestrzegać w trybunałach co do wszystkich wystósowań, sporządzonych w skutku uchwał sądowych (§. 10), w sądach śledczych zaś co do wszystkich wystósowań, do których na mocy §. 11 potrzebném jest pozwolenie przełożonego oddziału czynności sądowych.

Obowiązkiem ekspedytora jest, wszelkie przysłane mu akta w sprawach karnych przed wszystkiemi innemi wystósować, i doręczyć rozkazać.

Koncepta wystósowań, i te podania i inne akta, które stósownie do rozporządzenia sądu nie będą doręczone stronie, ani też przesłane do innéj władzy, powinny być oddane referentowi lub sędziemu prowadzącemu śledztwo, jeżeli takowe jeszcze nie jest zakończoném, według tego, czy dziennik wraz z aktami śledztwa znajdują się u jednego lub u drugiego, jeżeli zaś postępowanie już jest ukończoném, i akta śledcze znajdują się w zachowaniu registratury, do registratury oddać należy.

§. 167.

Co do zachowania aktów karnych w registraturze.

Akta karne powinny być zachowane w registraturze osobno od aktów cywilnych, według następujących głównych oddziałów:

A. Doniesienia, które bez wprowadzenia śledztwa ustępnego odrzucone, lub innym władzom ustąpione zostały.

B. Sprawy karne, w których wywiedzioną została istota czynu, lecz nie wytoczoném zostało śledztwo szczegółowe.

C. Sprawy karne, w których prowadzonem było śledztwo szczegółowe przeciw pewnym osobom.

D. Nadesłane od innych sądów listy gończe, opisy osób, wiadomości o znalezionych znamionach lub przedmiotach występków, czynności urzędowe na wezwanie innych władz uskutecznione i t. p.

E. Zaopatrywanie, zatrudnienie i lekarska pomoc dla więźniów, czynności duchowne, i nabożeństwo w domu więzień, straż wojskowa i transporta.

Protokóły tyczące się ukarania więźniów w drodze dyscyplinarnéj należy załączyć do aktów śledczych, do których należą.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1853, Oddz. I Cz. XXII. N. 104.

§. 166.

Die im §. 206 des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes *), enthaltene Bestimmung, daß die Konzepte der gerichtlichen Ausfertigungen dem Vorsitzenden vorzulegen sind, und daß ohne die beigesetzte Genehmigung desselben nichts ausgefertiget werden darf, ist bei den Gerichtshöfen hinsichtlich aller, in Folge gerichtlicher Beschlüsse verfaßten Ausfertigungen (§. 10), bei den Untersuchungsrichtern aber hinsichtlich aller Ausfertigungen zu befolgen, zu welchen nach §. 11 die Genehmigung des Vorstehers der gerichtlichen Geschäftsführung erfordert wird.

Dem Expeditor liegt ob, die an ihn gelangenden Geschäftsstücke in Strafsachen vor allen übrigen ausfertigen und zustellen zu lassen.

Die Konzepte der Ausfertigungen und diejenigen Eingaben und anderen Akten, welche nicht nach der Anordnung des Gerichtes einer Partei zugestellt, oder an eine andere Behörde übersendet werden sollen, sind, wenn die Untersuchung noch nicht beendiget ist, dem Untersuchungsrichter oder dem Referenten, je nachdem das Tagebuch sammt den Verhandlungsakten sich bei dem Einen oder dem Anderen befindet, zur Hinterlegung bei demselben, wenn aber das Verfahren bereits beendigt ist, und die Untersuchungsakten sich in der Verwahrung der Registratur befinden, der letzteren zu übergeben.

§. 167.

In Bezug auf die Aufbewahrung der strafgerichtlichen Akten in der Registratur.

Die strafgerichtlichen Akten sind abgesondert von den zivilgerichtlichen, nach folgenden Hauptabtheilungen in der Registratur zu verwahren:

A. Anzeigen, welche ohne Einleitung einer Voruntersuchung verworfen, oder an andere Behörden abgetreten worden sind.

B. Strafsachen, in welchen der Thatbestand erhoben, jedoch keine Spezial-Untersuchung eingeleitet worden ist.

C. Strafsachen, in welchen eine Spezial-Untersuchung gegen bestimmte Personen gepflogen worden ist.

D. Von anderen Gerichten eingegangene Steckbriefe, Personsbeschreibungen, Nachrichten über vorgefundene Merkmale oder Gegenstände strafbarer Handlungen, auf Ersuchen anderer Behörden vorgenommene Amtshandlungen u. dgl.

E. Verpflegung, Beschäftigung und ärztliche Behandlung der Gefangenen, Seelsorge und Gottesdienst im Gefangenhause, Militärbewachung und Transporte.

Die Protokolle über die Bestrafung von Verhafteten im Disziplinarwege sind den Untersuchungsakten beizulegen, zu welchen sie gehören.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

Rzeczy służbowe urzędników i sług, jakkolwiek przeznaczonych tylko do czynności karnych, wykazy i tabele peryodyczne, protokóły przy rewizyi domu więzień i urzędu depozytowego spisane, tudzież rozprawy tyczące się potrzeb sądu i domu więzień, zachowane być powinny w oddziale II registratury ogólnéj.

Jednakże przy większych trybunałach piérwszéj instancyi, przełożony sądu może według zdania swego kazać urządzić w registraturze karnéj osobne oddziały na dopiéro co wspomnione przedmioty.

§. 168.

Akta każdéj sprawy karnéj, należącéj do oddziałów *A. B* i *C.* a zpomiędzy aktów, należących do oddziałów *D.* i *E.*, powinny być wszelkie rozprawy, tyczące się tego samego przedmiotu, ułożone w jednéj związce aktów, (§. 223 i t. d. ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. N. 81 Dziennika Praw Państwa *). Jeżeli treść aktu odnosi się do kilku oddziałów lub związek aktów, należy takowy zachować w tym oddziale lub w téj związce, do któréj szczególniéj się stósuje, w innych zaś wymienić na osobnym arkuszu tamże ułożonym miejsce, gdzie jest zachowanym, z krótkim wyrażeniem treści onegoż.

§. 169.

Rejestra do poszukiwania aktów karnych należy urządzić w każdym trybunale według wzorów, w N. XVII przepisanych.

W rejestrze N. I powinny być wykazane wszelkie osoby, oddane pod śledztwo, lub obwinione o zbrodnię lub wykroczenie, bądź że śledztwo wisi w samymże trybunale, bądź że tam uskuteczniona została tylko czynność urzędowa do śledztwa się odnosząca, a to nietylko podług nazwiska prawdziwego, ale téż i przez nich przyjętego, lub im przez innych nadanego nazwiska fałszywego w takim sposobie, żeby przynajmniéj na jedném miejscu wszystkie szczegóły dokładnie były zamieszczone we wszystkich rubrykach, a zaś żeby przy innych słowach do poszukiwania służących na nie się odwołać.

Jeżeli nie ma osoby pewnéj, posądzonéj o występek, należy rozprawę zamieścić do rejestru N. 2 według słów odpowiednich do poszukiwania służących, i przytém zważać na to, żeby przy takich miejscach, które są mniéj znane, lub które mogą być łatwo zamieniane z innemi, wyszczególnić także kraj koronny i obwód. Przedmiot aktów należy w rejestrach wyrazić wprawdzie w krótkości, jednakże w takim sposobie, żeby każdy akt, do użytku urzędowego służący, z łatwością tamże mógł być odszukanym.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1853, Oddział I. Cz. XXII. N. 104.

Dienstsachen der, wenngleich nur für strafgerichtliche Verrichtungen bestimmten Beamten und Diener, die periodischen Ausweise und Tabellen, die Protokolle über Untersuchungen des Gefangenhauses und des Depositenamtes und die Verhandlungen über den Bedarf des Gerichtes und Gefangenhauses, sind in der II. Abtheilung der allgemeinen Registratur aufzubewahren.

Es ist jedoch bei größeren Gerichtshöfen erster Instanz dem Ermessen des Gerichtsvorstehers überlassen, für die zuletzt erwähnten Angelegenheiten eigene Abtheilungen in der strafgerichtlichen Registratur anzulegen.

§. 168.

Die Aktenstücke über jede der, in die Abtheilungen A, B und C gehörigen Strafsachen, und unter den Akten, welche in die Abtheilungen D und E gehören, alle Verhandlungen, welche den nämlichen Gegenstand betreffen, sind in einen eigenen Aktenbund zu legen (§. 223 u. f. des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes*). Bezieht sich der Inhalt eines Aktenstückes auf mehrere Abtheilungen oder Aktenbünde, so ist dasselbe in derjenigen Abtheilung, wohin es vorzugsweise gehört, zu verwahren, in den übrigen aber der Ort, wo es verwahrt wird, mit einer kurzen Andeutung des Inhaltes auf Einlagsbogen ersichtlich zu machen.

§. 169.

Die Nachschlageregister über die strafgerichtlichen Akten jedes Gerichtshofes sind nach den in Nr. XVII vorgezeichneten Formularien einzurichten.

In dem Register Nr. 1 müssen alle in Untersuchung gezogenen, oder eines Verbrechens oder Vergehens beschuldigten Personen, die Untersuchung mag bei dem Gerichtshofe selbst anhängig, oder daselbst nur eine sich darauf beziehende Amtshandlung vorgenommen worden sein, sowohl nach den wahren, als auch den von ihnen selbst angenommenen, oder ihnen von anderen beigelegten falschen Namen, auf solche Art erscheinen, daß wenigstens an einer Stelle die vollständige Eintragung in allen Rubriken enthalten ist, bei den übrigen Schlagwörtern aber hierauf verwiesen wird.

Ist keine bestimmte Person der strafbaren Handlung beschuldigt, so ist die Verhandlung in das Register Nr. 2 nach den geeigneten Schlagwörtern einzutragen, und hiebei darauf zu achten, daß bei Ortschaften, die weniger bekannt sind, oder mit anderen gleichen Namens verwechselt werden könnten, das Kronland und der Kreis benannt werde. Der Gegenstand der Akten ist in den Registern zwar kurz, aber doch so anzugeben, daß jedes zum Amtsgebrauche erforderliche Aktenstück darin leicht aufgefunden werden kann.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

Rejestra mogą obejmować lat kilka, a gdy wzrosną do miernego tomu, należy je oprawić.

§. 170.

Urzędnicy sądowi i prokuratorya rządowa mogą przeglądać, i podnosić z registratury akta przy zachowaniu ograniczeń, przepisanych w §. 235 ustawy z dnia 3 Maja 1853 r. N. 81 Dziennika Praw Państwa *).

Innym władzom mogą być udzielane wiadomości lub akta tylko w drodze urzędowéj.

Urzędnikowi registratury nie wolno pod karą złożenia z urzędu stronom ani udzielać wiadomości, ani pozwalać przeglądać akta, ani takowe w oryginale, ani téż w odpisie wydawać, nie będąc do tego upoważnionym ze sądu.

§. 171.

Przełożony sądu może takie akta, na których zachowanie w tajemnicy z ważnych powodów mu szczególniéj zależy, pod swoją pieczęcią, lub w szafie zachowywać, do któréj sam tylko klucz ma.

§. 172.

W sądach powiatowych należy utrzymywać tylko jeden rejestr registratury według wzoru N. XVIII, który oraz zastępować będzie miejsce rejestru nad protokółem podawczym. Przepisów §§. 170 i 171 należy także przestrzegać w sądach powiatowych.

Baron **Krauss** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1853, Oddział I. Cz. XXII, N. 104.

Die Register können mehrere Jahrgänge in sich begreifen, und sind, wenn sie zu einem mäßigen Bande angewachsen sind, einzubinden.

§. 170.

Die Einsicht und Erhebung strafgerichtlicher Akten aus der Registratur ist den Beamten des Gerichtes und der Staatsanwaltschaft, unter der im §. 235 des Gesetzes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 des Reichs-Gesetzblattes*), festgesetzten Beschränkung gestattet.

Die Mittheilung von Auskünften oder Akten an andere Behörden darf nur im ämtlichen Wege erfolgen.

Parteien darf der Registratursbeamte bei Dienstesentlassung weder Auskünfte ertheilen, noch die Einsicht gestatten, oder Akten in Urschrift oder Abschrift ausfolgen, ohne hiezu von dem Gerichte ermächtiget zu seyn.

§. 171.

Der Gerichts-Vorsteher kann Verhandlungen, an deren Geheimhaltung aus wichtigen Gründen besonders gelegen ist, unter seinem Siegel oder in einem Schranke, wozu er allein den Schlüssel hat, in der Registratur aufbewahren lassen.

§. 172.

Bei den Bezirksgerichten ist nur ein Registratursregister nach dem Formulare Nr. **XVIII** zu führen, welches zugleich auch die Stelle eines Registers über das Einreichungsprotokoll vertritt. Die Vorschriften der §§. 170 und 171 sind auch bei Bezirksgerichten zu beobachten.

Krauß m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, erste Abtheilung, XXII. Stück, Nr. 104.

T r e ś ć.

Rozdział pierwszy.

Rozdział drugi.

Rozdział trzeci.

Rozdział czwarty.

Rozdział piąty.

Rozdział szósty.

Inhalt.

Formularz nr. I. do §. 6.

Formularz regestru głównego prowadzić się mającego w trybunałach pierwszéj instancyi w przedmiocie doniesień.

Od roku 18 — aż do 18 —

Liczba bieżąca	Dzień zrobionego doniesienia, liczba protokołu podawczego, nazwisko sędzi śledczego	Nazwa czynn karygodnego (występku)	Nazwisko obwinionego	Nazwisko poszkodowanego	Obwinieni znajdują się w tymczasowém przytrzymaniu od	Obwinieni znajdują się w więzieniu śledczém od	Dzień i sposób załatwienia sprawy karnéj	Uwaga.
1	2. Stycznia 18.... Nr. Radca N. N.	Rabunek	Hauer Franciszek	Weiner Karol	—	4. Stycznia 18....	Wyrok karny z dnia 15. Kwietnia 18. .	

Formulare Nr. I, zu §. 6.

Formulare des bei Gerichtshöfen erster Instanz zu führenden Hauptregisters über die Anzeigen.

Vom Jahre 18— bis 18—

Fortlaufende Zahl	Tag der eingelangten Anzeige, Zahl des Einreichungs-Protokolles, Name des Untersuchungsrichters	Benennung der strafbaren Handlung	Name des Beschuldigten	Name des Beschädigten	Die Beschuldigten sind in vorläufiger Verwahrung seit	Die Beschuldigten sind in Untersuchungshaft seit	Tag und Art der Erledigung der Strafsache	Anmerkung
1	2. Jänner 18.... Nr. Rath N. N.	Raub	Hauer, Franz	Weiner, Karl	—	4. Jänner 18....	Strafurtheil vom 15. April 18....	

Formularz N. II. do §. 9.

Formularz miesięcznych czynności, przez sądy śledcze przedkładać się mających, stósownie do §. 62 regulaminu procesu karnego.

1.	2.	3.	4.	5.		6.		7.	8.	9.
Liczba bieżąca	Nazwisko sędzi śledczego	Nazwisko obwinionego	Nazwa czynu karygodnego	Dzień		Dzień wzięcia obwinionego		Dni inkwizycyi, przedsiębranych z obwinionym w ciągu miesiąca	Stan sprawy karnéj w końcu miesiąca i przyczyna, dla któréj śledztwo nie zostało ukończoném, albo wyszczególnienie dnia, w którym sprawa karna przedłożoną została trybunałowi do ostatecznego załatwienia	Uwaga.
				podania doniesienia	zaprowadzenia śledztwa specyalnego	tymczasowo do aresztu	do więzienia śledczego			

Uwaga. Sprawy karne wciągnione być winny do tabeli w porządku chronologicznym. Numer bieżący, w piérwszéj kolumnie zawarty, nieprzerwanie ma być prowadzony przez rok cały.

W sprawach karnych, do tabeli już wciągnionych, dostatecznèm jest, odnieść się w tablicy późniéjszéj co się tyczy rubryki 4, 5 i 6 do tablicy poprzedniéj, i zanotować tylko zmiany, jeżeli jakie zachodzą.

W spólnictwie występku wyrazić można w późniejszéj tablicy tylko nazwisko jednego z obwinionych w rubryce 3.

Sprawy karne, w których sąd śledczy dla braku istoty zbrodni lub wykroczenia, albo dla nieważności powodów przedłożył relacyę trybunałowi do rozstrzygnienia; tudzież sprawy karne, w których sąd śledczy zamknął śledztwo wedle §§. 190 i 191 procedury karnéj, i przesłał je trybunałowi, uważane być winny w sądzie śledczym za ukończone i nie mają już być przyjmowane do tablicy miesiąca następnego. Jeżeli jednak trybunał zarządzi rozpoczęcie postępowania śledczego w przedmiocie relacyi takowéj, lub w celu uzupełnienia śledztwa przez sąd śledczy zamkniętego, wówczas sprawa karna wedle dnia piérwotnego doniesienia wporządkowaną być winna między sprawy karne jeszcze wiszące.

Formulare Nr. II., zu §. 9.

Formulare der von den Untersuchungsgerichten, nach §. 62 der Strafprozeß-Ordnung, zu überreichenden monatlichen Geschäftsübersichten.

1.	2.	3.	4.	5.		6.		7.	8.	9.
Fortlaufende Zahl	Name des Untersuchungsrichters	Name des Beschuldigten	Benennung der strafbaren Handlung	Tag		Tag der Uibernahme des Beschuldigten in		Tage der mit dem Beschuldigten im Laufe des Monates aufgenommenen Verhöre	Lage der Strafsache am Ende des Monates und Ursache der noch nicht erfolgten Beendigung der Untersuchung, oder Angabe des Tages, an welchem die Strafsache zur definitiven Erledigung dem Gerichtshofe vorgelegt worden ist	Anmerkung
				der überreichten Anzeige	der eingeleiteten Spezial-Untersuchung	einstweilige Verwahrung	die Untersuchungshaft			

Anmerkung. Die Strafsachen sind in chronologischer Ordnung in die Tabelle einzutragen. Die in der ersten Kolumne enthaltene fortlaufende Nummer ist durch das ganze Jahr ununterbrochen fortzuführen.

Bei Strafsachen, welche bereits in einer Tabelle eingetragen sind, genügt es, sich in einer späteren Tabelle bezüglich der 4., 5. und 6. Rubrik auf die frühere Tabelle zu beziehen, und nur die allenfalls stattgefundenen Aenderungen anzumerken.

Bei Komplizitäten kann in der späteren Tabelle nur der Name eines der Beschuldigten in der 3. Rubrik angeführt werden.

Strafsachen, in welchen das Untersuchungsgericht die Anzeige wegen Mangels des Thatbestandes eines Verbrechens oder Vergehens, oder wegen Unerheblichkeit der Verdachtsgründe der Entscheidung des Gerichtshofes vorgelegt hat; dann Strafsachen, in welchen das Untersuchungsgericht die Untersuchung nach §§. 190 und 191 der Strafprozeß-Ordnung geschlossen und an den Gerichtshof eingesendet hat, sind bei dem Untersuchungsgerichte als beendigt anzusehen und in die Tabelle des nächsten Monates nicht mehr aufzunehmen. Wenn jedoch der Gerichtshof die Einleitung des Untersuchungsverfahrens über eine solche Anzeige, oder über die Ergänzung der von dem Untersuchungsgerichte geschlossenen Untersuchung anordnet, so ist die Strafsache nach dem Tage der ursprünglichen Anzeige unter die noch anhängigen Strafsachen wieder einzureihen.

Formularz N. III. do §. 25.

Liczba protokółu więziennego 12. 16.

Dyaryusz w przedmiocie śledztwa, wiszącego w C. K.......

1. przeciw Antoniemu N.,
2. przeciw Franciszkowi X., z powodu zbrodni kradzieży.

Liczba dyaryusza	Dzień, miesiąc i rok	Przedmiot podania lub przedsięwziętéj czynności urzędowéj	Liczba protokółu podawczego
	18.....		
1	12. Lutego	Doniesienie poszkodowanego Karola B.	1010
2	" "	Wysłuchanie Karola B.	
3	" "	Wysłuchanie świadków Franciszka B., Marcina K.	
4	13 "	Wezwanie do sądu powiatowego w A., z powodu wysłuchania kilku osób, do L. 1010.	
5	" "	Protokół oglądnienia przedsięwziętego.	
6	16 "	Sąd powiatowy A. przeseła dochodzenia, w Nr. 4 upraszane (załączenia). 1. Wysłuchanie Józefa N. i Jana N. 2. Protokół rewizyi domowéj u Antoniego N. Podzałącznik: Efekta wraz z ich spisem. 3. Wysłuchanie Antoniego N.	1100
7	17 "	Komenda żandarmeryi w........... odstawia Antoniego N.	1120
8	" "	Inkwizycya z Antenim N.	

Formulare Nr. III., zu §. 25.

Zahl des Gefangenprotokolles 12. 16

Tagebuch über die bei dem k. k..... anhängige Untersuchung.

1. gegen Anton N.,
2. gegen Franz X., wegen Verbrechens des Diebstahles.

Zahl des Tagebuches	Tag, Monat und Jahr	Gegenstand der Eingabe oder der vorgenommenen Amtshandlung	Zahl des Einreichungsprotokolles
	18—		
1	12. Februar	Anzeige des Beschädigten Karl B.	1010
2	» »	Vernehmung des Karl B.	
3	» »	Vernehmung der Zeugen Franziska B., Martin K.	
4	13. »	Ersuchschreiben an das Bezirksgericht in A, wegen Vernehmung mehrerer Personen, zur Z. 1010.	
5	» »	Protokoll über den vorgenommenen Augenschein.	
6	16. »	Bezirksgericht A übersendet die in Nr. 4 angesuchten Erhebungen (Beilagen).	1100
		1. Vernehmung des Joseph N. und Johann N.	
		2. Protokoll über die Hausdurchsuchung bei Anton N.	
		Unter-Beilage: Effekten sammt Verzeichnisse derselben.	
		3. Einvernehmung des Anton N.	
7	17. »	Gensd'armerie-Kommando zu . . . . liefert den Anton N. ein.	1120
8	» »	Verhör des Anton N.	

Formularz Nr. IV. do §. 36.

Formularz tablicy czynności w trybunale.

1.		2.	3.	4.	5.		6.		7.		8.	9.		10.
Nazwisko		Liczba bieżąca	Nazwisko obwinionego	Nazwa czynu karygodnego (występku)	Dzień, w którym		Dzień, w którym obwiniony wzięty został		Dni inkwizycyj, z obwinionym przedsięwziętych		Dzień, w którym nastąpiło przedłożenie zamkniętego śledztwa do trybunału	Stan sprawy karnéj i przyczyna, dla któréj nie nastąpiło jeszcze ukończenie śledztwa przygotowawczego lub specyalnego, albo przedsięwzięcia rozprawy końcowéj; lub téż sposób ukończenia sprawy karnéj		U w a g a.
Sędzi śledczego	Referenta przy trybunale				doniesienie do sądu doszło	śledztwo specyalne rozpoczętém zostało	do aresztu tymczasowego	do więzienia śledczego	w I. połowie roku	w II. połowie roku		z końcem I. półrocza	z końcem II. półrocza	

Uwagi. 1. Sprawy karne w powszechności w porządku chronologicznym do tabeli mają być wciągnione. Przy sądach większych wolno atoli, w części tablicy dotyczącéj trybunału samego zrobić oddziały wedle pojedynczych sędziów śledczych w ten sposób, iż sprawy karne, przekazane jednemu a temu samemu sędzi śledczemu, jedna po drugiéj wciągnione będą, a potém dopiéro owe sędzi drugiego etc.

2. Przy większych sądach tablica na zbrodnie oddzielnie może być ułożona od tablicy na wykroczenia.

3. Sprawy karne wykazane w tablicy roku zeszłego jako nie wykończone, przeniesione być winny do nowéj tablicy w tym samym porządku, a pod nowemi liczbami wrzędnemi zanotowane być winny liczby, pod któremi znajdowały się w tablicy dawniejszéj. Sprawy karne, wymienione w jednéj tablicy jako prawomocnie rozstrzygnione, do następującéj tablicy nie mają już być przyjmowane.

4. W końcu tablic półrocznych załączyć należy następujące przeglądy sumaryczne:

I. Ogólną liczbę przypadków karnych, byłych pod rozprawą:
   a) z powodu zbrodni,
   b) z powodu wykroczeń.

II. Liczbę śledztw zamkniętych, w przedmiocie których postępowanie śledcze odbywaném było:
   a) w trybunale samym,
   b) w sądach śledczych podrzędnych.

III. Liczbę ukończonych spraw karnych:
   a) przez odrzucenie doniesienia,
   b) przez zawyrokowanie po odbytém śledztwie przygotowawczém,
   c) przez zawyrokowanie po odbytém śledztwie specyalném,
   d) przez zawyrokowanie po odbytéj rozprawie końcowéj.

IV. Liczbę spraw karnych jeszcze wiszących.

V. Liczbę ogólną osób, pod śledztwo wziętych:
   a) z orzeczeniem aresztu śledczego,
   b) z pozostawieniem ich na wolności,
   c) osób nieobecnych i zbiegłych.

Liczbę wypuszczonych na wolność w skutek prawomocnego wyroku.
Liczbę w więzieniu zmarłych.
Liczbę z więzienia śledczego zbiegłych.

Formulare Nr. IV. zu §. 36.

Formulare der Geschäftstabelle eines Gerichtshofes.

1.		2.	3.	4.	5.		6.		7.		8.	9.		10.
Name des		Fortlaufende Zahl	Name des Beschuldigten	Benennung der strafbaren Handlung	Tag, an welchem		Tag der Übernahme des Beschuldigten		Tage der mit dem Beschuldigten aufgenommenen Verhöre		Tag der erfolgten Vorlegung der geschlossenen Untersuchung an den Gerichtshof	Lage der Strafsache und Ursache der noch nicht erfolgten Beendigung der Vor- oder Spezial-Untersuchung, oder der Vornahme der Schlußverhandlung, oder Art der Beendigung der Strafsache		Anmerkung
Untersuchungsrichters	Referenten bei dem Gerichtshofe				die Anzeige bei dem Gerichte eingelangt ist	die Spezial-Untersuchung eingeleitet worden ist	in vorläufige Verwahrung	in die Untersuchungshaft	in der I. Hälfte des Jahres	in der II. Hälfte des Jahres		mit Schluß des I. halben Jahres	mit Schluß des II. halben Jahres	

Anmerkung 1. Die Strafsachen sind in der Regel in chronologischer Ordnung in die Tabelle einzutragen. Bei größeren Gerichten ist jedoch gestattet, in dem den Gerichtshof selbst betreffenden Theile der Tabelle, Abtheilungen nach den einzelnen Untersuchungsrichtern zu machen, so daß die einem und demselben Untersuchungsrichter zugewiesenen Strafsachen nach einander, und dann jene eines zweiten u. s. w. eingetragen werden

2. Bei größeren Gerichten kann die Tabelle über Verbrechen abgesondert von der Tabelle über Vergehen verfaßt werden.

3. Die in der Tabelle des vorhergehenden Jahres als unbeendiget ausgewiesenen Straffälle sind in die neue Tabelle in derselben Ordnung zu übertragen, und unter den neuen Reihenzahlen die Zahlen, unter welchen sie in der früheren Tabelle vorgekommen sind, anzumerken. Strafsachen, welche in einer Tabelle als rechtskräftig entschieden angeführt wurden, sind in die nächste Tabelle nicht mehr aufzunehmen.

4. Am Schlusse der halbjährigen Tabelle sind folgende summarische Übersichten beizufügen:

I. Gesammtzahl der in Verhandlung gewesenen Straffälle:
 a) wegen Verbrechen,
 b) wegen Vergehen.

II. Zahl der geschlossenen Untersuchungen, in welchen das Untersuchungsverfahren:
 a) bei dem Gerichtshofe selbst,
 b) bei den untergeordneten Untersuchungsgerichten gepflogen wurde.

III. Zahl der beendigten Strafsachen:
 a) durch Verwerfung der Anzeige.
 b) durch Erkenntniß nach gepflogener Voruntersuchung,
 c) durch Erkenntniß nach gepflogener Spezial-Untersuchung,
 d) durch Erkenntniß nach gepflogener Schlußverhandlung.

IV. Zahl der anhängig verbliebenen Strafsachen.

V. Gesammtzahl der zur Untersuchung gezogenen Personen:
 a) mit Verhängung der Untersuchungshaft,
 b) mit Belassung auf freiem Fuße,
 c) der Abwesenden und Flüchtigen.

Zahl der in Folge rechtskräftigen Erkenntnisses Entlassenen.
Zahl der im Verhafte Verstorbenen.
Zahl der aus der Untersuchungshaft Entwichenen.

Formularz N. V. do §. 40.

Formularz ćwierćrocznych tablic czynności sądów powiatowych co do przestępstw.

Liczba bieżąca	Nazwisko i stan obwinionego	Nazwa przestępstwa	Nazwisko donosiciela i dzień podanych donosień	Dzień i przyczyna zachodzącego uwięzienia obwinionego	Oznaczenie dochodzeń przedwstępnych odbywanych, jeżeliby takowe miejsce byłyby miały, §. 419 ustawy procedury karnéj	Obecny stan sprawy karnéj i przyczyna nienastąpionego jeszcze ukończenia; albo sposób załatwienia z przytoczeniem ustawy, wedle któréj takowe nastąpiło	Dzień, w którym kara uwięzienia rozpoczętą została	Dzień, w którym kara innego rodzaju wykonaną została	Uwagi Prokuratora rządowego.

Uwaga. 1. Wciąganie spraw karnych odbywać się ma w porządku chronologicznym.

2. Sprawy karne wykazane w tablicy jako nie wykończone, przeniesione będą do nowéj tablicy w tym samym porządku a pod liczbą wrzędną nową zanotowane być winny liczby, pod któremi się one znajdują w tablicy dawniéjszéj.

3. Za ukończoną uważać należy sprawę karną, jeżeli załatwienie jéj weszło w moc prawa, a kara aresztu rozpoczętą, kara innego rodzaju zaś zupełnie wykonaną została. W końcu tablicy w przeglądzie sumarycznym dołączyć należy liczbę przypadków karnych:

a) z dawniejszéj tablicy przeniesionych,
b) nowo-przybyłych,
c) ukończonych, i
d) jeszcze wiszących, tudzież
e) tych, w których przedsiębrano dochodzenie przedwstępne
f) obwinionych, do aresztu wziętych.

Formulare Nr. V, zu §. 40.

Formulare der vierteljährigen Geschäftstabellen der Bezirksgerichte in Bezug auf Uebertretungen.

Fortlaufende Zahl	Name und Stand des Beschuldigten	Benennung der Uebertretung	Name des Anzeigers und Tag der eingereichten Anzeigen	Tag und Ursache der allfälligen Verhaftung des Beschuldigten	Bezeichnung der allenfalls gepflogenen Vorerhebungen, §. 419 der Strafprozeß-Ordnung	Gegenwärtige Lage der Strafsache und Ursache der noch nicht erfolgten Beendigung; oder Art der Erledigung mit Anführung des Gesetzes, nach welchem dieselbe erfolgt ist	Tag, an welchem die Freiheitsstrafe begonnen hat	Tag, an welchem die Strafe anderer Art vollzogen worden ist	Bemerkung des Staatsanwaltes

Anmerkung. 1. Die Eintragung der Strafsachen hat in chronologischer Ordnung zu geschehen.

2. Die in einer Tabelle als unbeendigt ausgewiesenen Strafsachen sind in die neue Tabelle in derselben Ordnung zu übertragen, und unter der neuen Reihenzahl die Zahlen, unter welchen sie in der früheren Tabelle vorgekommen sind, anzumerken.

3. Als beendiget ist eine Strafsache anzusehen, wenn die Erledigung in Rechtskraft erwachsen ist und die Freiheitsstrafe begonnen hat, eine Strafe anderer Art aber vollständig vollzogen worden ist. Am Schlusse der Tabelle ist in einer summarischen Uebersicht, die Zahl

a) der aus der füheren Tabelle übertragenen,
b) der neu zugewachsenen,
c) der beendigten, und
d) der anhängig verbliebenen, ferner
e) derjenigen Straffälle, in welchen Vorerhebungen gepflogen worden sind,
f) der in Verhaft genommenen Beschuldigten, beizufügen.

Formularz Nr. VI. do §. 42.

Formularz wykazu czynności trybunału I. instancyi.

Oddział I. | Oddział II.

Sędzia śledczy N. N.

C. k. sąd krajowy (obwodowy) w ....

Dział	Podział	Pozycja	Oddział II.	Sędzia śledczy N. N.
Podania, nadesłałe do protokułu podawczego		z roku 18...... w zaległości pozostałe		
		w roku 18...... przyrosłe		
		z końcem roku 18...... zregulowane		
		w zaległości pozostające		
Między podaniami w roku 18..... nadesłanemi znajdowały się		doniesienia, które zostały odrzucone lub od innych władz przekazane		
		doniesienia, w skutek których śledztwo rozpoczętém było		
		powołanie (rekursa)		
		podania innego rodzaju		
Śledztwa	z roku 18.... w zaległości pozostałe	dla zbrodni		
		dla wykroczenia		
	w roku 18..... u trybunału samego nadto przyrosłe	dla zbrodni		
		dla wykroczenia		
	przez sądy śledcze po zamkniętém postępowaniu przedłożone	dla zbrodni		
		dla wykroczenia		
	w roku 18..... prawomocnie zrezolwowane, dla zbrodni	przed zaprowadzeniem śledztwa specyalnego		
		po zamkniętém śledztwie specyalném		
		po odbytej rozprawie końcowéj		
	w roku 18..... prawomocnie zrezolwowane, dla wykroczeń	przed zaprowadzeniem śledztwa specyalnego		
		po zamkniętém śledztwie specyalném		
		po odbytej rozprawie końcowéj		
	z końcem roku 18.... pozostały jeszcze wiszące, w postępowaniu śledczém	dla zbrodni		
		dla wykroczenia		
	z końcem roku 18.... pozostały jeszcze wiszące, po zamkniętém śledztwie	dla zbrodni		
		dla wykroczenia		
Rozstrzygnienie nadesłane	II. instancyi, któremi wyrok I. instancyi	potwierdzono		
		zmieniono na drodze prawa		
		zmieniono na drodze złagodzenia		
		zniesiono		
	III. instancyi, któremi wyrok I. instancyi	potwierdzono		
		zmieniono na drodze prawa		
		zmieniono na drodze złagodzenia		
		zniesiono		

Formulare Nr. VI. zu §. 42.

Formulare des Geschäfts-Ausweises eines Gerichtshofes I. Instanz.

I. Abtheilung.

	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingelangte Eingaben.				Unter den im Jahre 18.... eingelangten Eingaben waren				Untersuchungen																Herabgelangte Entscheidungen							
									vom Jahre 18.... rückständig verblieben		im Jahre 18.... bei dem Gerichtshofe selbst zugewachsen		von den Untersuchungs-Gerichten nach geschlossenem Verfahren vorgelegt		im Jahre 18.... rechtskräftig erledigte						mit Schluß des Jahres 18.... anhängig verblieben				II. Instanz				III. Instanz			
															wegen Verbrechen			wegen Vergehen			im Untersuchungs-Verfahren		nach geschlossener Untersuchung		womit das Urtheil I. Instanz							
																										abgeändert				abgeändert		
Das k. k. Landes- (Kreis-) Gericht zu	vom Jahre 18.... rückständig verblieben	im Jahre 18.... zugewachsen	mit Schluß des Jahres 18.... erlediget	im Rückstande verblieben	Anzeigen, welche verworfen oder an andere Behörden verwiesen wurden	Anzeigen, über welche eine Untersuchung eingeleitet wurde	Berufungen	Eingaben anderer Art	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	vor Einleitung einer Spezial-Untersuchung	nach geschlossener Spezial-Untersuchung	nach gepflogener Schlußverhandlung	vor Einleitung einer Spezial-Untersuchung	nach geschlossener Spezial-Untersuchung	nach gepflogener Schlußverhandlung	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	bestätiget	im Rechtswege	im Milderungswege	aufgehoben	bestätiget	im Rechtswege	im Milderungswege	aufgehoben wurde
II. Abtheilung.																																
Untersuchungsrichter N. N.																																

Formularz VII. do §. 42.

Formularz wykazu czynności sądu powiatowego, ustanowionego oraz jako sąd śledczy w sprawach karnych na zbrodnie i wykroczenia.

			Nazwisko sądu powiatowego	
Podania nadesłane do protokułu podawczego			z roku 18...... w zaległości pozostałe	
			w roku 18...... przyrosłe	
			z końcem roku 18...... zrezolwowane	
			w zaległości pozostające	
Między podaniami w roku 18.... nadesłanemi znajdowały się			doniesienia, przez trybunał odrzucone	
			doniesienia, w przedmiocie których postępowanie śledcze zaprowadzoném zostało	
			powołania	
			podania innego rodzaju	
Sprawy karne z powodu zbrodni i wykroczeń	Liczba śledztw	z roku 18..... w zaległości pozostałych	dla zbrodni	
			dla wykroczeń	
		w roku 18...... przyrosłych	dla zbrodni	
			dla wykroczeń	
		w roku 18......, wedle §. 190 ustawy o postępowaniu karném zamkniętych i trybunałowi przedłożonych — dla zbrodni	przed zaprowadzeniem śledztwa specyalnego	
			po przeprowadzeniu śledztwa specyalnego	
		w roku 18......, wedle §. 190 ustawy o postępowaniu karném zamkniętych i trybunałowi przedłożonych — dla wykroczeń	przed zaprowadzeniem śledztwa specyalnego	
			po przeprowadzeniu śledztwa specyalnego	
		przez trybunał do uzupełnienia nazad zwróconych	dla zbrodni	
			dla wykroczeń	
		z końcem roku 18... jeszcze jako wiszące pozostających	dla zbrodni	
			dla wykroczeń	
Sprawy karne z powodu przestępstw	Liczba spraw karnych		z roku 18...... w zaległości pozostałych	
			w roku 18...... przyrosłych	
		w r. 18..... po odbytéj ustnéj rozprawie prawomocnie zrezolwowanych	po odbytem dochodzeniu przedwstępném	
			bez uprzednich dochodzeń	
		z końcem roku 18...... jako wiszące pozostających	w doniesieniach	
			w rozpoczętych dochodzeniach przedwstępnych	
	Rozstrzygnienia nadesłane — II instancyi	któremi wyrok I instancyi	potwierdzono	
		zmieniono	w drodze prawa	
			w drodze złagodzenia	
			zniesiono	
	Rozstrzygnienia nadesłane — III instancyi	któremi wyrok I instancyi	potwierdzono	
		zmieniono	w drodze prawa	
			w drodze złagodzenia	
			zniesiono	

Formulare Nr. VII. zu §. 42.

Formulare des Geschäfts-Ausweises eines Bezirksgerichtes, welches zugleich als Untersuchungsgericht in Strafsachen wegen Verbrechen und Vergehen bestellt ist.

Benennung des Bezirksgerichtes	Bei dem Einreichungsprotokolle eingelangte Eingaben				Unter den im Jahre 18.... eingelangten Eingaben waren				Strafsachen wegen Verbrechen und Vergehen												Strafsachen wegen Uebertretungen													
									Zahl der Untersuchungen, welche												Zahl der Strafsachen, welche						Herabgelangte Entscheidungen							
									aus dem Jahre 18.... rückständig verblieben sind		im Jahre 18.... zugewachsen sind		im Jahre 18...., nach §. 190 der Strafprozeß-Ordnung, geschlossen und dem Gerichtshofe vorgelegt worden sind				von dem Gerichtshofe zur Ergänzung zurückgestellt worden sind		mit Schluß des Jahres 18.... anhängig verblieben sind				im Jahre 18.... nach gepflogener mündlicher Verhandlung rechtskräftig erlediget worden sind		mit Schluß des Jahres 18.... anhängig verblieben sind		II. Instanz				III. Instanz			
													wegen Verbrechen		wegen Vergehen												womit das Urtheil I. Instanz							
																												abgeändert				abgeändert		
	vom Jahre 18.... rückständig verblieben	im Jahre 18.... zugewachsen	mit Schluß des Jahres 18.... erlediget	im Rückstande verblieben	Anzeigen, welche von dem Gerichtshofe verworfen worden sind	Anzeigen, über welche das Untersuchungsverfahren eingeleitet worden ist	Berufungen	Eingaben anderer Art	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	vor Einleitung einer Spezial-Untersuchung	nach durchgeführter Spezial-Untersuchung	vor Einleitung einer Spezial-Untersuchung	nach durchgeführter Spezial-Untersuchung	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	wegen Verbrechen	wegen Vergehen	aus dem Jahre 18.... rückständig verblieben sind	im Jahre 18.... zugewachsen sind	nach gepflogener Vorerhebung	ohne vorläufige Erhebungen	Anzeigen	eingeleitete Vorerhebungen	bestätiget	im Rechtswege	im Milderungswege	aufgehoben	bestätiget	im Rechtswege	im Milderungswege	aufgehoben wurde

Formularz wykazu czynności sądu powiatowego w sprawach karnych.

Formularz Nr. VIII. do §. 42.

Nazwisko sądu powiatowego			
Pisma nadeszłe do protokółu podawczego		z roku 18.... w zaległości pozostałe	
		w roku 18.... przyrosłe	
		z końcem roku 18.... zrezolwowane	
		w zaległości pozostające	
Między podaniami w roku 18... nadesłanemi znajdowały się		Doniesienia, odrzucone lub do innych władz odesłane	
		Doniesienia, w przedmiocie których czynność urzędowa rozpoczętą została	
		Powołania	
		Podania innego rodzaju	
Liczba odbywanych dochodzeń istoty czynu (§. 12 ustawy postępowania karnego) w sprawach karnych dla		zbrodni	
		wykroczeń	
Sprawy karne z powodu przestępstw		z roku 18.... w zaległości pozostałe	
		w roku 18.... przyrosłe	
	w roku 18... po odbytej rozprawie ustnéj prawomocnie zrezolwowane	po odbytém dochodzeniu przedwstępném	
		bez uprzednich dochodzeń	
	z końcem roku 18.... jako wiszące pozostające	w doniesieniach	
		w rozpoczętych dochodzeniach przedwstępnych	
Rozstrzygnienia nadesłane II. instancyi, któremi wyrok I. instancyi		potwierdzono	
	zmieniono	w drodze prawa	
		w drodze złagodzenia	
		zniesiono	
Rozstrzygnienia nadesłane III. instancyi, któremi wyrok I. instancyi		potwierdzono	
	zmieniono	w drodze prawa	
		w drodze złagodzenia	
		zniesiono	

Formulare Nr. VIII, zu §. 42.

Formulare des Geschäfts-Ausweises eines Bezirksgerichtes in Strafsachen.

Benennung des Bezirksgerichtes	Bei dem Einreichungs-Protokolle eingelangte Schriften				Unter dem im Jahre 18.... eingelangten Eingaben waren				Zahl der gepflogenen Thatbestands-Erhebungen (§. 12 der Strafprozeß-Ordnung) in Strafsachen wegen		Strafsachen wegen Uebertretungen						Herabgelangte Entscheidungen									
													im Jahre 18.... nach gepflogener mündlicher Verhandlung rechtskräftig erlediget		mit Schluß des Jahres 18.... anhängig verblieben		II. Instanz, womit das Urtheil I. Instanz				III. Instanz, womit das Urtheil I. Instanz			
																		abgeändert				abgeändert		
	vom Jahre 18.... rückständig verblieben	im Jahre 18.... zugewachsen	mit Schluß des Jahres 18.... erlediget	im Rückstande verblieben	Anzeigen, welche verworfen oder an andere Behörden verwiesen wurden	Anzeigen, über welche eine Amtshandlung eingeleitet wurde	Berufungen	Eingaben anderer Art	Verbrechen	Vergehen	aus dem Jahre 18.... rückständig verblieben	im Jahre 18.... zugewachsen	nach gepflogener Vorerhebung	ohne vorläufige Erhebungen	Anzeigen	eingeleitete Vorerhebungen	bestätiget	im Rechtswege	im Mildrungswege	aufgehoben	bestätiget	im Rechtswege	im Mildrungswege	aufgehoben wurde

Formularz Nr. IX. do §. 47.

Formularz dziennika dozorcy więzień.

Liczba bieżąca	Datum i przedmiot sądowego polecenia	Czas i sposób wykonania sądowego zlecenia	Oznaczenie fascykułu

Formulare Nr. IX, zu §. 47.

Formulare des Tagebuches eines Kerkermeisters.

Fortlaufende Zahl	Datum und Gegenstand des gerichtlichen Auftrages	Zeitpunkt und Art der Vollziehung des gerichtlichen Auftrages	Bezeichnung des Faszikels

Formularz N. X. do §. 56.

Formularz protokółu aresztowego, przy trybunałach prowadzić się mającego.

Nr. więzienia Więzienie urządzone na 3 osoby

Rok 18........

Nazwiska uwięzionych	Wymienienie czynu karygodnego	Dzień przyjęcia do tegoż więzienia	Dzień oddalenia z tegoż więzienia	Ogólna liczba znajdujących się w tem więzieniu	Uwaga
N. N.	zbrodnia kradzieży	1 Marca 18...	15 Marca 18...		zmarł
N. R.	detto	5 Marca 18...			
N. S.	Zbrodnia oszustwa	20 Marca 18...		2	

Formulare Nr. X, zu §. 56.

Formulare des bei den Gerichtshöfen zu führenden Arrest-protokolles.

Gefängniß Nr. Eingerichtet für 3 Personen

Jahrgang 18......

Namen der Verhafteten	Benennung der strafbaren Handlung	Tag der Aufnahme in dieses Gefängniß	Tag der Entfernung aus diesem Gefängnisse	Gesammtzahl der in diesem Gefängnisse Befindlichen	Anmerkung
N. N.	Verbrechen des Diebstahles	1. März 18....	15. März 18...		gestorben
N. R.	detto	5. März 18....			
N. S.	Verbrechen des Betruges	20. März 18...		2	

Formularz N. XI. do §. 111.

Inwentarz przedmiotów znajdujących się w zachowaniu dozorcy więzień przy C. K. ....

Liczba, pod którą przedmiot jest zachowany	Wymienienie przedmiotu	Do kogo należy	Dzień przyjęcia i data sądowego zlecenia	Wydanie i potwierdzenie odbioru przez odbiérającego, lub inne jakiekolwiek zarządzenie	Uwaga
1.	Futro z barankami i torba podróżna ze skóry	Karol Winkler	2 Stycznia 18...... Sądowe zlecenie z dnia 1 Stycznia 18...... L.	Na dniu 30 Czerwca 18.... wraz z osądzonym Karolem Winkler oddano zarządowi domu karnego	

Formulare Nr. XI, zu §. 111.

Inventar der bei dem k. k..... in Verwahrung des Kerkermeisters befindlichen Gegenstände.

Zahl, unter welcher der Gegenstand verwahrt wird	Bezeichnung des Gegenstandes	Wem gehörig	Tag der Uebernahme und Datum des gerichtlichen Auftrages	Verabfolgung und Empfangsbestätigung des Erhebenden, oder anderweitige Verfügung	Anmerkung
1	Ein Pelz aus Schaffellen und eine Reisetasche aus Leder	Karl Winkler	2. Jänner 18.... Gerichtlicher Auftrag vom 1. Jänner 18.... Z.	Am 30. Juni 18.... zugleich mit dem verurtheilten Karl Winkler der Strafhaus-Verwaltung übergeben	

Formularz Nr. XII,

Formularz protokółu

I. Złożenia.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Liczba bieżąca	Dzień przyjęcia i datum sądowego zlecenia	Nazwisko obwinionego	Nazwisko poszkodowanego	Nazwisko składającego lub władzy nadsełającéj, i opisanie przedmiotu	Liczba szafy i oddziału	Numer fascykułu i związki aktów, w któréj się znajduje sądowe zlecenie
1.	6 Stycznia 18...... Zlecenie z d. 6 Stycznia 18...... L..........	E. D., dla kradzieży	N. N.	Przesłane przez dyrekcyę policyi obligacye rządowe: 1. nr........ ddto...... . na 1,000 złr. wraz z kuponami od................ aż do.... .... 2. nr.......... ddto......... na 500 złr. bez kuponów.	I. Oddz. D.	I / I.
	10 Stycznia 18....			Złożona przez C. L. gotowizna, składająca się z 10 talarów à 2 złr. .... 20 złr. z 30 cwaneygierów austryackich........,........ 10 złr. z 5 banknotów à 10 złr. 50 złr. Razem..... 80 złr.		
2.	8 Stycznia 18...... Zlecenie z dnia.... .... 18..... L..........	A. R. dla oszustwa	R. S.	Kwit, złożony przez R. S. wystawiony przez A. S. na otrzymaną od A. R. wypłatę pożyczki w summie 500 złr. ddto. Wiédeń d. 5 Sierpnia 1840 r.	II. Oddz. R.	

do §. 116.

depozytowego.

II. Wydania.

8.	9.	10.	11.
Data regulacyi wydania	Nazwisko osoby, do rąk któréj wydanie nastąpiło, dzień i przedmiot tegoż	Numer fascykułu aktów, w którym się znajduje sądowe zlecenie i kwit	Uwaga
Zlecenie z dnia 15 Lutego 18...... L..........	Na dniu 17 Lutego 18...... wydano do rąk N. N. złożoną przez C. L. na dniu 10 Stycznia 18...... gotowiznę, w ogólnéj kwocie złr. 80.	$\frac{1.}{1.}$	

Formulare Nr. XII,

Formulare des

I. Erläge.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
Fortlaufende Zahl	Tag der Uebernahme und Datum des gerichtlichen Auftrages	Name des Beschuldigten	Name des Beschädigten	Benennung des Erlegers oder der einsendenden Behörde, und Beschreibung des Gegenstandes	Zahl des Schrankes und der Abtheilung	Nummer des Faszikels und Aktenbundes, worin der gerichtliche Auftrag erliegt
1	6. Jänner 18..... Auftrag vom 6. Jänner 18..... Z..... 10. Jänner 18.....	C. D. wegen Diebstahles	N. N.	Die von der Polizei=Direkzion überschickten Staats=Obligazionen, 1. Nr..... ddo........... über 1000 fl. sammt Koupons, vom........... bis......... und einem Talon 2. Nr..... ddo............. über 500 fl. ohne Koupons. Von C. L. deponirte Barschaft, bestehend: aus 10 Thalerstücken à 2 fl.—20 fl. aus 30 Stück österreichischen Zwanzigern................ 10 fl. aus 5 Banknoten á 10 fl..... 50 fl. Zusammen...... 80 fl.	I. Abth. D.	1. 1.
2	8. Jänner 18...... Auftrag vom .... 18..... Z......	A. R. wegen Betruges	R. S.	Die von R. S. erlegte Quittung des A. S., über eine, von A. R. erhaltene Zahlung der Darlehenssumme von 500 fl., ddo Wien, 5. August 1840.	II. Abth. B.	

zu §. 116.

Depositenprotokolles.

II. Erfolglassungen.

8.	9.	10.	11.
Datum des Erfolglassungsbescheides	Benennung desjenigen, an welchen die Erfolglassung geschieht, Tag und Gegenstand derselben	Nummer des Akten-Fascikels und Aktenbundes, worin der gerichtliche Auftrag und die Quittung erliegt	**Anmerkung**
Auftrag vom 15. Februar 18.... Z.....	Am 17. Februar 18.... an N. N. die von C. L. am 10. Jänner 18.... erlegte Barschaft, im Gesammtbetrage von 80 fl., ausgefolgt	$\frac{1.}{1}$	

Formularz N. XIII. do §. 124.

Formularz spisu zleceń sądowych, do komisarzy depozytowych wystósowanych.

Liczba bieżąca	Data i liczba ekshibitu sądowego zlecenia, tudzież przedmiot onegoż	Numer fascykułu i związki aktów, w której się znajduje zlecenie

Formulare Nr. XIII, zu §. 124.

Formulare eines Verzeichnisses über die den Depositen-Kommissären zugekommenen gerichtlichen Aufträge.

Fortlaufende Reihenzahl	Datum und Exhibitenzahl des gerichtlichen Auftrages, ferner Gegenstand desselben	Nummer des Faszikels und des Aktenbundes, in welchem der Auftrag erliegt

Formularz nr. XIV. do §. 131.

Żurnal co do zapasu pieniężnego c. k. .... i spłat z onegoż uiszczonych na półrocze od dnia 1 Listopada 1855 do 30 Kwietnia 1856.

(Kartka piérwsza).

Rok, miesiąc i dzień odbioru pieniedzy	Wymienienie kasy, z któréj kwota pieniężna wydaną została, tudzież władzy, która ją przekazała. Datum i liczba przekazania	Numer załącznika przekazania	Kwota w mon. konw.	
			złr.	kr.

(Kartka druga) i t. d.

Liczba bieżąca	Datum i liczba sądowego zlecenia	Numer załączenia onegoż	Nazwa spraw karnych	Nazwisko tego, do którego rąk spłata nastąpiła i oznaczenie gatunku należytości	Dzień rzeczywistego spłacenia	Kwota w m. k.	
						złr.	kr.

Formulare Nr. XIV, zu §. 131.

Journal über den Geldverlag des k. k.... und die aus demselben geleisteten Zahlungen für das Semester vom 1. November 1855 bis 30. April 1856.

(Erstes Blatt).

Jahr, Monat und Tag des Geldempfanges	Bezeichnung der Kasse, aus welcher der Geldbetrag erfolgt worden ist, der Behörde, welche denselben angewiesen hat, Datum und Zahl der Anweisung	Beilagen-Nummer der Anweisung	Betrag in K. M.	
			fl.	kr.

(Zweites Blatt u. s. w.)

Fortlaufende Zahl	Datum und Zahl des gerichtlichen Auftrages	Beilagen-Nummer desselben	Benennung der Strafsachen	Name desjenigen, an welchen die Auszahlung erfolgt ist, und Bezeichnung der Gebührengattung	Tag der wirklichen Auszahlung	Betrag in K. M.	
						fl.	kr.

Formularz Nr. XV, do §. 134.

Formularz wykazu kosztów, przez sędziego śledczego prowadzić się mającego.

(Nazwisko, stan, rzemiosło i zamieszkanie obwinionego).

Liczba bieżąca	Numer żurnalu, pod którym spłata nastąpiła	Nazwisko tego, do którego rąk spłata nastąpiła, tudzież wyrażenie gatunku należytości	Kwota w m. k.		Uwaga
			złr.	kr.	

Formulare Nr. XV, zu §. 134.

Formulare eines von dem Untersuchungsrichter zu führenden Kostenverzeichnisses.

(Name, Stand, Gewerbe und Wohnort des Beschuldigten.)

Fortlaufende Zahl	Nummer des Journals, unter welchem die Auszahlung erfolgt ist	Name Desjenigen, an welchen die Auszahlung geschehen ist, und Bezeichnung der Gebührengattung	Betrag in K. M.		Anmerkung
			fl.	kr.	

Formularz Nr. XVI. do §. 137.

Formularz półrocznego głównego wykazu kosztów postępowania karnego. na których zwrót prawomocnie zawyrokowano.

Liczba bieżąca	Nazwisko, stan i rzemiosło obwinionego; wymienienie czynu karygodnego	Władza, przez którą wydanym został wyrok prawomocnie zapadły; data i liczba onegóż	Koszta podróży i dyety osób sądowych i prokuratorów rządowych		Wydatki za doręczenia, zapozwania i przesyłki przez posłańca		Koszta za przystawienie, eskortowanie pod strażą i transportowanie obwinionego lub innych osób		Należytości świadków, osób wojskowych, stawających przed sądem karnym, z powodu wysłuchania świadka ze stanu wojskowego, tudzież znawców rzeczy i tłumaczy		Koszta zaopatrywania obwinionego podczas więzienia śledczego		Koszta spełnienia wyroku śmierci		Suma kosztów ogólna		Uwaga
			złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	złr.	kr.	
1.	N. N. stanu bezmałżeńskiego, bez zatrudnienia osądzony dla zbrodni kradzieży	Wyrok c. k. wyższego sądu krajowego w...... .... ddto.. ... 18 .... l...	—	—	4	—	2	30	6	—	7	30	—	—	20	—	Przez uchwałę sądu z.......... ogłoszone za nie mogące być ściągnionemi

Formulare Nr. XVI, zu §. 137.

Formulare des halbjährigen Haupt-Verzeichnisses der Kosten des Strafverfahrens, auf deren Ersatz rechtskräftig erkannt wurde.

Fortlaufende Zahl	Name, Stand und Gewerbe des Beschuldigten; Benennung der strafbaren Handlung	Behörde, von welcher das rechtskräftig gewordene Erkenntniß gefällt worden ist; Datum und Zahl desselben	Reisekosten und Diäten der Gerichtspersonen und Staatsanwälte		Auslagen für Zustellungen, Vorladungen, und Botengänge		Kosten für die Vorführung Wachbegleitung und Transportirung des Beschuldigten oder anderer Personen		Gebühren der Zeugen, der aus Anlaß der Vernehmung eines Zeugen vom Militärstande bei dem Strafgerichte erscheinenden Militärpersonen, der Sachverständigen und Dolmetscher		Kosten für die Verpflegung des Beschuldigten während der Untersuchungshaft		Kosten für die Vollstreckung des Todesurtheiles		Gesammtsumme der Kosten		Anmerkung
			fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	
1	N. N. ledig, ohne Beschäftigung, wegen des Verbrechens des Diebstahles verurtheilt	Urtheil des k. k. Oberlandesgerichtes zu......... ddo....... 18...... Z......	—	—	4	—	2	30	6	—	7	30	—	—	20	—	Durch Beschluß des Gerichtes vom....... für uneinbringlich erklärt

Formularz N. XVII. do §. 169.

Nr. 1.

Regestr alfabetyczny osób, do C. K. sądu krajowego (obwodowego) N. N. o zbrodnie lub wykroczenie zaskarżonych, tudzież osób przez inne władze sądowe listami gończemi ściganych.

Od roku 18...... aż do roku 18......

Liczba bieżąca	Nazwisko, miejsce urodzenia i zatrudnienie obwinionego	Wymienienie czynu karygodnego, nazwisko poszkodowanego, czas i miejsce czynu	Istotna treść wyroku ostatecznego, lub innego rodzaju załatwienia, przez który sprawa karna w sądzie ukończoną została	Wymienienie oddziału registratury i związki aktów

Nr. 2.

Regestr alfabetyczny tych przypadków popełnionéj zbrodni i wykroczenia, w których sprawca nieodkrytym został.

Od lat 18...... aż do 18......

Liczba bieżąca	Nazwisko poszkodowanego, jeżeli ten jest wiadomy. Miejsce, gdzie czyn karygodny został popełniony, tudzież wymienienie przedmiotu i t. p.	Wymienienie czynu karygodnego, czas i miejsce popełnienia jego	Wyrażenie oddziału registratury i związku aktów	Uwaga

Formulare Nr. XVII, zu §. 169.

Nr. 1.

Alphabetisches Register über die, bei dem k. k. Landes- (Kreis-) Gerichte N. N. wegen Verbrechen oder Vergehen angezeigten, und über die von anderen Gerichtsbehörden mit Steckbriefen verfolgten Personen.

Von dem Jahre 18.... bis zum Jahre 18....

Fortlaufende Zahl	Name, Geburtsort und Beschäftigung des Beschuldigten	Benennung der strafbaren Handlung Name des Beschädigten, Zeit und Ort der That	Wesentlicher Inhalt des End-Erkenntnisses, oder der Erledigung anderer Art, mit welcher die Strafsache bei dem Gerichte beendigt erscheint	Bezeichnung der Registraturs-Abtheilung und des Aktenbundes

Nr. 2.

Alphabetisches Register über diejenigen Fälle verübter Verbrechen und Vergehen, in welchen der Thäter unentdeckt geblieben ist.

Von den Jahren 18.... bis 18....

Fortlaufende Zahl	Name des Beschädigten, wenn derselbe bekannt ist. Ort, an welchem die strafbare Handlung verübt wurde, und Bezeichnung des Gegenstandes u. dgl.	Benennung der strafbaren Handlung, Zeit und Ort der Verübung derselben	Bezeichnung der Registraturs-Abtheilung und des Aktenbundes	Anmerkung

Nr. 3.

Regestr alfabetyczny do oddziału lit. D. registratury, z wyjątkiem listów gończych i opisań osób.

Liczba bieżąca	Nazwisko władzy wzywającej	Wyrażenie przedmiotu	Wymienienie oddziału registratury i związki aktów

Nr. 4.

Regestr alfabetyczny do oddziału E. registratury.

Liczba bieżąca	Nazwisko strony i wyrażenie przedmiotu	Oznaczenie oddziału registratury i związki aktów

Nr. 3.

Alphabetisches Register zu der Abtheilung lit. D. der Registratur, mit Ausnahme der Steckbriefe und Personsbeschreibungen.

Fortlaufende Zahl	Benennung der ersuchenden Behörde	Bezeichnung des Gegenstandes	Bezeichnung der Registraturs-Abtheilung und des Aktenbundes

Nr. 4.

Alphabetisches Register zu der Abtheilung E. der Registratur.

Fortlaufende Zahl	Name der Partei und Bezeichnung des Gegenstandes	Bezeichnung der Registraturs-Abtheilung und des Aktenbundes

Formularz XVIII. do §. 172.

Formularz protokółu podawczego i regestru registratury w sądach powiatowych prowadzonym być mającego.

Rok 18......

Liczba bieżąca	Oznaczenie sprawy karnej wedle nazwiska obwinionego, poszkodowanego lub innych słów wrzędnych	Wymienienie czynu karygodnego	Wyszczególnienie podań w tej samej sprawie nadeszłych wedle liczb czynności	Rodzaj rezolucyi, i krótkie wzmiankowanie treści jej	Oznaczenie oddziału registratury i związki aktów

Formulare Nr. XVIII, zu §. 172.

Formulare des bei den Bezirksgerichten zu führenden Einreichungs-Protokolles und Registraturs-Registers.

Jahrgang 18......

Fortlaufende Zahl	Bezeichnung der Strafsache nach den Namen der Beschuldigten, Beschädigten oder anderen Schlagwörtern	Benennung der strafbaren Handlung	Anführung der in derselben Angelegenheit eingelangten Eingaben nach den Geschäftszahlen	Art der Erledigung und kurze Andeutung des Inhaltes derselben	Bezeichnung der Registraturs-Abtheilung und des Aktenbundes